

T.C.
GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

YEDİ ADA CUMHURİYETİ

Hazırlayan
H. Baha ÖZTUNÇ

Tarih Ana Bilim Dalı
Yakınçağ Tarihi Bilim Dalı
Yüksek Lisans

Danışman
Yrd.Doç.Dr. Mehmet MERCAN

TOKAT – 2007

YEDİ ADA CUMHURİYETİ

Tezin Kabul Ediliş Tarihi: 15 / 01 / 2007

Jüri Üyeleri (Unvanı, Adı Soyadı)

İmzası

Başkan : Prof.Dr.A.İbrahim SAVAŞ

Üye : Yrd.Doç.Dr.Mehmet MERCAN

Üye : Yrd.Doç.Dr.İsa TAK

Bu tez, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulunun ...../...../..... tarih ve ..... sayılı oturumunda belirlenen jüri tarafından kabul edilmiştir.

Enstitü Müdürü: Prof.Dr. Mehmet Durdu KARSLI

Mühür
İmza

TEŞEKKÜR

Tez konumun belirlenmesinde ve yazım aşamasında gerek gösterdiği yakın ilgi ve gerekse yol gösterici olarak sunduğu fikirler ile tez danışmanlığı görevini fazlası ile yerine getiren kıymetli hocam Yrd. Doç. Dr. Mehmet MERCAN'a sonsuz teşekkürlerimi sunmak isterim.

Lisans bitirme tezimdaki danışmanım sayın Prof. Dr. A. İbrahim SAVAŞ, yüksek lisans tezimde de beni yalnız bırakmayıp, değerli zamanından vakit ayırarak ilgi ve alaka ile tez esnasında karşılaştığım güçlüklerle farklı bir bakış açısı getirerek çözümünde yardımcı olmuştur. Kendisine müteşekkirliliğimi ifade etmek isterim.

Bölümümüzün işlerinde tez yazıma devam etmem için benim üzerimdeki görevleri alarak bana zaman oluşturmaya çalışan mesai arkadaşım Arş Gör. Hasan DEMİRTAŞ'a ve bana her zaman iyi bir çalışma ortamı oluşturan aileme de teşekkürlerimi borç bilirim.

ÖZET

Tezimizin konusu, Mora Yarımadası'nın Kuzeybatısında ve Arnavutluk'un güneyindeki bölgede, Adriyatik Denizi ve Akdeniz'in kesiştiği yerde bulunan Yedi Ada Cumhuriyeti'dir. Bu hususta Türkçe literatürde bir iki makale dışında önemli bir çalışma bulunmamaktadır. Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti idaresinde kısa da olsa hüküm sürdüğü süre zarfındaki faaliyetleri ise hiç ele alınmamıştır. Bu nedenle konunun yeniden derli toplu bir şekilde ele alınması gerekmektedir. Ayrıca, konunun incelenmesi XIX. yüzyılın başlarında Osmanlı Devleti'nin takip ettiği denge politikasını ve İngiltere, Rusya, Fransa gibi dönemin güçlü devletlerinin Osmanlı Devleti üzerindeki yıkıcı faaliyetlerini ve çıkar ilişkilerini göstermek açısından da ayrı bir önem taşımaktadır.

Çalışmamızda, Osmanlı Devleti'nin dönemin güçlü devletlerinin çıkar çatışmaları içerisinde kendisini en az zararla kurtarma çabaları açık bir şekilde gösterilmiştir. Yine, Osmanlı Devleti içerisinde bulunan Yunan halkının iç işlerinde kendisine ait kararlarını alabildiği, bir anayasasının bulunduğu otonom bir yönetim şekli oluşturarak, daha sonraki bağımsızlık hareketlerinde öncü rol üstlendiğini ifade edilmiştir. Tez konumuzda açıkça göze çarpan önemli bir konu da; İngiltere, Rusya ve Fransa'nın kendi aralarındaki çıkar çatışmalarının ve bölgedeki iktidar mücadelelerinin Osmanlı Devleti'ne nasıl yansıdığıdır. Bu konuda da ayrıntılı bilgiler tezimiz içerisinde yer almaktadır.

Tezimizi hazırlarken izlediğimiz yöntem, öncelikle ayrıntılı bir literatür taraması ve ardından da konu ile ilgili arşiv belgelerine ulaşılması şeklinde özetlenebilir. Elde ettiğimiz materyaller kronolojik sıra ile işlenmiş ve değerlendirmelerde bulunulmuştur. Yine metin içerisinde belgelerin olabildiğince

orijinalleri sunularak bunlardan çıkarımlar yapılması yolu izlenmiştir. Tezimizin konusu ile ilgili şekil, tablo, harita, resimler ve bazı belgelerin orijinalleri ilave edilerek de çalışmamız desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yedi Ada Cumhuriyeti, Yunanistan, Osmanlı Devleti, İngiltere, Rusya.

ABSTRACT

The subject of our thesis is the Seven Island Republic, where the Adriatic Sea and the Mediterranean intersected in the southern region of Albania and the northwestern part of the Moran Peninsula. On this matter, there is hardly a significant study concerning the topic except for two articles in Turkish literature. The activities of Seven Island Republic once ruled by the Ottoman State have also not been discussed. Therefore, it is necessary that the matter is re-evaluated completely. In addition, the examination of the topic is importance in terms of indicating the policy of balance followed by the Ottoman State at the early 19th century and the destructive activities of the powerful states such as England, Russia and France and their expediency affairs over the Ottoman State.

In our thesis, the efforts for saving itself of the Ottoman Empire with the least damage against the self-interest quarrels of the Period's strong states has been shown clearly. Again, it has been said that the Greek people within the Ottoman Empire took its own decisions in internal affairs, and that it created an autonomous administrative system with a constitution, which led to obtain a pioneer role for its next independency actions. The other important matter seen clearly in our thesis theme is how the self-interest quarrels among England, Russia and France and the power struggles in the region reflected on the Ottoman Empire. On this subject, there exists enough information in our thesis.

The method that we have followed in preparing our thesis may be primarily summarized as a comprehensive literature research and then collecting the archival documents related to the topic. The materials in our disposition have been processed chronologically and evaluated. Again, original documents have been presented in the

text as much as possible and from these some deductions have been made. Our study has also been supported with the addition of figures, charts, illustrations and some original documents concerning our topic.

Key Words: The Republic of Seven Island, Greece, the Ottoman Empire, England, Russia.

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR.....	i
ÖZET.....	ii
ABSTRACT.....	iv
İÇİNDEKİLER.....	vi
TABLolar LİSTESİ.....	viii
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	ix
KISALTMALAR LİSTESİ.....	x
1. GİRİŞ.....	1
2. LİTERATÜR TARAMASI.....	2
3. MATERYAL VE YÖNTEM	3
4. YEDİ ADA CUMHURİYETİ’NİN OSMANLI DEVLETİ HAKİMİYETİNE KADARKİ DURUMU	4
4.1 Adaların Coğrafi Konumu.....	4
4.1.1 Korfa Adası.....	4
4.1.2 Pakso Adası.....	5
4.1.3 Ayamavra Adası.....	5
4.1.4 İtaki Adası.....	6
4.1.5 Zanta Adası.....	6
4.1.6 Çuka Adası.....	6
4.1.7 Kefalonya Adası.....	6
5 OSMANLI HAKİMİYETİNE KADAR ADALARIN TARİHİNE GENEL BİR BAKIŞ	7
5.1 Eski Çağlarda Adalar.....	7
5.2 Adaların Venediklilerin Eline Geçmesi.....	8
5.3 Adalar Üzerinde Osmanlı-Venedik Mücadelesi.....	8
5.4 Adaların Fransa’nın Eline Geçmesi.....	11
5.5 Adaların Osmanlı Devleti’nin Eline Geçmesi.....	12
6. YEDİ ADA CUMHURİYETİ’NİN KURULMASI.....	16
6.1- Yedi Ada Cumhuriyeti’nin Bandırasının Seçilmesi.....	19
6.2 Yedi Ada Cumhuriyeti Nizamnamesi Üzerindeki Çalışmalar ve Yedi Ada Cumhuriyeti Senatosu’nun Kurulması.....	21
6.2.1 Yedi Ada Cumhuriyeti Nizamnamesi ve Yedi Ada Cumhuriyeti 1803 Anayasası.....	21
6.2.2 Yedi Ada Cumhuriyeti Senatosunun Oluşturulması ve İşleyişi.....	27
6.3 Yedi Ada Cumhuriyeti Yönetimine Muhalifler.....	28
7. OSMANLI DEVLETİ YEDİ ADA CUMHURİYETİ İLİŞKİLERİ.....	31
7.1 Osmanlı Devleti ve Yedi Ada’nın Siyasi İlişkileri.....	31
7.2 Cumhuriyet’in Osmanlı Devleti ile Yürüttüğü Ekonomik Faaliyetler.....	41
7.2.1 Osmanlı Devleti-Yedi Ada Cumhuriyeti Ticari İlişkileri.....	41
7.2.2 Yedi Ada Cumhuriyeti’nin Gümrük Tarifesi.....	44
7.3 Cumhuriyet’in Dış İlişkileri	64
7.3.1 Cumhuriyet’in Rusya İle İlişkileri	64
7.3.2 Cumhuriyet’in Fransa İle İlişkileri.....	71
8. ADALARIN TEKRAR FRANSA’NIN ELİNE GEÇMESİ.....	74
9. YEDİ ADA CUMHURİYETİ İNGİLTERE İDARESİNDE.....	78
9.1 Viyana Kongresi’nde Yedi Ada Cumhuriyeti.....	81

10. ADALARIN İNGİLTERE TARAFINDAN YUNANİSTAN'A BIRAKILMASI.....	85
11. BULGULAR	86
12. SONUÇ VE ÖNERİLER.....	88
KAYNAKLAR.....	91
EKLER.....	95
ÖZGEÇMİŞ.....	153

TABLolar LİSTESİ

Tablo 6.2.1 Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Ticaretini Yaptığı Mallar ve Fiyatları.....	44-63
---	-------

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 5.1.1. Yedi Ada Cumhuriyeti Bandırası.....	21
Şekil 6.1. Yedi Ada Cumhuriyeti Mührü.....	36
Şekil 6.2.Yedi Ada Cumhuriyeti Mührü.....	36

KISALTMALAR LİSTESİ

A.MKT:MHM:	Sadaret Mektubî Kalemî Mühime Kalemî.
BOA, C.Hr:	Başbakanlık Osmanlı Arşivi Cevdet Hariciye Tasnifi.
BOA, HAT.H:	Başbakanlık Osmanlı Arşivi Hatt-ı Hümayun Tasnifi.
BOA:	Başbakanlık Osmanlı Arşivi.
MÖ:	Milattan Önce.
YAABD:	Yedi Ada Ahkam ve Berat Defteri.

1- GİRİŞ

Ülkemizde, tez konumuz olan Yedi Ada Cumhuriyeti ile ilgili çok fazla çalışma bulunmamaktadır. Kısa süreli de olsa Osmanlı Devleti'ne bağlı kalan Cumhuriyet hakkında çok sayıda belge bulunması mevcut yayınlara ek olarak daha fazla bilgi vermek fikrini uyandırmıştır.

Tezimiz, XIX. yüzyıl başlarında Avrupa devletleri arasında meydana gelen sürtüşme ve çıkar ilişkilerinin Osmanlı Devleti'ne yansımalarını ve Osmanlı Devleti'nin bu ilişkiler arasında kendisini güçlü tutmak için uyguladığı denge politikasını göstermek açısından ayrıca öneme sahiptir. Yine Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti'ne bağlanışının kâğıt üzerinde kalması ve Cumhuriyet'in toprak bütünlüğünü garanti altına alan Rusya'nın idaresi altında bulunması ile birbiri ile çatışma içerisinde bulunan Osmanlı-Rus ilişkileri hakkında da önemli bilgiler vermektedir.

Araştırmamızın kapsamını Cumhuriyet'in Osmanlı Devleti'ne bağlı olduğu 1800-1807 yılları arası başta olmak üzere sırası ile Cumhuriyet'in tekrar Fransa idaresine bırakılması, 1815 Viyana Kongresi'nden sonra İngiltere idaresine verilmesi ve nihayetinde 1819 yılında Osmanlı Devleti'nin Adalar ile ilişkisinin kesin olarak bitmesi dönemlerini kapsamaktadır. Bu dönem içerisinde Yedi Ada Cumhuriyeti ile Osmanlı Devleti arasındaki ilişkiler, İngiltere ve Rusya Devletleri başta olmak üzere Avrupa devletlerinin Cumhuriyet ile olan ilişkileri, Cumhuriyet'in ticari ilişkileri ve daha sonraki dönemde bağımsız bir Yunanistan'ın kurulması için burada çıkarılan isyan hareketleri incelenmiştir.

2 LİTERATÜR TARAMASI

Tezimizin konusunu oluşturan Yedi Ada Cumhuriyeti hakkında Türk bilim dünyasında çok fazla çalışma bulunmamaktadır. Konu ile ilgili en önemli çalışma İsmail Hakkı Uzunçarşılı'nın 1937 yılında Belleten Dergisi'ne yazmış olduğu "Arşiv Vesikalarına Göre Yedi Ada Cumhuriyeti" adlı makaledir. Adı geçen makalede Uzunçarşılı, 1797 yılından 1815 yılına kadar olan dönemi Osmanlı Devleti'ne ait arşiv vesikalarından elde ettiği bilgiler ile ele almıştır. Dolayısıyla makale yalnızca kısa bir dönemdeki belli başlı siyasi olayları ihtiva etmektedir.

Konu ile ilgili bir başka çalışma ise yine Başbakanlık Osmanlı Arşivi kaynaklarından istifade ile, Tülay DURAN tarafından Belgelerle Türk Tarihi Dergisi'nde 1971 yılında yayınlanan makaledir. Tülay DURAN, "Yunanistan'ı Adalar Siyasetine İten İlk Uygulama: İngiltere'nin Armağanı Yedi Ada" adlı makalesinde öncelikle Yedi Ada sorununun ortaya çıkış nedenlerini ortaya koymakta ve kısa bir tarihçeden sonra Cumhuriyet'in Yunanistan'a bırakılması ile ilgili bilgiler vermektedir.

Yurt dışında da tez konumuz ile ilgili yayınlanmış çalışmalar bulunmaktadır. Bu çalışmalardan birisi, 1852 yılında Londra'da basılmıştır. *History Of The Island Of Corfu And Of The Republic Of The Ionian Islands* adındaki bu eseri Henry Jervis ve White Jervis kaleme almıştır. Eser dört bölümden meydana gelmektedir. Birinci bölümde Korfa adasının antik zamanlarından bahsedilmekte, ikinci bölümde orta çağlarda Korfa tarihi anlatılmakta, üçüncü bölümde Korfa'nın 1600'lerden 1797'ye kadar olan dönemlerinin tarihi anlatılmakta ve son bölümde de İngiliz himayesi altında Yedi Ada'dan bahsedilmektedir. Robert Cecil ise yazmış olduğu "The Cession Of The Ionian Islands" adlı makalesinde, dedesi Henry Cecil'in Korfa'da bulunduğu sırada

yazdığı notları derleyerek Yedi Ada Cumhuriyeti'nin İngiltere tarafından Yunanistan'a bırakılması konusunu işlemiştir.

3 MATERYAL VE YÖNTEM

Tezimizin hazırlanması ve yazılması aşamasında en önemli kaynağı Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nin çeşitli tasniflerinde bulunan belgeler oluşturmuştur. Bu tasniflerden çalışmamızda en çok yararlandığımız iki tasnifi Hatt-ı Hümayûn ve Cevdet Hariciye tasnifi oluşturmaktadır. Bunun yanı sıra 1800-1807 yılları arasını ihtiva eden ve daha çok Yedi Ada Cumhuriyeti'nin deniz ticareti ile ilgili belgelerin yer aldığı Yedi Ada Ahkam ve Berat Defteri de yararlandığımız materyaller arasındadır.

Yurt dışı yayınlarda ise, ABD'deki Pen State Üniversitesi Kütüphânesi'nden yukarıda bahsettiğimiz, *History Of The Island Of Corfu And Of The Republic Of The Ionian Islands* adlı eser yine fotokopi yolu ile çoğaltılarak elde edilmiştir.

Yedi Ada Cumhuriyeti'nin yönetim şekli ve Osmanlı Devleti'ne bağlılığının aynı Dunrovnik gibi olması sebebiyle Dubrovnik ile ilgili yapılan çalışmalarda araştırılmış ve Metin Ziya KÖSE'nin *XVI. Yüzyılda Osmanlı-Dubrovnik Münasebetleri* adlı yüksek lisans tezi temin edilerek çalışmamızda kullanılmıştır.

Araştırmamızın önemli bir kaynağını da internet araştırmaları oluşturmuştur. Buradan konu ile ilgili yurt dışı yayınlara ulaşmaya ve bunları tezimiz içerisinde kullanmaya çalıştık. İnternet kaynakları arasında ulaşabildiğimiz en önemli doküman hiç şüphesiz Yedi Ada Cumhuriyeti'nin 1803 yılında hazırlanan anayasasıdır. Ancak İtalyanca olan bu anayasa metni bir mütercim tercüman tarafından Türkçe'ye çevrildiği ve tercümanın konu ile ilgisinin fazla olmamasından dolayı çeviride yer yer

anlam düşüklükleri göze çarpmaktadır. Tarafımızdan çevirideki maddi hatalar elden geldiğince giderilmeye çalışılmış ise de bazı anlam düşüklükleri giderilememiştir.

Tezimizin konusunu ise ağırlıklı olarak Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti'ne bağlı bulunduğu zamanlar oluşturmuştur. Ancak, konu bütünlüğünü oluşturma açısından kısaca da olsa adaların önceki dönemlerdeki tarihleri ve coğrafi konumları üzerinde de durulmuş, bunun yanı sıra Osmanlı Devleti idaresinden çıktıktan sonra Cumhuriyet'in Yunanistan idâresine bırakılış tarihine kadar bigilerde verilmeye çalışılmıştır.

4- YEDİ ADA CUMHURİYETİ'NİN OSMANLI DEVLETİ HAKİMİYETİNE

KADARKİ DURUMU

4-1 ADALARIN COĞRAFİ KONUMU

Tarihte “Cezâyir-i Seb‘a-i Müctemi‘a Cumhuriyeti” diye isimlendirilen ve coğrafi konum itibariyle; Mora Yarımadası'nın kuzeybatısında ve Arnavutluk'un güneyindeki bölgede, Adriyatik Denizi ve Akdeniz'in kesiştiği yerde bulunan Yedi Ada Cumhuriyeti'ni başlıca: Korfa, Pakso, Ayamavra, İtaki, Zanta, Çuka ve Kefalonya adaları teşkil etmektedir.

Adaların toplam yüzölçümü yaklaşık 2.836 kilometrekaredir (<http://www.newadvent.org/cathen/08091a.htm>). Bu adaları tek tek ele alacak olursak:

4-1-1 Korfa Adası: Yunanistan'ın kuzeybatısında yer alan bu ada İyonya adalarının en kuzeyde bulunan adasıdır. 641 kilometrekare bir alana sahip olup, Yunanistan ve Arnavutluk'tan dar bir kanal ile ayrılmıştır (Encarta Reference Library Premium 2005). Pirî Reis'in 1521'de tamamladığı ve 1525'te düzelterek Kanuni Sultan Süleyman'a (1520-1566) sunduğu Kitâb-ı Bahriye adlı kitabında verdiği bilgiye göre Korfa; Venediklilerin Karkire adlı bir kadının elinden hile ile alınmış olup, her

tarafı dağlıktır. Çevresi doksan mildir (233 kilometrekare) ve içerisinde bir çok köy ve bir kalesi mevcut bulunmaktadır(Pirî Reis, 2002: 263).

4-1-2 Pakso Adası: Korfa'nın on iki kilometre güneyinde bulunan bu ada, 20 kilometrekarelik bir alana sahiptir. Pirî Reis'in Kitâb-ı Bahriyesi'nde ise; alanı muhtemelen dönemin şartları içerisinde tam bir ölçüm yapılamamsından dolayı 30 mil (77 kilometrekare) olarak belirtilmiştir. Piri Reis adanın içerisinde güzel bir köyün bulunduğu ve iki limanının olduğundan eserinde bahsetmektedir(Pirî Reis, 2002: 260).

4-1-3 Ayamavra Adası: Preveze'nin 13 kilometre uzağında bulunan Ayamavra (şimdiki adıyla Levkas) 295 kilometrekarelik bir alana sahip olup ana karadan Santa Maura kanalı ile ayrılmaktadır (Encarta Reference Library Premium 2005). Yine Ayamavra adası hakkında da Pirî Reis ; Yanya Sancağı'nda Rumeli kenarına yakın olan akarsulu, dağlık bir adanın ucunda olduğunu ifade edip, buraya Lefkede adası da denildiğini belirtmektedir(Pirî Reis, 2002: 257). Evliya Çelebi'de eseri Seyahatnâme'de Ayamavra Adası hakkında şu bilgileri vermektedir: Burasının Ayamavra Beyi'nin tahtı olduğu ve senelik 4 milyon akçe hass-ı hümâyûnu olduğu, ve 354 timarının mevcut bulunduğu bundan başka burada alaybeyi, çeribaşı, kadı, şeyhü'l-islâmı, nakîbü'l-eşrâfi, yeniçeri serdârı, kal'a dizdârı, muhtesib, bacdâr, mi'mâr ağası, mu'temed ağası, harâc ağası, kapudan ağası, şehir subaşısı, on iki tane tuğ sahibi kal'a ağaları gibi görevlilerin olduğu, toplam beş adet câmi'i, bir medresesi, iki tane sıbyan okulu, bir adet derviş tekkesi, bir hamamı, dükkanları olmayan bir hanı ve en güzeli Ahmed Ağa Çeşmesi olmak üzere toplam altı adet çeşmesi vardır (Evliya Çelebi, VIII, 2003:280).

4-1-4 İtaki Adası: Pakso adasının hemen yanında olup İyonya Adaları'nın en küçüğüdür. İçerisinde iki büyük dağ silsilesi olan bu ada 96 kilometrekare bir alana sahiptir (http://encyclopedia.jrank.org/INV_JED/ITHACA_IeaK77_.html).

4-1-5 Zanta Adası: Peninsula Yarımadası'nın batı kıyısına 19 kilometre olan Zanta adası 406 kilometrekare bir alanı kapsayıp 39 kilometre uzunluğunda ve 19 kilometre genişliğindedir (Encarta Reference Library Premium 2005).

4-1-6 Çuka Adası: Yunanistan'ın güney kıyısındaki Cape Malea'dan yaklaşık 13 kilometre uzakta bulunan bu adanın kuzey-güney uzunluğu 31 kilometre, en geniş yeri 19 kilometre olup alanı, 295 kilometrekaredir (http://encyclopedia.jrank.org/CRE_DAH/CYTHERA_mod_Cerigo_but_still_of.html).

Kit'ab-ı Bahriye'de ise Çuka adasının Benefeşe Burnu'nun güney yönünde 15 mil(24 kilometre) uzağında bulunduğu ve adanın çevresinin 60 mil (155 kilometrekare) olup sağlam bir kalesinin mevcut olduğunu belirtir (Pirî Reis, 2002: 228).

4-1-7 Kefalonya Adası: İyonya adalarının 750 kilometrekarelik alanı ile en büyük adası olan Kefalonya'nın, 48 kilometrelik düzensiz şekilde uzunluğu ve 5 ila 32 kilometre genişliği bulunmaktadır. En yüksek noktası ise 1620 metre yüksekliğindeki Ainos Dağı'dır(Encarta Reference Library Premium 2005).

Pirî Reis'in eserinde ise: Akarsuları bol dağlık bir ada olan Kefalonya'nın çevresinin 150 mil olduğu ve adanın içerisinde de Aya Kiraki ve Aya Stefano adlı iki kilisenin bulunduğu bahsedilmektedir (Pirî Reis, 2002: 253-254).

Adaların nüfusu ile ilgili bilgiyi ise Ahmed Rıfat Efendi'nin Lügat-ı Tarihiyye ve Coğrafiyye adlı eserinden elde etmekteyiz. Ahmed Rıfat Efendi basım tarihi 1881 olan eserinde adaların nüfusu ile ilgili şu bilgileri vermektedir:

Korfa:	75.000
Pakso:	7.000
Ayamavra:	8.000
Piyaki (İtaki):	13.000
Kefalonya:	63.000
Zanta:	55.000
Çerigo (Çuka):	19.000

Toplamda ise 240.000 nüfusu olduğunu ifade etmektedir (Ahmet Rifat, 1299, I-II: 30).

5 OSMANLI HAKİMİYETİNE KADAR ADALARIN TARİHİNE GENEL BİR BAKIŞ

5-1 Eski Çağlarda Adalar

Korfa Adası başta olmak üzere söz konusu Adalar çok eski bir tarihi geçmişe sahiptir. Bu adalarda M.Ö. 5 binli yıllardan bu yana çeşitli milletler hüküm sürmüşlerdir.

M.Ö. 5. ve 4. binli yıllarda adaların bulunduğu bölgede Sesklo kültürü etkin idi (Mansel, 1999: 12-13). Yunanlı olan Korintliler M.Ö. VII. yüzyılda Kefalonya, İtaki ve Ayamavra adalarına yerleşerek buralarda koloniler kurarak, adalar üzerinde hakimiyet kurmuşlardır(Mansel, 1999: 108). M.Ö 658/657 yıllarında Korint'in bir kolonisi olan Korfa'daki bu Korint hakimiyeti, Basilevs unvanlı Kipselos, Korint'in tiranı olduktan sonra daha da pekiştirmiştir (Mansel, 1999: 180). Korint'in bir kolonisi olan Korfa M.Ö. 435 yılından beri Korint ile savaş halindeydi. Korfalılar bu savaşta Atina ile ittifak yaparak, Atinalıların yolladıkları gemiler ile Korint taarruzundan kurtulmuşlardı. Bu ittifaktan sonra Korint'in hakimiyetinde bulunan Batı ticaret

yolları Atinalıların kontrolüne geçmiştir. Bu durum ise Korintliler ile Makedonya kralının birleşmesine ve meşhur Peloponnes Savaşı'nın (M.Ö. 432) başlamasına sebep olmuştur. Sonuçta Atinalılar; Korfa'yı nüfuzları altına aldılar(Mansel, 1999: 323). Daha sonra İliryalıların eline geçen Adalar, M.Ö. 217'li yıllarda ise Romalılar tarafından İliryalıların Akdeniz'de yaptığı korsanlık faaliyetlerini engellemek için işgal edildi (Mansel, 1999: 480).

5-2 Adaların Venediklilerin Eline Geçmesi

1204 yılında yapılan IV. Haçlı Seferi'nden sonra ise Adalar, Romalılardan Venedik'in eline geçmiştir (http://www.reference.com/browse/wiki/Ionian_Islands). Venedikliler, bu Adalara XV. yüzyılın ortalarına kadar sahip olmuşlardır. Bu tarihten sonra ise, Adalar üzerinde sınırlarını batıya doğru genişletmek isteyen Osmanlı Devleti ile Venedik arasında uzun süreli bir hakimiyet mücadelesi görülmektedir.

5-3 Adalar Üzerinde Osmanlı-Venedik Mücadelesi

Osmanlı Devleti'nin adı geçen adalarla XV. yüzyıldan itibaren ilgilenmeye başladığı görülmektedir. Bu tarihlerde adı geçen adalar Venedik Cumhuriyeti'nin elinde bulunmakta idi (Uzunçarşılı, I, 1998: 226).

Adalarla Osmanlı Devleti'nin ilk teması, Fatih Sultan Mehmet'in 1479 yılında düzenlediği Otranto seferi ile başlamıştır. Gedik Ahmed Paşa kumandasındaki Osmanlı donanması tarafından Zanta, Kefalonya ve Ayamavra adaları feth edilmiştir (Uzunçarşılı, II, 1998: 42). Osmanlı Devleti'nin fethettiği adalardaki bu hakimiyetin 1481 yılında son bulduğunu görmekteyiz (<http://www.rooms-to-let.com.gr/kefalonia/historyUK.htm>).

Daha sonra II. Bayezid zamanında 1498 yılında yapılan Osmanlı-Venedik savaşında Kefalonya adası Gedik Ahmed Paşa tarafından tekrar alınmışsa da bir süre

sonra Leonardo Tocco'nun kardeşi Antonyo tarafından yeniden geri alınmıştır. Ancak, Venedikliler burayı Antonyo'dan geri almışlar ve Osmanlılarla yaptıkları anlaşma gereğince adayı Osmanlı Devleti'ne bırakmışlardır (Uzunçarşılı,II, 1998: 42).

Venedikliler XV. yüzyılda Osmanlı Devleti ile yaptıkları savaşlarda sürekli mağlubiyete uğrayınca çareyi Papalık'tan yardım istemekte buldular. Bunun üzerine Fransa, Papalık ve Venedik donanmalarının birleşerek oluşturduğu Haçlı donanması Ayamavra adasını kuşatmıştır. Türk kuvvetlerinin çabalarına rağmen yapılan savaşta Ayamavra ve Kefalonya adaları iki sene ara ile tekrar Venediklilerin eline geçti(Uzunçarşılı, II, 1998: 222). Bununla birlikte, Osmanlı Devleti ile Venedik arasında 1502 yılında yapılan ve 31 maddeden oluşan anlaşmaya göre Ayamavra, Osmanlı Devleti'ne geri bırakılırken Kefalonya ise o tarihten itibaren Venediklilerin elinde kalmıştır (Evliya Çelebi, VIII, 2003: 135; Uzunçarşılı, II, 1998: 224).

Evliya Çelebi adının Rumca "gözüm, canım," manasına geldiğini belirttiği Ayamavra'nın alınışından şu şekilde bahseder: "Venedikliler Osmanlı Devleti topraklarına daha yakın olan bu adayı Osmanlı Devleti'ne bırakmak buna binâen de kendi denizleri içerisindeki Zanta ile Kefalonya adlı iki adanın kendilerine verilmesini istemişler ve bu mübâdele Osmanlı Devleti tarafından da uygun görülüp, Ayamavra içerisindeki bütün mühimmat ve cephanesi ile Osmanlı Devleti'ne bırakılırken yukarıda adları geçen Zakilse ve Kefalonya da Venediklilere verilmiştir" (Evliya Çelebi,VIII, 2003: 280). Evliya Çelebi Ayamavra hakkında başka bilgiler de vermiştir ki Ada'nın Sultan II. Selim'in eline geçmesinden sonra, bir donanma ile buraya yollanan Kılıç Ali Paşa bir sene içerisinde mevcut kalenin etrafına daha sağlam bir kale inşa ettirmiştir.

1387 yılına kadar Napoli krallığının elinde olan Korfa Adası ise, bu tarihte Venediklilerin eline geçerek, Osmanlı Devleti'nin bölge üzerindeki gittikçe artan baskılarına karşı tahkim edilerek bir ileri karakol halini almıştır.

Korfa Adası 1536 yılında Kanuni Sultan Süleyman'ın Venedik ile yaptığı deniz savaşında muhasara edilmişse de Ada'ya 25 Ağustos 1536 tarihinde Barbaros Hayrettin Paşa, Lütfi Paşa'nın idaresindeki donanmayla yirmi beş bin kişilik bir orduyu Ada'ya göndermiştir. Adanın sahil kısımları zapt edilmiş ancak merkez kalesi olan Saint Angelo kalesi uzun süre muhasara edilmesine rağmen ağır kış şartları, Osmanlı Devleti'nin burayı fethetmesini engellemiş ve yirmi gün süren bu muhasaradan herhangi bir netice alınamamıştır (Uzunçarşılı, II, 1998: 375 ; Danişmend, II, 1971: 195-196). Evliya Çelebi de yazmış olduğu Seyehatnâme'sinde Korfa ile ilgili olarak; eskiden ve şimdiki Venedik krallarının payitahtı gibi kuvvetli bir kalesi bulunduğunu, H.943 (1536/1537) senesinde Sultan Süleyman'ın seferinden¹ güçlüğüle kurtulabildiğini ve Kanuni Sultan Süleyman'ın 1537 Ekim ayı sonlarına doğru Korfa önlerinden ayrılmasından sonra (Peçevi, I, 1999: 196-199) buraya çok müstahkem bir kalenin yapıldığından bahseder (Evliya Çelebi, VIII, 2003: 296).

Pakso adası ise: Venediklilerin elinden Sultan II. Bayezid tarafından alınmış, ancak Moton ve İnebahtı'nın fethinden sonra Venedik askerlerinin burayı muhasara etmesi üzerine Osmanlı askeri adayı "Vire"² ile Venediklilere geri vermiştir. Bundan sonra Pakso Adası Kanuni Sultan Süleyman'ın 1536 yılında yaptığı Korfa seferi'nde yeniden zapt edilmiştir (Uzunçarşılı, II, 1998: 459).

¹ Peçevi İbrahim Efendi yazmış olduğu Peçevi Tarihi adlı eserinde Kanuni Sultan Süleyman'ın Korfa üzerine sefer açmasının sebebini şu şekilde ifade etmektedir: Korfa adasına elçilik görevi ile gitmekte olan Osmanlı Devleti elçisi tersane kethüdası Venediklilere ait dört kadırgaya rastlamışlar, kendilerinin elçi olduklarını söylemelerine rağmen batırılmış ve gemidekiler katl edilmiştir. Buradan kurtulan bir asker vasıtası ile durumdan haberdar olan Sultan Süleyman bu şekilde Korfa seferine çıkmaya karar verdi. Bkz. (Peçevi, I, 1999: 196).

² Kalenin müzakere yolu ile tesliminde kullanılan bir tabirdir. Bkz. (Pakalın, II, 1993: 595).

Zanta (Zalixse) adası yukarıda belirtildiği üzere Fatih zamanında Gedik Ahmed Paşa tarafından düzenlenen İtalya seferi esnasında ele geçirilmişti. Bu Ada daha sonra Aya Mavra adası karşılığında Kefalonya adası ile beraber Venediklilere geri verilmiştir (Evliya Çelebi,VIII, 2003: 135)³. Aya Mavra adası da önce 1684 yılında Venedik Kumandanı Morosini tarafından beş günlük bir muhasaradan sonra vire ile alınmış ve daha sonra 1699 yılında imzalanan ve on altı maddeden oluşan Venedik Muâhedesi ile Venediklilere bırakılmıştır (Danişmend, III, 1972: 459- 484). Bu tarihten itibaren Venedikliler Korfa, Zanta, Kefalonya ve Ayamavra adalarıyla Lepanto sahilini içeren bir vilayet daha oluşturmuşlardı (Uzunçarşılı,IV/I, 1995: 245).

Yukarıda ifade etmeye çalıştığımız gibi Adalar üzerinde Osmanlı Devleti ile Venedik arasında uzun hakimiyet mücadelesi olduğunu görmekteyiz ve XVIII. yüzyıl başlarında ise Adaların kontrolünün Venedik'in eline geçtiği anlaşılmaktadır. (BOA, C.Hr: 1571; BOA, Hat. H: 7600; BOA, C.Hr: 4691).

5-4 Adaların Fransa'nın Eline Geçmesi

1789 Fransız Devrimi sonrasında Korsikalı bir topçu subayı olan Napolyon Bonaparte, 1796-1797 İtalyan kumpanyasında sağladığı başarılar ile general olmuştu. O aynı zamanda Roma İmparatorluğu'nun zamanında doğuda yaptığı fetihleri tekrarlama arzusunda idi (Sander, 1989: 124). Bu nedenle gözünü Venedik'in elinde bulunan İyon adalarına dikmişti.

Napolyon, bütün kuzey İtalya'da kontrolü eline geçince, Avusturya da mecburen Fransa ile 17 Ekim 1797 tarihinde Kampo Formiyo Antlaşmasını

---

³ İsmail Hakkı Uzunçarşılı, eserinde 14 Aralık 1502 tarihindeki Osmanlı-Venedik muahedesinde Kefalonya'nın Aya Mavra ile mübadele edildiğinden bahsederken Zanta adasının mübadele edildiği hakkında her hangi bir bilgi vermemektedir. Bkz, (Uzunçarşılı,II, 1998: 224).

imzalamıştı. Bu antlaşmanın beşinci maddesinde⁴, Adige nehrine kadar olan Dalmaçya kıyılarını alan Avusturya'ya karşılık, Adige nehrinin sağında kalan topraklar Napolyon'un kurduğu Cisalpine Cumhuriyeti'nin oluyordu. Venedik'e ait Yedi Ada'yı da Fransa alıyordu. Antlaşma ile Venedik, Avusturya ve Fransa arasında paylaşılmış ve Adalar bölgesi Fransa'nın payına düşmüştür(Erim, 1953: 205). Ve böylece Fransa ile Osmanlı Devleti tarihte ilk defa olarak sınır komşusu olmuştur (Uzunçarşılı,V, 1994: 27). Ancak buraların kontrolü Fransa'nın elinde uzun süre kalmadı ve kısa bir süre sonra Adalar Osmanlı Devleti'nin hakimiyetine geçti,

5-5 Adaların Osmanlı Devleti'nin Eline Geçmesi

1798 yılında Napolyon komutasındaki Fransız ordusunun Mısır'ı işgal etmesi üzerine, Osmanlı Devleti Fransa'ya savaş açmış ve Mısır'ın geri alınması için kara ve denizden Mısır'a kuvvet göndermesinden başka 23 Aralık 1798'de Rusya ve 5 Ocak 1799'da da İngiltere ile ittifak antlaşmaları yapmıştır (Armaoğlu, 1997: 57). Ancak, daha ittifak antlaşması imzalanmadan Rus donanması İstanbul önlerine gelerek Osmanlı donanması ile birlikte Adriyatik Denizi ve Akdeniz'de faaliyet gösteren Fransızlara karşı sefere çıkmışlardı. Bu durum Anapa⁵ muhafızı Vezir Osman Paşa'ya da bir emr-i âlî ile bildirilmiştir (BOA, C.Hr: 4410). Yine Osmanlı Devleti donanması kumandanı olan Abdülkadir Bey tarafından Fransa'nın elinde olan Yedi Ada halkından olup Selanik'te bulunan Venediklilerin Osmanlı Devleti tabiiyetini kabul etmeleri ve Osmanlı Devleti donanmasında hizmet vermek istemeleri halinde, bu isteklerinin kabul edilmesi istenmiştir. (BOA, C.Hr: 4836; BOA, C.Hr: 367).

⁴ His Majesty the Emperor, King of Hungary and of Bohemia, consents that the French Republic should possess in complete sovereignty the former Venetian Islands of the Levant, to wit: Corfu, Zante, Cephalonia, Santa Maura, Cerigo, and other islands dependent upon them, as well as Butrinto, Arta, Vonizza, and in general all the former Venetian establishments in Albania, which are situated below the Gulf of Drin (http://www.napoleon-series.org/research/government/diplomatic/c_campoformio1.html).

⁵ Anapa: Rusya'nın Karadeniz kıyısında bulunan bir liman şehridir.

5 Ocak 1799 tarihinde İngiltere ile imzalanan anlaşmadan sonra Akdenizde buluşan İngiliz-Rus-Osmanlı ittifak donanması içinde İngilizler Mısır'a doğru gidilmesini istemelerine rağmen Ruslar, Venedik Adaları'nın alınmasından yana taraftılar. Yapılan görüşmeler sonunda Osmanlı ve Rus donanmalarından bazı gemilerin İngilizler ile beraber İskenderiye'ye gitmesi ve kalan gemilerinde Korfa tarafına gönderilmesi kararlaştırıldı. Korfa üzerine giden Rus donanmasının kumandanı Amiral Uşakof, Osmanlı Donanması'nın kumandanı ise Abdulkadir Bey'di (Uzunçarşılıoğlu, 1937: 628).

Osmanlı donanmasının altı kalyon, dokuz firkateyn, dört korvet ve Rus donanmasının ise beş büyük kalyonu ve altı firkateyni vardı⁶. Bu birleşik Osmanlı-Rus donanması Fransızlara ait olan adaları feth ederken, karadan da Yanya Valisi Tepedelenli Ali Paşa da Arnavutluk sahilinde bulunan Preveze, Parga, Voniçe (Narda Körfezi'nin güney Sahilinde) Butrinto Liman ve kalelerini ele geçirmekle görevlendirilmişti. Osmanlı-Rus donanması ilk olarak 1799 senesinde Zanta Adası'nı muhâsara ettiler. Bu sırada Ayamavra halkı gelip müttefiklere itaatlerini bildirdiler. Bu arada Osmanlı Devleti bu gelişmeleri dikkatle izlemekte idi. Başbakanlık Osmanlı Arşivi Hatt-ı Hümayûn tasnifindeki bir tahrir bu durumu şu şekilde ifade etmektedir:

Donanma-yı hümayûn, Rusya donanmasıyla ma'an Çuka ve Zanta cezîrelerini ba'de'z-zabt ne mahallere varıldığı ve ne gûne harekete teşebbüs olındığı ve bundan sonra ne taraflara gidileceği ve zabt olunan mahaller ahâlîsinin izhâr-ı tabi'iyetlerinde ne gûne mu'âmele olınmış idügi husûsâtının ve kâffe-i mesmû'ât ve lâzımü'l-ifâde bi'l-cümle

⁶ Her iki tarafın donanmalarının miktarı konusunda Henry Jerwis-White Jerwis'in kitabında, Uzunçarşılı'nın belirttiğinden farklı rakamlar dile getirilmektedir; Örneğin burada Rus kuvvetlerinin firkateyn sayısı altı değil dört olarak gösterilmektedir. Bkz; (*Henry Jerwis-White Jerwis, History of The Island of Corfu And of The Republic of The Ionina Islands*, London 1852: 164).

keyfiyât ve havâdisâtın ardı arası kesilmeksizin iş'ârı tenbîhâtını
hâvî ... (BOA. HAT. H: 7678).

Bu şekilde Osmanlı Devleti meydana gelen gelişmeleri yakından takip etmiş ve takip edilecek politikalar gelişen olaylara uygun olarak belirlemiştir.

Zanta ve Ayamavra'nın alınışından sonra sıra bu adaların en önemlisi olan Korfa Adası'na geldi. Osmanlı Devleti'nin daha önce XVI. ve XVIII. asırlarda almaya çalıştığı Korfa, Napolyon'un Akdeniz'de yapacağı faaliyetler için bir üs hâline getirilmişti. Korfa'nın alınması her şeyden önce Rumeli'nin batı kısmını emniyet altına alacağı için Osmanlı Devleti açısından çok önemli idi. Fransızlar Korfa'yı muhasaradan kurtarmak için İtalya'nın Ankona limanında gemi ve asker tedarik etmekte idiler. Buradan gönderilen dört tane ufak gemi yakalanmıştı. Osmanlı Devleti ve Rusya İmparatorluğu'nun donanmaları Korfa'yı dört bir taraftan kuşatmışlar, bunun yanında Korfa kalesinin iki tarafına metrisler⁷ inşa etmişler ve yoğun top ve humbara atışlarıyla Korfa kalesini gece gündüz durmaksızın dövmüşler (BOA. HAT. H: 7678). Ancak bir sonuç alamamışlardır.

Adanın alınmasının zor olacağını anlaşılması üzerine Rus Amirali ile yapılan müzakereler sonucunda Yanya Valisi Tepedelenli Ali Paşa ile Rumeli paşalarından on bin kadar asker istenmesi kararlaştırılmıştır. Ancak Korfa halkı, Ali Paşa'dan korktukları için bunların getirilmemesini rica etmişler ve kendilerinin her türlü fedakârlığı yapacaklarını söylemişler. Bunun üzerine oradaki kuvvetlerden istifade olunması kararlaştırılmış, ancak her ihtimale karşı Ali Paşa kuvvetlerinin Korfa adasına yakın sahillerde bulunması uygun görülmüştü. Ancak bu yerel kuvvetler ile netice alınamayacağı anlaşılınca Korfa'ya bir buçuk saat mesafedeki Butrinto kalesinde

⁷ Savaşta, korunmak gayesiyle yapılan toprak tümsek, siper. Bkz, (Pakalın; II, 1993: 494).

bulunan Ali Paşa, oğlu Veli Paşa ile Avlonya ve İşkodra mutasarrıfları, İbrâhim Paşalardan üçer bin olmak üzere toplam 12 bin askerin Korfa'ya gönderilmesine karar verilmiştir .Ancak, öncelikle Ada halkı rencide edilmemek şartıyla Ali Paşa ve oğlu Veli Paşa'nın bir miktar askeri buraya çıkarılmıştır(Uzunçarşılıoğlu, 1937: 629). Başbakanlık Osmanlı Arşivi Cevdet Hariciye tasnifinde bulunan 18 Ekim 1798 tarihli bir belgede Tepedelenli Ali Paşa'nın oğlu Veli Paşa'dan üç bin adet Arnavut askeri ile Osmanlı-Rus donanması komutanı Abdülkadir Bey kumandası altına girmesi istenmesi üzerine Veli Paşa'nın da bu isteğe olumlu cevap verdiği anlaşılmaktadır(BOA, C. Hr.: 1383; BOA, C. Bh: 8712) . Nihayet Korfa adası 6 Mart 1799 (27 Ramazan 1213) tarihinde zapt edilmiş ve bu durum, 6 Mayıs 1799 tarihinde Sadrazam Seyyid Ahmed Ağa tarafından Rodos adası mahkemesine bildirilmiştir. Korfa Adası'nın fethi Rodos'tan top atışları yapılarak kutlanmış ayrıca camilerde yetmiş bin kelime-i tevhid çekilmiştir (BOA, C. Hr: 1571). Korfa'da çok sayıda silah ve mühimmattan başka 320 adet tunç top, 184 demir top 21 tane obüs, 92 tunç havan ve 13 demir havan ganimet olarak ele geçirilmiştir.

Korfa'nın alınmasıyla beraber buradaki kalenin içerisinde bulunan Fransız askerlerinin Ankona'ya gönderilmeleri hususunda Rus Amirali Uşakof ile Osmanlı Donanması Kumandanı Abdülkadir Bey anlaşmıştır. İki amiral 10 adet gemi kiralayıp 3036 adet Fransız askerini Ankona'ya götürmek üzere mukavele ve muahede düzenlemişler ve her bir asker için üç kuruş bir rub' olmak üzere toplam 24.055 riyal Yedi Ada begzâdelerinden alınmıştır (BOA, C. Hr: 1277). Böylece Adaların kontrolü tamamen Osmanlı Devleti'nin eline geçmiştir.

6- YEDİ ADA CUMHURİYETİ'NİN KURULMASI

Adaların ele geçirilmesinden sonra Rusya ile Osmanlı Devleti arasında 21 Mart 1800 tarihinde yapılan anlaşma sonucunda Korfa, Zanta, Kefalonya, Ayamavra, İtaki, Pakso ve Çuka adaları ile Mora ve Arnavutluk sahillerinde bulunan büyüklü küçüklü iskan edilmiş veyahut iskan edilmemiş araziler üzerinde Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti adıyla bir devlet kuruldu. Bu devlet, Rusya Devleti'nin kefâleti ile Osmanlı Devleti'nin himâyesinde olacaktı.

Antlaşmayı Türk temsilcileri Rumeli Kazaskeri İbrahim İsmet Bey ve Reisülküttab Ahmed Atıf Efendi ile Rus temsilcisi İstanbul'da orta elçi bulunan Vasili Tamara imzaladı (BOA, Hat. H: 7677 ; Erim, 1953: 205-211 ;Uzunçarşılıoğlu, 1937: 630).

21 Mart 1800 (8 Zilka'de 1214) tarihli bu anlaşma on iki maddeden ve bir hatimeden meydana gelmekte olup, maddeleri şunlardır:

1- Venedik'ten ayrılan adaların Dubrovnik usulünce Osmanlı Devleti'ne tabi olmaları ve adaların, halkının ileri gelenleri tarafından oluşturulacak bir senato vasıtasıyla yönetilmesi kabul edilecek. Ayrıca, Yedi Ada Cumhuriyeti'nin yönetimi ile ilgili olarak tanzim edilecek nizamname Osmanlı Devleti ve Rusya tarafından onaylanacaktır.

2- Korfa, Kefalonya, Zanta, Ayamavra, İtaki, Pakso, Çuka ve Mora ile Arnavutluk sahillerinde Venedik'ten fethedilen ne kadar ada varsa bunlar; Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti adıyla Osmanlı Devleti'nin tabiyetinde bir Cumhuriyet olarak kurulacaktı.

3- Kurulan bu Cumhuriyet'in Osmanlı Devleti'nde ikamet veya ticaret edenler, Cumhuriyetin konsolos veyahut konsolos vekilleri idaresinde olacaklar ve ticaretle de Dubrovniklilerin sahip oldukları hakların aynısına sahip olacaklardı.

4- Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti Osmanlı Devleti'nin himayesini reddetmemek şartıyla her üç senede bir 75.000 kuruş cizye verecek ve Cumhuriyet halkı ödenen bu cizyeden başka hiçbir vergiye tabi olmayacaktı.

5- Adalarda mevcut kale ve diğer istihkamlar kurulan Cumhuriyet'e teslim edilecek ve buralara yerleştirilecek askerler, Cumhuriyet'in rızası alınarak gerek Osmanlı Devleti ve gerekse Rusya Devleti askerleri arasından seçilecekti.

6- Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti'nin tüccar ve kaptanları eskiden olduğu gibi Karadeniz'deki ticaretlerini bundan böyle kendilerine ait bayraklarıyla yapacaklar.

7- Kurulan Cumhuriyet'in mensupları bulunduğu bölgedeki denizlerde serbestçe ticaret yapabilecekler ve sınır oldukları devletlerle yapılan antlaşmalara aykırı olmamak üzere deniz sınırlarını ihlal etmeyecekler, eğer sınırların ihlali yönünde bir mecburiyet olursa, durum İstanbul'da bulunan Cumhuriyet konsolosuna bildirilecek ve oradan gelecek cevaba göre hareket edilecektir.

8- Preveze, Parga, Vaniça ve Butrinto'da bulunan halkın hemen hepsinin Hıristiyan olmaları sebebiyle Hıristiyan olan Eflak ve Boğdan'da ayın yapabilecekler.

9- Sekizinci maddede adı geçen yerlerde yapılacak ayınların Osmanlı Devleti'nin güvencesi altında olacak ve mevcut kiliselerin tamiri ile yeni kilise yapımına müsaade edilecektir.

10- Parga, Preveze, Voniça, Butrinto halkı bu anlaşmanın imzalandığı tarihten itibaren iki sene boyunca bütün vergilerden muaf olacaklar.

11- Rusya İmparatoru gerek adalar ve gerekse karada alınan yerler hakkında iki, beş, yedi ve sekizinci maddelerde belirtilen usullerin müttefik devletler ve anlaşmaya davet edilecek diğer devletler tarafından da kabul olunması hususunda çalışmalarda bulunacak.

12- Bu antlaşma Rusya İmparatoru ve Osmanlı Devleti Padişahı tarafından tasdik olunacak, tasdiknameler iki buçuk ay veya mümkünse daha erken bir zaman içerisinde İstanbul'a gönderilecektir.

Antlaşmanın hatimesinde ise; antlaşmada geçen on iki maddenin Rusya murahhası ile akd olunup iki buçuk ay veya daha az zamanda Rusya ve Osmanlı Devleti taraflarınca tasdik olunmak üzere her iki devletin murahhasları tarafından karşılıklı mübadele ettikleri temessüklerinde yazılı olduğu belirtilmektedir(Erim, 1953 ,207-211). Böylece Osmanlı Devleti'ne bağlı Yedi Ada Cumhuriyeti resmen kurulmuş oldu.

Kurulan bu yeni devlete ne şekilde muamele edilmesi gerektiği (11 Receb 1215) 28 Kasım 1800 tarihinde Sisam Kadısı'na yazılan bir yazı ile bildirilmiştir. Yazıda Cezâyir-i Seb'a'nın artık Osmanlı Devleti himayesinde olduğu ve dolayısıyla da bu Cumhuriyet'e ait gemilerin serbestçe Osmanlı Devleti topraklarında kendi bayrakları ile ticaret apabilecekleri belirtilmiştir (BOA, C. Hr: 1781).

Osmanlı Devleti, Yedi Ada Cumhuriyeti'ni Fransa'nın tanınması için de görüşmeler yapmıştır. 24 Eylül 1800 tarihinde Paris'te bulunan Esseyid Ali Efendi ile Fransa Dışişleri Bakanı Talleyrand arasında geçen görüşmelerde Osmanlı Devleti elçisi Fransızlardan alınan adalardan ve karadaki bazı mahallerden oluşan Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti'nin Fransa Devleti tarafından tanınmasını talep etmiştir(BOA, HAT. H: 6922).

Fransa, Osmanlı Devleti ile yaptığı bu görüşmeden yaklaşık bir buçuk sene sonra İngiltere ile 25 Mart 1802 tarihinde imzaladığı Amyen (Amiens) Antlaşması'nın dokuzuncu maddesi ile Yedi Ada Cumhuriyeti'ni tanımıştır (http://www.napoleon-series.org/research/government/diplomatic/c_amiens.html). Bu durum Paris'te bulunan Osmanlı Elçisi Esseyid Ali Efendi tarafından yazılan bir takrir ile İstanbul'a bildirilmiştir (BOA, HAT. H: 5835). Fransa ve İngiltere arasında imzalanan bu anlaşmadan sonra, Osmanlı Devleti 25 Haziran 1802 tarihinde Fransa ile Türk-Fransız Barış Antlaşması adı altında bir anlaşma imzalamıştır (Soysal, 1987: 328). Bu antlaşmanın dördüncü maddesi Amyen anlaşmasına atıf yaparak, adı geçen anlaşmadaki Osmanlı Devleti ile ilgili maddelerin kabul edildiği Fransa tarafından teyit edilmiştir (Erim, 1953: 216).

6-1- Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Bandırasının Seçilmesi

Yeni kurulan Yedi Ada Cumhuriyeti bir ada devleti olduğu için ticaretten seyahate hemen her konuda deniz yollarını kullanmak zorundaydı. Eskiden olduğu gibi Venedik bandırasıyla da seyahat edemeyecekleri için bu Cumhuriyet'e yeni bir bandıra seçmek gerekli idi.

Yaptığımız araştırmalarda Cumhuriyet nizamları tartışılırken Cumhuriyet gemilerinin bandırası hakkında da özellikle iki müttefik; Osmanlı Devleti ve Rusya arasında uzun yazışmaların yapıldığını görmekteyiz.

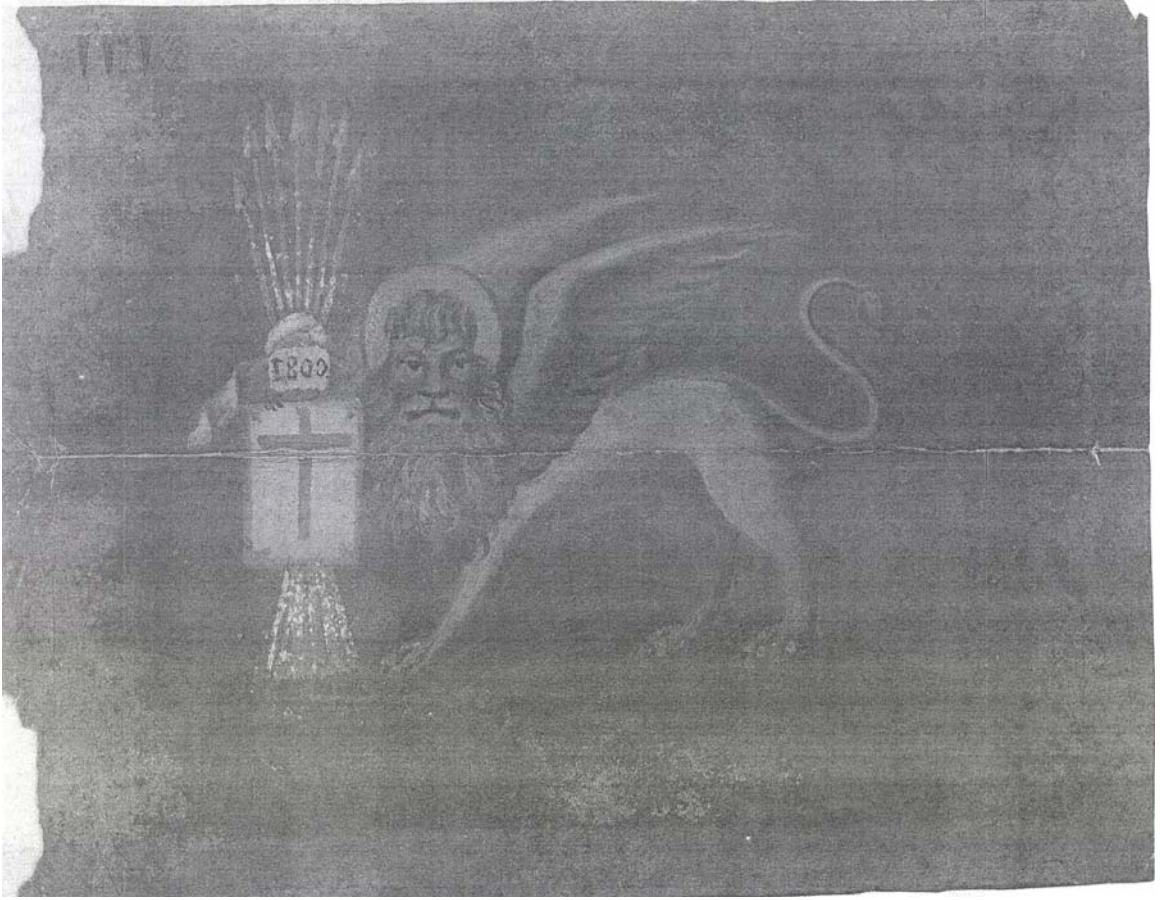
Cezayir-i Seb'a'nın gemilerinde kullanacakları bandıranın seçilmesi esnasında yazılan ve Başbakanlık Osmanlı Arşivi Hatt-ı Hümayun tasnifinde bulunan 7600 numaralı takrirden; Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti'ne bağlılığını göstermek için yapılması planlanan bandıraya bir nişan ekleyecekleri belirtilmiş, yine Yedi Ada'nın bir Cumhuriyet olduğunu ifade etmek üzere Yedi Sütun nişanı olduğu ve

bunun Fransız bayrağına benzememesi dile getirilmiştir. Adı geçen belgede konuya devamlı, bayrağın lacivert zemin üzerine etrafı kırmızı olarak çizdirilmesi lazım geldiği ifade edilmiştir. Ancak Adaların içtimai durumlarını gösterir nişan olmadığının anlaşılması üzerine Yedi Ada'ya işaret olarak yedi kemer nişanı ilave olunarak bayrak tekrar çizdirilmiştir. Fakat bu tür bayrakların olabildiğince sade olmasının gerektiğinden bahisle bayrağın mavi zemin üzerine etrafı kırmızı ve Osmanlı Devleti'ne tabiiyetini belirtmek için bir yerine hicri tarih konularak bayrağın bu şekilde oluşturulmasının uygun olacağı kararlaştırılmıştır (BOA, Hat. H: 7600). Ancak, Rusya İmparatoru bayrağa konulacak olan hicri tarihin kırmızı bir hat içerisine konulması gerektiğini gönderdiği bir yazı ile belirtmiş ve Hatt-ı Hümayûn üzerine padişahın öneriyi kabul ettiğini gösteren şu ifadeler yazılmıştır: “Vâkı'a imparatorun yazdığı gibi târih kırmızı kıt'a içine olsun” (BOA, Hat. H: 7662).

Bu şekilde iki devlet arasında yapılan uzun yazışmalardan sonra Yedi Ada Cumhuriyetinin gemilerine çekeceği bandıra şu şekilde belirlenmiş oldu:

Şekil 6.1.1'de görüldüğü üzere Mavi zemin üzerinde kanatlı, insan yüzlü bir aslan ve bu aslanın tuttuğu yedi ok, hemen altında miladi 1800 tarihi ve onun altında haç işareti vardır. Ayrıca bayrağın sol üst köşesinde hicri 1214 tarihi görülmektedir.

Şekil 6.1.1. Yedi Ada Cumhuriyeti Bandırası

6-2 Yedi Ada Cumhuriyeti Anayasasının Hazırlanması ve Cumhuriyetin Senatosu'nun Kurulması

6-2-1 Yedi Ada Cumhuriyeti 1803 Anayasası

Osmanlı Devleti'ne bağlı Yedi Ada Cumhuriyeti kurulduktan sonra, sıra kurulan bu yeni Cumhuriyet'in anayasasının hazırlanmasına gelmişti. Bu nizamnamenin hazırlanmasında da tıpkı Cumhuriyet'in bandırasının belirlenme aşamasında olduğu gibi Osmanlı Devleti ve Rusya arasında birçok yazışmalar olmuştur. Bununla beraber bu konuda İngiltere'nin de anayasanın bir an evvel hazırlanması için Osmanlı Devleti'ne baskı yaptığı görülmektedir.

Bu bağlamda bir taraftan, Yedi Ada'nın anayasasının hazırlanması için İngiltere elçisi tarafından acele edilmesi gerektiği bildirilirken diğer taraftan, Korfa tarafında

bulunan Rus Amirali Uşakof tarafından bir anayasa hazırlanmıştır. Ancak Uşakof tarafından hazırlanan bu nizamname Yedi Ada Cumhuriyeti halkının hoşuna gitmediğinden İstanbul'da bulunan Yedi Ada Cumhuriyeti vekillerinden ikisi yanlarında Meded Rum İsmet Beg'de bulunduğu halde Reisülküttab'ın evine giderek, dahili düzenleme yapılırken Yedi Ada Senatosu'nun onayı alınmaz ise bunun yararlı olmayacağını ifade etmişler ve Cumhuriyet nizamnamesinin Venediklilere bağlı oldukları zamandaki gibi düzenlenmesinin en uygun şekil olduğunu belirtmişlerdir (BOA, HAT. H: 7601). Ayrıca, yapılacak görüşmelerde Osmanlı Devleti'nin yanında Rusya ve İngiltere memurlarının da bulunmasının gerekliliği dile getirilmiş ve buna gerekçe olarak ise; bu yeni nizamnamenin herkesin hoşuna gidecek şekilde hazırlanmasının olduğu ifade edilmiştir(BOA, HAT. H: 7601).

Bu anayasanın usulünce uygulanması için Osmanlı Devleti memurlarından birinin görevlendirilmesine karar verilmiş ve halihazırda Korfa'da muhafız olarak bulunan Mustafa Ağa memur edilmiştir (BOA, HAT. H: 7671). Bu görevi için Mustafa Ağa'ya sefir akçesinden 1.000 kuruşu tercümana verilmek üzere toplam 8.500 kuruş harcırah verilmiştir(BOA, C. Hr: 1052).

Yedi Ada Cumhuriyeti anayasasının Venedik zamanında olduğu gibi düzenlenmesine karar verildikten sonra, İstanbul'da işlerini bitiren cumhuriyet murahhasları Yedi Ada Cumhuriyeti'ne geri dönmüşlerdir. Ancak İstanbul'da Cumhuriyet'i temsil etmek için buraya bir konsolos tayin etmek gerekmektedir.

1 Kasım 1800 tarihli bir hatt-ı hümayûnda asaleten konsolos tayinine kadar işlerinden elçinin rütbesinde olan Anton Tomaz Lefkokilo'nun murahhas konsolos vekili olarak İstanbul'da ikametine karar verilmiştir (BOA, HAT. H: 7671-A).

Henry ve White Jervis eserlerinde, 1801 Ekim ayında Yedi Ada Cumhuriyeti Anayasası'nın Bizans Anayasası'nın yeniden şekillenmesi ile oluşturulduğunu ifade etmektedirler (Jervis ve Jervis, 1970: 189). 1801 Ekim ayında oluşturulan anayasa aradan iki yıl geçtikten sonra 1803 yılında tekrar düzenlenmiştir. Yedi Ada Cumhuriyeti'nin bu anayasasını 1829 yılında kurulacak olan Yunanistan için de çok önemli bir şahsiyet olan John Capodistria hazırlamıştır.

11 Şubat 1776-9 Ekim 1831 tarihleri arasında yaşamış olan Capodistria Korfa'da doğmuştur. Tıp, felsefe ve hukuk alanında İtalya'nın Padua kentinde eğitim alan Capodistria 1797 yılında Korfa'da doktor olarak çalışmaya başladı. 1799 yılında Korfa Osmanlı-Rus kuvvetleri tarafından zaptedildikten sonra Capodistria, Korfa'da bulunan askeri hastaneye tıbbi direktör olarak atandı. Yedi Ada Cumhuriyeti resmen kurulduktan sonra ise Capodistria yeni kurulan devletin iki bakanından birisi oldu. Bu şekilde siyasetin içerisine giren Capodistria'nın Yedi Ada Cumhuriyeti için yaptığı en önemli faaliyet ise 1803 yılında yapılan anayasanın hazırlayıcısı olmasıdır. Daha sonraki yıllarda Capodistria giderek artan bir şekilde bağımsız bir Yunanistan kurulmasını destekledi. Capodistria'nın bu destekleri sonuç verip ve Yunanistan bağımsızlığını kazanınca John Capodistria, Osmanlı Devleti idaresinden çıkıp kendi hakimiyetini kuran Yunanistan Devleti'nin ilk devlet başkanı olarak tarihe adını yazdırdı (<http://encyclopedia.thefreedictionary.com/John%20Capodistria>).

18-30 Kasım 1803 tarihlerinde hazırlanan ve yedi kısım ile 212 maddeden oluşan bu anayasaya göz atacak olursak:

Anayasa'nın ilk kısmı; "Cumhuriyet'in Şekli Doğası ve Temelleri" olup on yedi maddeyi ihtiva etmektedir. Anayasa'nın birinci maddesinde: Yedi Birleşik Adalar'ın Cumhuriyeti birdir ve soyludur, ifadesi yer almaktadır. Üçüncü maddesi

Cumhuriyet'in sınırlarını belirlemektedir. Bir sonraki maddede ise devletin dininin Yunan Ortodoks dini olduğu belirtilerek bunun yanında diğer dinlere de hoşgörünün olduğu ifade edilmektedir. Anayasa'nın 5 ve 6. maddeleri soyluluk kriterlerini belirler ve soyluluk konusu sonraki maddelerde de işlenir. 12. maddede dışarıdan gelen birinin nasıl soylu sınıfına gireceği ifade edilmektedir. Bu konuları içeren ilk kısımdan sonra ikinci kısım olarak; "Soyluların Genel Toplantıları" yer almaktadır 24 maddeden oluşan bu kısımda; her adada Anayasal Soyluların genel toplantılar düzenlediklerini ve bu toplantıların Sinklit olarak adlandırıldığını belirttikten sonra, sinklitlerin iki yılda bir 15 Ocakta toplanıp 15 gün boyunca çalıştıklarını belirtir. Bu girişten sonra diğer maddelerde sinklitlerin olağanüstü durumlarda nasıl toplanacakları, kimlerin sinklitlere üye olabilecekleri, sinklitlerin kendi içlerinden bir başkan seçtiklerini ve bu başkana Probulo unvanı verildiği ifade edilmektedir. Bu kısımdaki diğer maddelerde ise anahatlarıyla; Sinklitlerin ne zaman ve hangi durumlarda geçerli kabul edilmeyeceği, gibi toplantı kuralları ile ilgili bilgiler yanında hangi adadan kaç temsilci ve kaç senatör çıkacağını da belirtmişlerdir. Anayasanın 32. Maddesi şu listeyi göstermektedir:

Madde 32- Sinklitin hatırlı kişileri aşağıdakileri seçerler:

- 1) Her adanın aşağıda belirtilen oranlarla yasama birliğinin temsilcilerini ve uygulama gücünün üyelerini seçerler:

	Yasama birliği	Senato
Korfa	Kişi 10	Kişi 4
Kefalonya	Kişi 10	Kişi 4
Zanta	Kişi 10	Kişi 4
Ayamavra	Kişi 4	Kişi 2
Çuka	Kişi 2	Kişi 1

İtaki	Kişi 2	Kişi 1
Pakso	Kişi 2	Kişi 1
Temsilciler	Kişi 40	Senatör 17

İki gücün bu üyeleri kendilerini her adanın ayrı olarak temsilcisi ya da milletvekili gibi değil de tüm ulusun temsilcisi ya da milletvekili olarak görürler (<http://www.politicaonline.net/costituzioni/italia/settinsulare.htm>). Buna göre Cumhuriyet'in 40 temsilcisi ve 17 senatörü bulunmakta idi.

Üçüncü kısımda ise “Yasama Gücü” düzenlenmiştir. 43-94. maddeler arasında 51 maddeden oluşan bu bölümde, yasama gücünün adı “Cumhuriyet'in Yasama Birliği”dir. İki yılda bir nisan ayının ilk gününde toplanan bu meclis üyelerinin dokunulmazlıkları vardır. Meclis çalışmalarına katılmayanlar para cezası ile cezalandırılmakta idi .Meclis kendi içinden bir başkan, iki sekreter ve iki danışman seçer. Daha sonraki maddelerde başkanın ve diğer üyelerin görevleri ayrıntılı bir şekilde açıklanmıştır. Bu üçüncü kısımda, “Genel Denetim” adı altında bir alt başlıkta açılmıştır ki bu başlıkta da; Cumhuriyet denetimcileri adı altında üç üye ve sekreterden oluşan bir kurum göze çarpmaktadır. En yaşlısı kurul başkanı olup Eforo unvanını taşımaktadır. Bu denetimciler, her adanın yerel denetim kurulunu idare ederler. Senato, denetimcilere iletmeden ve onların görüşünü almadan hiçbir kararı ilan edemez ve uygulatamaz.

“Uygulayıcı Güç” adını taşıyan dördüncü kısımda ise toplam 25 madde bulunmaktadır. “Uygulayıcı Güç”, anayasaya göre Korfa'da ikamet eden ve her adanın hatırlı kişilerin sinklitleri tarafından seçilmiş milletvekillerinin belirli sayısından oluşan bir senatoya verilmiştir. Burada uygulayıcı güç olan senatonun başkanının “Prens” olarak adlandırıldığını görmekteyiz. Bu ifadeden sonra prensin görevleri maddeler

halinde sıralanmaktadır. Aynı bölümde yine bakanların sorumluluk alanları da belirlenmiştir.

Beşinci kısım “Yedi Adanın Özel Yönetimi” adını taşımakta olup, 121-142. maddeler bu başlıkla ilgilidirler. Özetle bu kısımda Cumhuriyeti oluşturan her adanın özel yönetiminin bir yerel yönetime ve yasa tarafından belirlenmiş sayı ve görevleri olan yargıçlara devredildiği belirtildikten sonra, yerel yönetimin olduğu adada doğmamış ve orada ikamet etmemiş olan “Pritano” olarak adlandırılan bir lider ve “yerel yönetici” olarak adlandırılan iki yerel üyeden oluştuğu ifade edilmiştir. Pritano sadece yargılama yetkisine sahiptir, bu yerel yönetimler haftanın iki günü olağan toplantılarını yaparlar. Adada bulunan silahlı güçler Pritano’un emri altındadır. Bu başlığın 137. maddesi ise yerel yönetimin yetkisi dahilinde olan işleri belirlemektedir.

Bu madde:

Madde 137- Yerel yönetim:

1) Din, usul, gösteriler, istatistik ve sağlık polisi, esnaf, denizcilik, güzel sanatlar, mekanik meslekler, yararlı kuruluşlar, kamu eğitim, dilenciler, sivil barındırmalar, askeri hastaneler, ve genel olarak, adanın iç genel idaresiyle ilgili, iptal edilmemiş belediye yönetmeliklerin, senatonun kararların ve yasalarına uygulayıcı olarak.

2) Yerel denetimcilerin kurulları hariç, tüm yargıçların yönetimi

3) Kamu gelirlerinin toplanması, yerel masraflar için yasa tarafından ayrılmış fonların kullanımı ve gerekli tutarın tam ve zamanında cumhuriyet devlet hazinesine ödenmesi.

4) Pritano’nun yada yerel yönetimin görevleriyle ilgili 20, 23, 24, 29, 31, 38, 41 maddelerin hatırlı kişiler sinklitler ve medeni kütüğüne raporun uygulanması.

Başlıklarını içermektedir.

Altıncı kısım ise “Yargılama Gücü” olarak belirlenmiştir. 143-192. maddeler arasında yerini bulan bu kısım kendi içerisinde; Ceza ve Cezaî Adalet, Ceza ve Cezai Adaletin Düzenlenmesi, Yargıtay, Yüksek Devlet Mahkemesi alt başlıklarından oluşmaktadır. Bu başlık genel itibari ile Cumhuriyet’in uygulayacağı yargısal düzenlemelerden bahsetmektedir.

Yedinci ve son kısım ise “Genel Düzenlemeler” başlığı olarak düzenlenmiş ve toplam on dokuz maddeden oluşmaktadır. Burada, mülkiyet özgürlüğü, hane dokunulmazlığı, suçüstü olmadıkça hiç kimsenin tutuklanamayacağı gibi bazı maddelerden oluşmaktadır.

Bu şekilde yedi kısımdan oluşan iki yüz on iki maddelik anayasa düzenlenmiş ve katılımcıların adları yazılarak anayasa metni tamamlanmıştır.

1803 yılında düzenlenen bu anayasada dikkatimizi çeken en önemli özellik anayasanın hiçbir maddesinde Osmanlı Devleti’ne bağlılıktan bahsetmemektedir. Bu durum bize Yedi Ada Cumhuriyeti’nin Osmanlı Devleti’ne ne kadar bağlı olduğunu göstermek açısından çok önemlidir.

6-2-2 Yedi Ada Cumhuriyeti Senatosu’nun Oluşturulması ve İşleyişi

Anayasa hazırlandıktan sonra, sıra hükümet organlarının teşkiline gelmişti.

Bu konuda daha önceki uygulamanın nasıl olduğu, adalardan gelen elçilere sorulduğunda elçiler: Venedik anayasasında Yedi Ada Cumhuriyeti’ni yöneten bir Senato’nun bulunduğunu ve bu senatonun üyelerinin asilzadelerden seçildiğini ve asilzadelerden başka hiç kimsenin bu meclise giremediğini, şayet asilzadelerden birisinin soyu kesilirse; kendisi, babası ve büyük babası sanat sahibi olmayan diğer sınıfa mensup birisinin asilzâde ilan edildiğini söylemişlerdir. Bu usul Fransız usulüne ters olduğundan ve müttelikler tarafından aralarında anlaşıldığından Yedi Ada

Cumhuriyeti bünyesinde böyle bir senatonun kurulması yönünde alınacak bir karar genel kabul görmüştür (BOA, HAT. H: 7601).

Böylece, Yedi Ada Cumhuriyeti anayasasının Venedik zamanında olduğu gibi oluşturulması kararlaştırılınca, Cumhuriyet'in Venedik hakimiyetinde olduğu zamandaki gibi bir senato tarafından yönetilmesi de kabul edilmiş oluyordu. Bununla, Yedi Ada Cumhuriyeti'ne kendi bünyesinde bir "Senato" oluşturarak, iç işleri ile ilgili kararları bu senatoda alacaklardı. Kurulan bu senatonun seçilen ilk başkanı ise George Theotokis olmuştur (<http://www.corfuweb.gr/gb-history8.htm>).

Alınan bu kararlar ile kurulan Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti Senatosu ise şu şekilde oluşmakta idi: Her bir ada Senato tabir edilen kuruma vekiller gönderecekti. Bu vekiller Korfa, Kefalonya ve Zanta adalarından üçer vekil, Ayamavra adasından iki, Çuka adası bir ve Pakso ile İtaki adası küçük adalar olması sebebiyle bu iki ada beraber bir vekil gönderecekti (BOA, Yedi Ada Ahkam ve Berat Defteri,105/1: 14/86, (BOA, YAABD, 105/1: 14/86). Bu şekilde on üç kişilik Yedi Ada Cumhuriyeti Senatosu oluşturulmuş oluyordu.Ancak, Yedi Ada Cumhuriyeti Senatosu'nun Senatör sayısında Başbakanlık Osmanlı Arşivi'ndeki belgeler ile 1803 Anayasası'nda farklılık görülmektedir. Biz burada 1803 tarihli anayasanın verdiği bilgileri esas alarak, Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Senatör sayısını 17 olarak kabul edeceğiz.

Her ne kadar her bir adada yerel bir hükümet düzeni kurulmuş ise de asıl yönetim merkezi Korfa'da oluşturulan mecliste idi(Jervis ve Jervis, 1970: 187).

6-3 Yedi Ada Cumhuriyeti Yönetimine Muhalifler

Yedi Ada Cumhuriyeti içerisinde kurulan bu yeni yönetim şeklini, zaman zaman yıkmak veyahut kendi hakimiyetleri altına almak isteyen gruplar olmuştur.

Osmanlı Devleti idaresindeki Yedi Ada Cumhuriyeti'nde çıkan her türlü karışıklık ve isyan hareketleri derhal merkeze bildirilmiş ve Osmanlı Devleti de bunlarla ilgili gerekli işlemleri yapmıştır. 1801 Ağustos'unun başında yazılan bir hatt-ı hümayûn bu durumu belgelemektedir. Belgede Kefalonya'da oturan ve malları eşkıyalar tarafından yağma edildikten sonra Venedik'e kaçmak zorunda kalan Dibaldo adlı bir ailenin şikayeti üzerine hemen İstanbul'da bulunan Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti orta elçisine emir verilmiş ve mağdur ailenin vatanlarına geri dönmeleri ve yağmalanan malları ve topraklarının aynen iade edilmesinin sağlanması istenmiştir (BOA, HAT. H: 2050).

Bu isyancı gruplardan birinin Yedi Ada Cumhuriyeti'nde bulunan Yakobenler olduğunu Başbakanlık Osmanlı Arşivi Hatt-ı Hümayûn tasnifi'nde bulunan 7713 numaralı belgeden öğreniyoruz ki bu belgede: Yedi Ada Cumhuriyeti'nin, Osmanlı Devleti ve Rusya arasında yapılan anlaşma gereğince belirlenen iç nizamına göre seçilen senato tarafından yönetilmesi kararlaştırılmış iken Cumhuriyet içerisinde bulunan Yakoben grup Cumhuriyet işlerini kendi idareleri altına alarak senatoyu feshetmek ve Korfa'da ihtilal çıkarmak için harekete geçtikleri ifade edilmektedir. Osmanlı Devleti bu duruma derhal bir son verilmesini isteyerek, Korfa'da bulunan birkaç tane İngiliz gemisinin ihtilâle müdahale etmesi için İstanbul'da bulunan İngiltere elçisine istekte bulunmuştur (BOA, HAT. H: 7713). İngiliz elçisi de Korfa'da bulunan Konsolos Foresti'ye durumu bildirmiştir(BOA, HAT. H: 7716). Bunun yanında konu ile Rusya'nın Korfa'da bulunan elçisi Panaki de kendisine yazılan bir tahrir ile bilgilendirilmiştir(BOA, HAT. H: 7713). Osmanlı Devleti Yakobenlerin çıkartmak istedikleri bu ihtilal hareketi hakkında Fransa'yı da uyarılmış ve Fransa'nın Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti maslahatgüzârına bu gibi hareketleri desteklememesi

gerektiği, ve bu hareketin tamamıyla def edilerek Yedi Ada Cumhuriyeti'nin mevcut olan Osmanlı Devletine bağlılığının devamının gerektiği belirtilmiştir. Konu ile ilgili Fransa , Rusya ve İngiltere'nin takındığı tavır ise 19 Ocak 1802 tarihli bir belgede şu şekilde ifade edilmektedir:

ve bir taraftan zikr olunan Rusya ve İngiltere ve Fransa konsoloslarıyla müzâkere ve meşveret iderek senatonun sûret-i hükûmet-i sâbıkası i'âdesine ihtimâm ve her hâlde mukaddemki nizâm-ı dâhilî esas add olunarak cumhûrın asâyiş hâlini mûcib olacak ba'zı gûnâ ta'dîlât lâzım gelür ise münâsibi üzre tanzîmine ikdâm (BOA, HAT. H: 7716).

Görüldüğü üzere Osmanlı Devleti'nin tabi'iyetinde bulunan Yedi Ada Cumhuriyeti'nde kuruluşundan bir sene sonra yönetime karşı isyan hareketleri başlamıştır. Bu isyan hareketlerini Yedi Ada Cumhuriyeti'ne dolayısıyla da Osmanlı Devleti topraklarına sokan güç ise, önce 1797 yılındaki Campo Formio Antlaşması ile Osmanlı Devleti'ne komşu olan ve daha sonra hakimiyetinde buluna adaları Osmanlı Devleti'ne kaptıran Fransa'dan başkası değildi. Fransızlar bu milliyetçilik fikirleri ile Mora ve Yedi Ada Cumhuriyeti'ne bağlı olan adalarda isyanlar çıkmasına sebep olmuşlardır(Duran; 1971: 9).

1801 yılındaki bu isyan Yedi Ada Cumhuriyeti'ndeki son isyan olmamıştır Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde bulunan bir belgede 1802 yılında Kefalonya ve Zanta adalarında isyan hareketlerinin olduğunu öğrenmekteyiz (BOA, HAT. H: 6033).

1804 yılında da Yedi Ada Cumhuriyeti yönetimine yani senatosuna davet edilen birkaç kişi, devletin Dubrovnik Cumhuriyeti esas alınarak Osmanlı Devleti'ne bağlı ve Rusya'nın kefaleti altında bulunmasını istemeyerek bu düzeni değiştirmek istemişlerdir. Bu durum Osmanlı Devleti tarafından şu şekilde ifade edilmiştir:

Korfa cezîresi ahâlîsinden çend nefer kimesneler senato tarafından da‘vet olındıklarında ahâlî-i mersûmûn bu hâlâtı ittihaz-ı fırsat-birle esas mezkûra münâfi ve nizâm-ı dâhilîye dâ‘ir mukaddemâ taraf-ı Saltanat-ı Seniyye‘den virilen sûret-i râbitaya mugâyir olarak nizâm-ı dâhili-yi mezkûrı fesh ve ilgâ idâre-i mülki avam-ı nâsın yedine tefvîz itmek sûret-i mekrûhesini tervîc ve ibkâ itmeleri (BOA, HAT. H: 7711).

Aynı belgenin devâmında ise Osmanlı Devleti‘nin hakimiyetine karşı yapılan Korfa‘daki hareketlerin Zanta ve Kefalonya adalarında daha önceden meydana gelen karışıklıklardan sirayet ettiği belirtilerek, isyancıların buralarda kendi bayraklarıyla isyan hareketlerinde bulunmalarını İngiltere Devleti‘nin engellediği ifade edilmektedir.

Yine Yedi Ada Cumhuriyeti‘ne bağlı olup karada bulunan Preveze, Parga gibi yerler isyancıların sığınak yeri olarak gösterilmiş ve buralarda mevcut olan kalelerde Osmanlı Devleti askerinin görev yapmasının gerekli olduğu Rusya ile yapılan bir görüşmede karara bağlanmıştır(BOA, HAT. H: 7599).

7- OSMANLI DEVLETİ-YEDİ ADA CUMHURİYETİ İLİŞKİLERİ

7.1 Osmanlı Devleti ve Yedi Ada‘nın Siyasi İlişkileri

Yedi Ada Cumhuriyeti yukarıda işaret ettiğimiz antlaşma ile kurulduktan sonra, sıra yeni kurulan bu devletin işleyiş tarzının ve Osmanlı Devleti‘ne bağlılık şeklinin nasıl olacağına belirlenmesine gelmişti. Burada örnek olarak Osmanlı Devleti ile ilişkileri I. Murad dönemi‘ne kadar uzanan ve Fatih Sultan Mehmed devrinde (1458) Osmanlı Devleti‘ne bağlılığını bildiren Dubrovnik Cumhuriyeti (Köse, 1997: 7) örnek alınmıştır. Yedi Ada Cumhuriyeti‘nin Osmanlı Devleti‘ne bağlılık şekli, ödeyeceği vergiler, gümrük tarifeleri gibi siyasi, ekonomik ve sosyal alandaki ilişkileri

Dubrovnik Cumhuriyeti'nin aynısı olacaktı. Bu durum, Başbakanlık Osmanlı Arşivi'ndeki bir belgede şu şekilde ifade edilmektedir:

Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a cumhûrî Saltanat-ı Seniyye'nin cizye-güzâr ve ubûdet-bekârı olduğundan farîza-i zimmet-i tabî'iyet ve mahkûmiyetleri olan sadâkat ve merâsimini îfâ ittikçe beher-hâl ve revâbit-ı dâhiliye ve hâriciyelerinde Dubrovnik cumhûrî hakkında ez-kadîm cârî olan istihkâkât ve imtiyâzâtın cümlesiyle kâm-yâb ve Dubrovenedüklünün nefslerine ve emvâl ve eşyâları hakkında Memâlik-i Mahrûse'de cârî olan kavâ'id her ne ise Cumhûr-ı mezkûr hakkında dahi aynıyla icrâ olunması(BOA, C. Hr: 2050).

Bu belgeden de gördüğümüz gibi Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti'ne bağlılığındaki esas, 1458'de Osmanlı Devleti'ne bağlanan Dubrovnik Cumhuriyeti'nde uygulanan usuller olup, Yedi Ada Cumhuriyeti hakkındaki her türlü meselede bu esaslara göre hareket edilecekti.

Osmanlı Devleti'nin, Dubrovnik ile ilgili işlerini ve devletler arasındaki ilişkileri düzenleyen ilk ahitname 1430 tarihli olup bundan sonra sırasıyla 1442, 1459, 1481, 1512, 1550, 1567 ve 1575 tarihli ahitnemeler düzenlenmiştir (Bostan, 2006: 250).

Bu ahitnamelerin sonuncusu olan ve III. Murad'ın Dubrovniklilere verdiği 11 Mayıs 1575 tarihli ahitnâmenin maddelerine baktığımızda:

Dubrovnikliler her sene 12.500 Flori altın cizye verecekler.

Osmanlı Devleti'nin bütün görevlileri hiçbir Dubrovnikliye karışmayacaklar. Dubrovnikliler eskiden olduğu gibi kendi şehirlerindeymiş gibi korunacaklar.

Osmanlı Devleti'ne dost veya düşman olan devletlerin halkı serbestçe Dubrovnik'e girebilecekler ve hiçbir müdahale ile karşılaşmayacaklar.

Dubrovnik tüccarı Osmanlı Devleti'ne ait bütün topraklarda serbestçe ticaret yapma hakkına sahip olacak ve tüccarların hiçbir mal ve eşyasına dokunulmayacak.

Yollarda tüccarların yanlarındaki mallar için baş resmi⁸ talep edilmeyecek. Osmanlı Devleti'ne getirip sattıkları mallardan % 2 vergi alınacak.

Dubrovnik'e ticaret yapmak için gelen diğer devlet tüccarlarından % 5 vergi alınacak ve Dubrovnikliler, diğer tüccarların mallarını az vergi ödemeleri için kendi malları gibi gösterirlerse hapsedilecekler.

Mallarını İstanbul'da satan Dubrovnikliler % 5 , Bursa ve Edirne de satanlar ise % 3 gümrük vereceklerdir. Bu üç şehrin gümrükleri Dubrovnik mukataasına dahil olmayıp, doğrudan devlet hazinesine gönderilecektir.

Dubrovnik tüccarları mallarını satmadıkları takdirde hiçbir vergi vermeyeceklerdir.

Şahit huzurunda borçlu olduğu ispatlanana kadar hiçbir Dubrovnikliye engel çıkarılmayacaktır.

Osmanlı Devleti'nde ölen Dubrovniklilerin mallarına el konulmayacak, varisleri varsa malları onlara teslim edilecektir.

Osmanlı topraklarında hile yapıp kaçan Dubrovniklinin yakalanıp hakkında cezai işlem yapılacaktır.

Osmanlı Devleti ile savaş halinde olan devletlerin tüccarlarının Dubrovnik'e gelmeleri engellenmeyecektir.

Borçlu olduğu ispat edilen bir dubrovnikli borcunu ödeyecek, eğer bu borç bir Müslüman'a ise aralarındaki ihtilaf, kadı tarafından çözülecektir (Köse, 1997: 36-38).

---

⁸ Pazarlarda ve çarşılarda satılan mallar üzerinden alınan bir vergi türü. Bkz, (Pakalın; I, 1993: 143).

Dubrovniklilere uygulanan bu maddeler aynen Yedi Ada Cumhuriyeti içinde geçerli olacaktı. Bu durum Osmanlı Devleti tarafından yapılan yazışmalarla İmparatorluk geneline bildirilmiştir (BOA, C. Hr: 2111; BOA, C. Hr: 699).

Nitekim 3 Nisan 1800 tarihli bir buyruldu Yedi Ada Cumhuriyeti'ndeki yeni işleyiş hakkında önemli bilgileri içermektedir. Bunlara bakacak olursak:

Yedi Ada Cumhuriyeti'nin halkı içerisinde seçilmiş olanların elkabı Knez ve Beg olarak belirlenmiştir.

Cumhuriyet'in işlerinin görülmesi için Dubrovnik konsolosu gibi bir konsolosun seçilmesi ve İstanbul'da ikameti uygun görülmüştür.

Yedi Ada Cumhuriyeti halkı arasında herhangi bir karışıklık çıktığında, Cumhuriyet'in gerek Osmanlı Devleti'ne yakın olması ve gerekse Osmanlı Devleti'ne tabi bir devlet olmasından dolayı durum derhal İstanbul'a bildirilecek ve karışıklar sona erdirilecektir.

Yedi Ada Cumhuriyeti Osmanlı Devleti'ne tabi olması sebebiyle, Osmanlı Devleti'nin dost olduğu devletlerle dost ve düşman olduğu devletlerle düşman olması ilkesine göre hareket edilecektir. Bunun haricindeki hemen her durumda ise tarafsız davranacaklardır. Bununla beraber Osmanlı Devleti'nin savaş halinde olduğu bir devlet ile ticaret yapmayacak, Osmanlı Devleti'ne düşmanlık edenlere savaş mühimmatı, asker veya başka bir levazım malzemesi ile herhangi bir gıda maddesi vermeyeceklerdir.

Osmanlı Devleti donanmaları gerekmedikçe Yedi Ada'da ikamet etmeyecekler, ancak fırtına, şiddetli rüzgar veya başka bir sebepten dolayı ikamete mecbur olurlarsa, adalara ve özellikle Korfa Adası'na girmeleri Yedi Ada Cumhuriyeti'ne haber vermeleri şartıyla serbest olacaktır.

Adalara sığınan gemilerin tamiri için harcanan malzemelerin ücreti iş sahiplerine teslim edilecektir.

Osmanlı Devleti'ne ait donanma ve tüccar gemileri Yedi Ada Cumhuriyeti'ndeki hangi adaya gelirlerse oradan aldıkları eşyaların ücretlerini ödemedede kusur etmeyecekler ve adalarda yürürlükte olan karantina ve adaların diğer nizamlarına oralandaki usule göre uyacaklardır.

Yedi Ada'nın yakınında bulunan Goraf Dağları civarındaki, Suloz ve Çam tarafları ile Kordoloş tabir olunan Noviçe ve Humara civarında meydana gelebilecek isyan hareketlerinin sorumluları bu adalara gelmeleri durumunda derhal adalardan çıkarılacak ve isyancılar isimleri ve resimleri ile Konsolos tarafından İstanbul'a bildirileceklerdir. Yine Yedi Ada Cumhuriyeti halkından eşkıyalık sebebi ile aranan kaçaklar Yedi Ada Cumhuriyeti tarafından istenmeleri halinde derhal iade edileceklerdir.

Yedi Ada Cumhuriyeti'ne İstanbul'dan ticaret veya başka bir sebeple yerleşmek isteyenlere izin verilmeyecek, eğer böyle bir durum olursa bu gibilerinin neden buraya geldikleri isim ve şöhretleri altı ayda bir İstanbul'a bildirilecektir.

Yedi Ada Cumhuriyeti halkı Osmanlı Devleti'ne bağlılıklarını sürdürdüğü müddetçe, İstanbul'un bütün kıyı ve iskelelerine, Karadeniz'e kendilerine ait bandıralarıyla girip çıkabilme ve buralarda ticaret yapma hakkına sahip olacaklardır. Bunun yanında da Dubrovnik Cumhuriyeti gibi Murabıt Ocakları'nın taarruzundan korunacaklardır.

Yedi Ada Cumhuriyeti'nde bulunan vilayet ve memleket hisarlarına ve halkına Osmanlı Devleti sancak beylerinden, subaşlarından ve erbâb-ı tımardan herhangi bir

zarar verilmeyecek ve bundan önce olduğu gibi kaleleri ve vilayetleri emniyet içinde olacaktır.

Yedi Ada Cumhuriyeti halkının Osmanlı Devleti'ne gelip gitmeleri esnasında kendilerine zorluk çıkarılmayacak, bunlardan bağ talep edilmeyecek ve eğer böyle bir durum olursa suçlu cezalandırılarak, mağdur Yedi Adalı'nın zararı tazmin ettirilecektir.

Yedi Ada Cumhuriyeti'ne dahil olan Preveze, Parga, Vonice ve Butrinto'da Cumhuriyet halkından arazisi olanlar, bu arazileri başka ülkenin müste'menlerine⁹ satmayacaklar (BOA, C. Hr: 4691).

Yukarıda ifade ettiğimiz hususlar ile Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti'ne bağlı bir Cumhuriyet olarak elde ettiği haklar ve Cumhuriyet halkının tabi olduğu kurallar açık bir şekilde ortaya konmuştur.

Yedi Ada Cumhuriyeti Osmanlı Devleti ile yaptığı yazışmalarda kendi mühürlerini kullanmışlardır. Bunlar ile ilgili iki örnek gösterecek olursak:

Şekil 7.1. Yedi Ada Cumhuriyeti Mührü

Şekil 7.2. Yedi Ada Cumhuriyeti Mührü

⁹ Osmanlı Devleti içerisinde oturmasına izin verilen yabancı uyruklu kişilere denir. Bkz, (Pakalın; II, 1993: 631).

Kurulan bu yeni Cumhuriyet'in Osmanlı Devleti'ne ödeyeceği cizye miktarı ise; yıllık 25.000 kuruş olmak üzere üç senede bir toplam 75.000 kuruştur¹⁰. Bu durum, Başbakanlık Osmanlı Arşivi Cevdet Hariciye tasnifinde bulunan bir belgede şu şekilde ifade edilmektedir:

Senevî yigirmi beş bin guruş cizyeleri sene-i hasene-i pâdişâhîye tatbîkân üç sene bir kerre müctemi'ân ya'ni işbu nişân-ı hümâyûn tarihi olan bin iki yüz on dört senesi Zilka'desinin sekizinci gününden [3 Nisan 1800] i'tibar ile beher üç sene yetmiş beş bin guruş olarak kendi ilçileri ile veyahud Âsitâne-i sa'âdet'de mukîm konsolos olan bezâdeleri vasıtasıyla teslîm-i hazîne-i âmire eyleyeler (BOA, C. Hr: 2050).

Yedi Ada Cumhuriyeti halkı üç senede bir bu vergiyi verdiklerinden başka bir vergi vermekle yükümlü değillerdi. Bu durum İstanbul'da yaşayan Cumhuriyet halkı için de geçerli idi. 28 Mart 1801 tarihli bir belge; İstanbul'da yaşayan ve Yedi Ada Cumhuriyeti'nden olduklarını ispatladıkları takdirde cizyedarların kendilerinden herhangi bir cizye talep etmemeleri ile ilgili olup, cizyedarların bu konuya önem göstermeleri istenmektedir(BOA, C. Hr: 1313). Nitekim alınan bu kararların derhal uygulamaya konulduğu görülmektedir.

Bu şekilde Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti'ne bağlılık şekli ve Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti ile olan ticari ilişkilerinin esasları belirlenmiştir. Bunun yanı sıra Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti'ne ödeyeceği cizye miktarı da karara bağlanmıştır.

¹⁰ Cizye miktarında görülen farklılık, alınışı nüfusa dayalı olan bu sistemde Yedi Ada Cumhuriyeti'nin nüfusu ile Dubrovnik'in nüfusundaki farklılıktan ileri gelmektedir.

Yedi Ada Cumhuriyeti'nin üç senede bir ödemekle yükümlü olduğu yetmiş beş bin kuruş cizye, Yedi Ada Cumhuriyeti senatosu tarafından fazla bulunmuş ve bu cizye miktarında indirimle gidilmesini istemiştir.

Bu indirim isteğini Rusya da şiddetle desteklemiş ve Osmanlı Devleti ile Yedi Ada Cumhuriyeti arasında cizyenin yarısının affedilmesi için arabuluculuk yapmıştır. Rus Elçisi Tamara cizyenin indirilmesi yönünde asla şüphesi olmadığını belirterek sözü geçen tenzilat yapıldığı takdirde Korfa'da o esnada gayet şiddetlenmiş olan ihtilal hareketlerinin dineceğini ve böylece Yedi Ada Cumhuriyeti halkı üzerinde Osmanlı Devleti'ne olan karşıtlığın hafifletilebileceğini dile getirmiştir (BOA, HAT. H: 7601-A).

Daha sonraki Rus elçisi¹¹, kendisinden önce bu görevi yürüten Tamara ile Osmanlı Devleti'nin Yedi Ada Cumhuriyeti'nin cizye indiriminde anlaşacağını ileri sürmüştür. Bu iddia kanımızca Başbakanlık Osmanlı Arşivi Hatt-ı Hümayûn tasnifinde bulunan 7601-A numaralı belgedeki şu ifadelerden kaynaklanmıştır:

Bundan böyle Osmanlı Devleti ısrâr ve muhâlefete cevâz vermeyeceği ve cumhûrın cizyesine icâb idecek çok ve eksik birkaç bin guruşa asla tenezzül buyurulmayacağı elçiye söylendiğinde eğer cizyede noksan varsa hemen Osmanlı tarafından tazmin edilmek ve bu vechle bir sadık bendeleri hakkında mükâfât buyurılmak esbâb ve sâilin istihsâli (BOA, HAT. H: 7601-A).

Osmanlı Devleti ise, bu iddiayı şu ifade ile yalanlamıştır:

Elçi Beg bu cizyenin 'afvı maddesini meclis-i mükâlemede tanzîm olunmuştur diyor eğer cizye-i mezkûr afv olunmuş olsa beher-hâl afviçün

¹¹ Belgede isminin yazılı olduğu kısım silik çıktığından elçinin adı okunamamıştır.

sened olarak taraf-ı Devlet-i Aliyye'den emr-i âlî i'tâ kılınmak iktizâ ider afv-ı cizyeye dâ'ir bir gûne sened virilmemiş olduğundan başka Tamara ile vukû' bulan mükâlememizde bu gûnâ dâ'ir hiçbir işârât yoktur (BOA, HAT. H: 7655).

Osmanlı Devleti bu ifadelerle Rusya ile aralarında Yedi Ada Cumhuriyeti'nin üç senede bir ödenecek olan cizyesinde böyle bir indirimle gidilmesinin asla konuşulmadığını, ve bunun olamayacağını açıkça ifade etmektedir. Kaldı ki bu toplanan cizyeler zaten yine Yedi Ada Cumhuriyeti'nin ihtiyaçları için harcanmıştır. 26 Eylül 1804 tarihli Rumeli Seraskeri İbrahim Paşa'ya yazılan bir buyruhduda şu ifâdeler yer almakta idi:

Devlet-i Aliyye-i dâ'imü'l-karâr ve Saltanat-ı Seniyye-i ebediyyü'l-istimrârımın cizye-güzâr ve tâbî' ve mahkûm ve mahmîsi olan Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a cumhûrı cizyelerinden Korfa kal'asında mevcûd olan dört yüz kıt'a top arabası fenâ-pezîr ve ta'mîr ve tecdîde muhtâc olduğu...zıkr olınan kerâstenin icâb iden bahâsı an-nakd cumhûr-ı mezkûr tarafından virilerek (BOA, C. Hr: 5016).

Belgeden de anlaşılacağı gibi Korfa'da bulunan askeri mühimmatın yenilenmesi işinde Yedi Ada Cumhuriyeti'nin cizyesinden faydalanılmıştır.

Yedi Ada Cumhuriyeti'nin ödediği cizye Tilsit Antlaşması (1807) ile, yani Korfa'dan Rus askerinin çekilip buraların Fransa idâresine bırakılmasından sonra da ödenmiştir. Hatta Adalar halkı, yine ödeyeceği cizyede indirimle gidilmesini rica etmiştir (BOA, HAT. H: 14628).

Yedi Ada Cumhuriyeti halkı, o esnada Yanya Valisi olan Tepedelenli Ali Paşa hakkında da birçok şikayette bulunmuştur. Cumhuriyet bu şikayetleri genellikle

kendileri değil de toprak bütünlüklerini garanti altına alan ve aynı zamanda kendileri ile Ortodoksluk bağıyla bağlanan Rusya'ya yaptırmakta idi. Bu belgelerden biri 9 Temmuz 1804 tarihli olup; “Rusya ilçisi dâ’îlerinin memhûr ve mumzâ takrîri tercümesidir” başlığı ile başlayarak, Tepedelenli Ali Paşa'nın faaliyetleri hakkında şu bilgileri vermektedir:

Devletlü Yanya Mutasarrıfı Ali Paşa hazretlerinin Venedik'den münfek emlâk-ı hümâyûn ahâlîsi ile Cezâyir-i Seb'a cumhûrî hakkında der-kâr olan tavr-ı mu'âmelesine dâ'ir ilçi-i mûmâ-ileyh dâ'ileri tarafından defâ'atle Derbâr-ı âliye vâkî' olan ifâdât ve şikâyâta cevâb olarak Paşa-yı müşârün-ileyh Devlet-i Aliyye ebediyyü'd-devâmla Rusya Devleti beyninde akd olunan uhûd ve şurûta iktizâsı vechle hürmet ve ri'âyet ve emlâk-ı hümâyûn ahâlîsiyle cumhûr-ı mezkûr hakkında mu'âmelesini şurût-ı meşrûhaya tatbîke gayret eylemesi bâbında lâzım gelen evâmir-i şerîfenin şeref-sudûrına himmet buyurılacağı vükelâ-yı Saltanat-ı Seniyye tarafından her-bâr tasdîk buyurulmuşken bu bâbda teşebbüsüne himmet buyurulan tedâbir-i seniyye gerek uhûd ve şurût-ı mezkûreye menâfî ve gerek maslahat-ı Devlet-i Aliyye'nin hilâfî olarak meşhûr olan bu makûle hâlât-ı nâ-margûbenin men' ve def'ine kâfi olamadığı bi't-tecrûbe ma'lûm olmuştur Martın yigirmi birinci günü akd olunan uhûd ve şurûta ve evâmir-i şerîfe ile cumhûr-ı mezkûr senatosunun ma'rûzât ve ifâdâtına müşârün-ileyh hazretleri aslâ ri'âyet ve i'tibâr itmeyerek ve ferâyiz-i me'mûriyetini ferâmuş iderek cây-gîr-i zamîri olan tagallüb ve tahakküm usûlünde ve Cezâyir-i Seb'a cumhûrî ta'cîz ve tekdîr ve

Cezâyir-i Seb'a cumhûrının ma'lûmı olmaksızın Santa Mavra cezâiresine firâr ve ilticâ iden bir nefer kimesnenin ahziçün cezâire-yi mezkûreye bir bölük asker tesyâr ve cumhûr arâzîsine isâl-i ta'arruzuna ictisâr ve bu vechle zamîrinde merkûz olan niyât-ı mütegalibânesini müceddeden ibrâz ve izhâr müşârü'n-ileyhin neferât ve asâkiri emlâk-ı hümâyûn hudûdını tahtî ve tecâvüz itmeyecekleri taraf-ı Devlet-i Aliyye'den mûmâ-ileyh dâ'ilerine tasdîk buyurulmuş iken asâkir-i mezkûre Martın yigirmi birinci günü akd olunan uhûd ve şurûtın hilâfî olarak emlâk-ı hümâyûn arâzîsinde ve bâ-tahsîs Preveze kal'ası altında buldukları hasebiyle emlâk-ı hümâyûn ahâlîsi envâ'ı ta'addiyâta nazaran müşârün-ileyhin ef'âl ve harekât-ı nâ-marziyesinin men' ü def'i zımında(BOA, C. Hr: 8278).

Görüldüğü üzere bölgede kendisinden korkuyla bahsedilen Yanya Mutasarrıfı Tepedelenli Ali Paşa, Osmanlı Devleti'nin Cumhuriyet hakkında almış olduğu kararlara uymayarak Adalar halkı üzerinde bir baskı kurmaya çalışmıştır. Bu durum da gerek Cezâyir-i Seb'a ve gerekse İngiltere ve Rusya tarafından şikâyet konusu olmuştur.

7-2 Cumhuriyet'in Osmanlı Devleti İle Yürüttüğü Ekonomik Faaliyetler

7-2-1 Osmanlı Devleti-Yedi Ada Cumhuriyeti Ticari İlişkileri

Yedi Ada Cumhuriyeti adalardan oluşması hasebiyle ticaretinde devamlı surette denizleri kullanmak zorundaydı. Cumhuriyet yeni kurulduğu zaman Osmanlı Devleti tarafından, Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti'ne ait tüccar gemilerinin kendilerine ait bayraklarıyla denizlerde serbestçe ticaret yapabilecekler ve bu gemilerin korunacaktı. Anapa muhafızı ve Kadısına gönderilen bir belgede:

Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a cumhûrı nâmıyla geşt-i güzâr idecek tüccar seffinelerinin ta'lik idecekleri bayraklarının birer sûreti Bahr-i Sefid ve Siyah'ın Anadolu ve Rum İli sevâhilinde vâkî bi'l-cümle mahallerin hükkâm ve zâbitân ve iskele ümenâsının manzûr ve ma'lûmları olub bayrağ-ı mezkûr ile li-ecli't-ticâre sevâhil-i merkûmeye varan seffinelerine süvârisi olan kapudan yedlerinde olan kapudanlık emr-i şerîfenden mâ'an şurût ve kuyûdı muhtevî reâyâ-yı Devlet-i Aliyye tüccarına i'tâ buyurılan izn-i seffine emr-i şerîfi misillü yedlerine i'tâ olacak emr-i şerîf mûcibince kapudanın ve seffinelerinin isimleri mutâbık olub sahîh cumhûr-ı mezkûr seffinelerinden oldukları lede't-tahakkuk seffinelerine ta'arruz ve kapudan ve mellah ve yolcu ve ademlerine müdâhele olunmayub emr-i ticâretine mûte'allik mevadda min-küll-i vücûh himâyet ve siyânet olınmaları (BOA, C. Hr: 2155).

Bundan başka Mora, Rodos, Bozcaada gibi ilgili yerlerin yetkilileri de Yedi Ada Cumhuriyeti tüccar gemilerinin kendi bayrakları ile serbestçe ticaret yapabilecekleri ve bu gemilere dokunulmayacağı hakkında bilgilendirilmiştir (BOA, C. Hr: 2145; BOA, C. Hr: 292).

Bu şekilde Osmanlı Devleti, Yedi Ada Cumhuriyeti'ne ait gemilerin Osmanlı Devleti içerisinde yapacakları her türlü ticarete serbest olduklarını belirttiği gibi gerekli yerlere gönderilen yazılar ile bu tüccar gemilerinin mal ve can güvenliklerini de emniyet altına almıştır.

Ayrıca, 19 Kasım 1800 tarihinde Yedi Ada Cumhuriyeti'nin İstanbul'da bulunan konsolosu Antonyo Tomaz Lefkokilo Osmanlı Devleti'ne yazdığı bir takrirde ticaretle ilgili işlerde uygulanacak muamelelerin yapılacağı iskelelerde bir konsolos

veya konsolos vekilinin ikamet etmesinin gerektiğini belirtmiştir. (BOA. YAABD: 105/1, 19/102). Bu şekilde Yedi Ada Cumhuriyeti- Osmanlı Devleti arasındaki ticari ilişkiler daha düzenli hale gelebilecekti. Konsolos tayin edilmesi ile ilgili Yedi Ada Cumhuriyeti'nin talebi Osmanlı Devleti'nin önemli ticaret merkezlerinden olan Selanik, Halep, Kıbrıs, İzmir ve Sakız'a da yazılmıştır. (BOA. YAABD,105/1: 19-20/102-110). Adı geçen yerlere konsolos tayinlerinin yapıldığını başka belgelerden takip edebilmekteyiz. Örneğin Başbakanlık Osmanlı Arşivi Cevdet Hariciye tasnifinde bulunan 05 Ocak 1802 tarihli bir belgede Kıbrıs'ta bulunan Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti konsolosunu kendi yanında ikamet edecek bir tercüman istemektedir(BOA, C. Hr: 2994).Yine konu ile ilgili 16 Mayıs 1804 tarihli bir belgede de İskenderiye'de bulunan Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti Konsolosluğu'na Zantalı Mikele İstavrakı adında bir kişinin tayin edildiği şu ifadeden anlaşılmaktadır:

Devletlü sa'âdetlü inâyetlü sultânım hazretleri sağ olsun Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a cumhûrı tüccâr ve kapudân ve sâ'ir ademlerinin umûr ve husûslarının rü'yetiçün İskenderiye-i Mısır iskelesinde ikâmet eylemek üzere bir konsolos nasbı muktezâ olmağla Zantalı Mikele İstavrakı nâm kimesne konsolos nasb u ta'yîn olındığı ma'lûm-ı devletleri buyurıldıkda ber-mûcib-i şurût nişân-i âlîşân yedine bir kıt'a tercümânlık berâtı inâyet ve ihsân buyurılmak bâbında emr-i fermân devletlü sa'âdetlü inâyetlü sultânım hazretlerindedür (BOA, C. Hr: 3480).

Bu şekilde Yedi Ada Cumhuriyeti başta Osmanlı Devleti olmak üzere diğer devletlerle ticari ilişkilerini düzenlemek için Osmanlı Devleti içerisindeki önemli ticaret merkezlerine konsoloslar atanmıştır.

7-2-2 Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Gümrük Tarifesi

Cumhuriyet içerisinde satılan mallar ve bunlara uygulanacak gümrüklerde belirlenmişti. Bu bağlamda Yedi Ada Cumhuriyeti Ahkam ve Berat Defteri'nde bulunan bir belgede:

Cez'âyir-i Seb'a-i Müctemi'a cumhûrî tüccârının vilâyetlerinde Memâlik-i Osmâniye'ye getirdükleri ve Memâlik-i Osmâniye'den alub vilâyetlerine götördükleri emti'a ve eşyâlarının ber-mûcib-i ahidnâme-i hümayûn resm-i gümrüklerini yüzde üç hesâbıyla edâ etmeleri meşrût olmağla resm-i gümrükleriçün işbu ta'rife defteri terkîm ve i'tâ olındı (BOA. YAABD:105/1, 167/1070).

Şeklinde ticaret mallarına uygulanacak gümrükler belirlendiği gibi, Adalar halkının ticarete alıp sattıkları mallar da belirlenmiştir ki bunlar aşağıdaki tabloda gösterilmektedir.

Tablo 7.2.1 Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Ticaretini Yaptığı Mallar ve Fiyatları

Malın Cinsi	Miktarı	Fiyatı
'Ayn Sertan	1 kıyye	5 baha
Âlâ Cehri	1 kıyye	3 baha
Mücevherât ma'a incü ve kuyun sa'ati beher yüz guruşda iki guruş gümrük ahz olına		
Sarı Sır	1 kıyye	6 baha
İstanbul'un envâ'i – ve altından oluk tonluk	5 zirâ'	220 baha
Rişte -i Ankara	1 kıyye	21 baha

Post keçi Ankara	1 aded	27 baha
Ankara şâlisi ve sof	1 top	2000 baha
Anason	1 kantar	40 baha
Frençenün zeytun ve – revgan-ı zeyt	10 şişe	2 baha
Limon ve turunç ve portakal kabuğu	1 kantar	30 baha
Portakal ve turunç	1000 aded	25 baha
--- Arabî	1 kıyye	6 baha
Arak bokal	1 aded	3 baha
Basma sekeri Asitane	1 top 10 degirmi	30 baha
Asfur	1 kantar	130 baha
Flortin atlas	1 zira‘	11 baha
Venedik atlas	1 zira‘	9 baha
Telli atlas ve Hatayî sakız	1 kıyye	3000 baha
Aşı boya	1 kantar	30 baha
Mor ve Sarı yakım	1 kantar	50 baha
Kırmızı yakım	1 kantar	120 baha
Revgan-ı Pelesenk	1 kıyye	54 baha
Mahî ----	1 çift	3 baha
Sade kadife ve kemha efrenci	1 zira‘	15 baha
Telli kadife ve kemha	1 zira‘	20 baha
Kirbas patista	1 Sagîr top	90 baha
Bekmez	1 kantar	15 baha
Kunduz hayası	1 aded	108 baha

Post kunduz	1 aded	9 baha
Büber	1 kıyye	4.5 baha
Rusya'nın muşammalık kirbas	1 kebîr top	45 baha
Rusya'nın muşammalık kirbas	1 sagîr top	33 baha
Ustura	1 deste	3 baha
Beyaz ve Elvan Bogasi tonluk	7 zira'	7 baha
Cemşir	1 kantar	9 baha
Toplu igne	1000 aded	3 baha
Kâğıd hat	1 orta	18 baha
Penbe-i ham	1 kantar	100 baha
Rişte-i penbe	1 kıyye	9 baha
Rişte-i penbe-i Hindî ve Mora ve Zanta	1 kıyye	50 baha
Kırmızı ve elvan rişte-i penbe	1 kıyye	9 baha
Rişte-i Penbe-i Sakız ve İzmir	1 kıyye	9 baha
Kirbas penbe	1 top-20 zirâ'	9 baha
Astar	1 top-20 zirâ'	9 baha
Yamçı-ı Çerkes	1 aded	30 baha
Buruncuk Asitane	1 top	22.5 baha
Buruncuk cehre	1 top	9 baha
Yalancı incü	12 deste	54 baha
-----	100 aded	45 baha
Ham Sincab	1 kıyye	33 baha
Ham siyah sincab	1 kıyye	60 baha

Ham sincab sir	1 kıyye	80 baha
Esfidac	1 kantar	150 baha
Mahi Morine	1 kantar	25 baha
Hasır Süpürgesi	100 aded	45 baha
Urgan-1 Rusya	1 kantar	18 baha
Aspavlu-1 Rusya	1 kantar	65 baha
Tortı-1 hamr	1 kantar	63 baha
İncir torba ve kutı	1 kantar	15 baha
Dizi inciri	1000 dizi	36 baha
Mora dizi inciri	1000 dizi	70 baha
Zac-1 Kıbrıs	1 kantar	25 baha
Fişne ve emrut [Armut] ve kiraz kurusı	1 kantar	18 baha
Post-1 kurt	1 aded	11 baha
Kolça ve ma'mul sem'-i asel	1 kantar	240 baha
Morine nevresi	1 kıyye	2 baha
Kalebdan şerit	1 dürüm	2.5 baha
Mismar-1 Rusya	1 kantar	50 baha
Karbakal	1 kıyye	54 baha
Alaca şâlfî ve kermesud-1 Asitane	1 zirâ'	4 baha
Burusa kutnisi ve kermesud ve çitari ve alaca	1 top-10 zirâ'	35 baha
Kakum	1 sürü	54 baha
Hardal	1 kantar	150 baha

Cemşir tarak	100 aded	6 baha
Ağaç tarak	100 aded	3 baha
Kemik tarak	100 aded	30 baha
Fil dişi tarak	1 deste	30 baha
Sünger	1 kıyye	6 baha
At yelesi	1 kantar	60 baha
Hümâyûn	1 top	60 baha
Gomelaka	1 kıyye	25 baha
Gofter	1 kantar	45 baha
Kırmızı dal ----	1 kantar	160 baha
tamgahâne	1 tonlık-5 zira‘	72 baha
Katran ve zift	1 kantar	3.5 baha
Aynos	1 kantar	108 baha
Servi tahtası ve ağacı	1 kantar	20 baha
Envâ‘î sandal ağacı	1 kantar	80 baha
Darçın şekerlemesi	1 kıyye	180 baha
Ceviz tahtası	1 kantar	12 baha
Palamut	1 kantar	8 baha
Beyaz ve kırmızı dilgü boğazı	1 çift	9 baha
Yeni bahar	1 kıyye	6 baha
Ahen-i ham	1 kantar	27 baha
Heğbe kilidi	100 aded	40 baha
İnce ve kalın temur tel	1 kantar	90 baha

Beyaz teneke varil	450 aded	200 baha
Post-1 tavşan-1 Rusya	100 aded	60 baha
Post-1 tavşan	1 beden	24 baha
zencefil	1 kıyye	21 baha
Dendan-1 mahi	1 kıyye	24 baha
Dendan-1 fıl	1 kıyye	10 baha
İgne	1000 aded	5 baha
Rezaki üzüm	1 kantar	27 baha
Beglerce ve siyah üzüm	1 kantar	15 baha
Havyar	1 kantar	60 baha
Kırmızı havyar	1 kantar	20 baha
Siyah zencebil	1 kantar	80 baha
Ak zencebil	1 kantar	160 baha
envâ'î civid	1 kıyye	36 baha
kebâbe	1 kıyye	6 baha
Mamara	1 kıyye	9 baha
Sığır dili ve sucuk	1 kantar	84 baha
Beyaz ve katranlı gumana ?	1 kantar	45 baha
Kâfur	1 kıyye	45 baha
Sülmüş ---	1 kıyye	45 baha
Mısır ve Kırım kebreşi	1 kantar	20 baha
Kakule	1 kıyye	40 baha
Kırmız	1 kıyye	180 baha

Kağıd-ı la‘b	12 deste	30 baha
Hıyar şenbe	1 kıyye	5 baha
Kestane	1 kantar	18 baha
Şab	1 kantar	36 baha
Kebîr ve sagîr servi sandığı	1 aded	30 baha
Kirbas hilali gömleklik	1 top-20 zirâ‘	45 baha
Beyaz hassa ve mermeri	1 top	70 baha
İnce dülbend ve basma hassa	1 top	100 baha
Kök boya	1 kantar	45 baha
Kükrek kavşala	1 aded	6 baha
Meşin	1 aded	6 baha
Telatin-i kebir	1 çift	24 baha
Balık havtkalı	1 kıyye	8 baha
Siyah tutkal	1 kantar	100 baha
Çiriş	1 kantar	1000 baha
Kaliçe-i Rusya	1 aded	9 baha
Selanik kaliçesi	1 zira‘	4 baha
Cülud-ı camus	1 aded	25 baha
Cülud-ı bargir	1 aded	10 baha
Cülud-ı esb	1 aded	7 baha
Kavsale	1 aded	15 baha
Kavsale tabağı	1 aded	3 baha
Post-ı kuzu	100 aded	60 baha

Cüz-i hindi	1 aded	1 baha
Penbe üsküfe ve penbe çorab	1 kıyye	16 baha
Botdan-ı berata-i Efrenci ve çorab	1 düzine	24 baha
Şekerleme	1 kıyye	12 baha
Mora ve Sakız kuş üzümü	1 kantar	24 baha
Konya'nın kuş üzümü	1 kantar	50 baha
Darçın	1 kıyye	36 baha
Ham mercan	1 kıyye	200 baha
A'lâ mercan tesbih	1 kıyye	400 baha
Vasat mercan tesbih	1 kıyye	300 baha
Edna mercan tesbih	1 kıyye	200 baha
Karsak	1 aded	6 baha
Tırpan	1 aded	1.5 baha
Kahve ibriği	1 kıyye	12 baha
Kahve-i Yemeni	1 kıyye	9 baha
Kahve-i Efrenci	1 kantar	240 baha
Siyah kedi	1 aded	2 baha
Çakmak taşı	1000 aded	9 baha
Yerlü ada tavşan	100 aded	60 baha
Züdave	1 aded	9 baha
Züdave hurdası	1 kıyye	180 baha
Kutni-i Asitane ve Burusa	1 top-10 zirâ'	35 baha
Defne tohumu	1 kantar	25 baha

Ak gönlük	1 kantar	110 baha
Kara gönlük	1 kantar	30 baha
Sakız güderisi	1 aded	3 baha
Keçi ve kuzı güderisi	1 aded	7.5 baha
Karaca güderisi	1 aded	7.5 baha
Lazika suruk	1	20 baha
Envâ'i-i rişte-i şerit	1 top	2 baha
Ketan-ı Mısır	1 kantar	75 baha
Ketan-ı Rusya	1 kantar	30 baha
Envâ'i-i Anberiyeye	Şişe yüz	120 baha
Limon suyu	1 kantar	12 baha
Limon	100 aded	24 baha
Kazak dilküsü	1 aded	21 baha
A'lâ kırmızı Rusya dilküsü	1 aded	40 baha
Bayağı dilkü	1 aded	7.5 baha
Dilkü hurdası	1 kıyye	20 baha
Siyah dilkü	1 çift	500 baha
Çimşir Kaşık	100 aded	6 baha
Ağaç kaşık	100 aded	2 baha
Kuduk helvası	1 kıyye	7 baha
Habbü'l-leziz	1 kantar	27 baha
Revgan-ı sepet-i zeyt	1 kantar	65 baha
Revgan-ı bezir	1 kantar	65 baha

Revgan-ı sade	1 kantar	70 baha
Beyaz çam sakızı	1 kantar	75 baha
Sarı çam sakızı	1 kantar	30 baha
Mısır---	1 kıyye	16 baha
Ayu derisi	1 aded	16 baha
Asel	1 kantar	90 baha
Nühas-ı ham	1 kantar	180 baha
Nühâs evani	1 kıyye	6 baha
hurdasının	1 kantar	54 baha
Nühas hurdası	1 kıyye	4 baha
Kahve degirmeni	1 aded	6 baha
Nühas-ı ham tonmaz	1 kantar	150 baha
Post-ı boğane buhaî ?	1 aded	21 baha
Post-ı boğane bufkal ?	1 aded	3 baha
Post-ı boğane Kırım	1 aded	6 baha
Post-ı gane ve Rusya	1 aded	21 baha
Bir but seklim ve haval	100 aded	66 baha
Sülkün	1 kantar	75 baha
Badem içi	1 kantar	100 baha
Kabuklu badem	1 kantar	25 baha
Muhayyer-i Tosya	1 top	25 baha
Ceviz-i ---	1 kıyye	60 baha
paspase	1 kıyye	90 baha

Sabun	1 kantar	65 baha
Simfade	1 kantar	120 baha
Tuzlu saġr atı	1 kantar	18 baha
Lehm-i hadid Bahr-i Siyah ve Kazak	1 kantar	24 baha
Diyarbakir çiti	1 top	10 baha
Rusya çiti	1 top-36 zirâ'	40 baha
Tokat çiti	1 top	15 baha
Kardefek	1 kantar	12 baha
Nişadır	1 kantar	400 baha
Rişte-i ketan-ı Rusya	1 kantar	75 baha
Rişte-i Tire ve Hotin	1 kıyye	7 baha
Makas ve çakı-ı Rusya	1 deste	4 baha
Su samuru	1 aded	4 baha
Samur hurdası	1 kıyye	650 baha
Paça samur ve tırnak hurdası	1 kıyye	300 baha
Enli hâre	1 zirâ'	9 baha
Ensiz hare	1 zirâ'	6 baha
Ma'mûl İzmir yorganı	1 aded	24 baha
Tokad yorgan yüzü	1 keçe-20 aded	120 baha
Geyik boynuzu	1 kantar	44 baha
Çıbık kalemi	1 kantar	270 baha
Ma'mûl kalemi evan	1 kantar	320 baha
Afyon	1 kıyye	36 baha

Ceviz	100 aded	3 baha
Fıstık	1kantar	55 baha
Fındık	1 kantar	24 baha
Mazı	1 kantar	150 baha
Zertenc	1 kantar	66 baha
Berber bilegü taşı	1 aded	2 baha
Envâ'î-i Matla ve diba-i Acem rayiç	1 zira'	24 baha
Süfger taşı	1 kantar	40 baha
Kendir-i ham	1 kantar	36 baha
Tel	1 kantar	40 baha
peynir	1 kantar	240 baha
Beyaz dilkü	1 aded	12 baha
Alaca-i Rusya-i kebîr	1 top	40 baha
Alaca-i Rusya-i sagîr	1 top	30 baha
Alaca-i Haleb	1 top	27 baha
Alaca-i Asitane	1 zirâ'	4 baha
Alaca-i Şam	1 top	33 baha
Alaca-i Manisa	1 top	7 baha
Sade ve çamakçı meşin-i Asitane	1 zira'	3.5 baha
Kuyumcu eğesi	1 deste	4 baha
Samanlı ege	1 deste	3 baha
Kabuklu Şam fıstığı	1 kıyye	6 baha
Sade kadife balyan	1 çift	30 baha

Kırk telli balyan	1 çift	75 baha
Sade döşeme balyan	1 çift	60 baha
Telli döşeme balyan	1 çift	120 baha
Telli pervazlı Bilecik yasdığı	1 çift	45 baha
Hâvî döşeme-i Selânik	1 çift	9 baha
Oda bezi	1 kıyye	8 baha
Envâ'î kirbas-ı Avrupa	1 top	180 baha
Rusyalunun samfat bezi	1 top	21 baha
Ağaç mantarı	1 kantar	24 baha
Kubbe boncuğı	1 kantar	135 baha
Ravdez	1 kıyye	40 baha
'Alâ ve Haleb	1 kıyye	2 baha
Bekmez ve reçel	1 kantar	45 baha
Kirpas-ı Vize	1 kıyye	60 baha
Harnub	1 kantar	6 baha
Tiriyeste anberiyesi	1 şişe	2 baha
Rum pokal	1 aded	4 baha
---	1 kıyye	18 baha
Post-ı vaşak	1 aded	45 baha
Saleb	1 kıyye	5 baha
Revgan-ı ton ve harviş	1 kantar	50 baha
Post-ı sansar	1 aded	8 baha
Sayarine	1 kıyye	21 baha

Sahtiyân	1 aded	6 baha
Ham şeker	1 kantar	150 baha
Şeker kelle ve gabar	1 kantar	300 baha
Şem‘-i revgan	1 kantar	60 baha
Kurşun	1 kantar	60 baha
Susam	1 kantar	30 baha
Güherçile	1 kantar	100 baha
Sinemaki	1 kıyye	5 baha
Kükürd	1 kantar	18 baha
İstanbul ve Anadolu çiti	1 top-22 zirâ‘	15 baha
Fes-i Tunus	1 düzine	54 baha
Adakale samuru ta‘bîr olunur vasat ve ednâ samur	1 çift	100 baha
Beç samurı	1 çift	54 baha
A‘lâ Maskat samurı	1 çift	240 baha
Samur nafe	1 çift	12 baha
Samur kuyriğı	1 aded	2 baha
Maya	1 şişe	2 baha
Hareme ve kral ve sâ‘ir doç	1 şişe	90 baha
Çelik	1 kantar	90 baha
Enli şayak Frenk şâlîsi	1 top-35 zira‘	90 baha
Ensiz şayak Frenk şâlîsi	1 top-35 zira‘	75 baha
Venedik camı	1 sandık-600 aded	240 baha

Sagîr Venedik camı	1 sandık-600 aded	160 baha
cam nim' zirâ' Venedik	1 sandık-300 aded	360 baha
Beç camı kebîr	1 sandık	1000 baha
Cam kebîr Beç Nemçe işbu madde Nemçe ta'rifesine nizam virilinceye dek mu'allak kalmıştır Nemçe ta'rifesinde cam ve kebîr Beç lafzı yoktur.		
Kiriş	1 deste	9 baha
Beyaz basma sekeri Tokad	1 top-10 degirmi	12 baha
Envâ'î çuka-i İngiltere	6 kise- 25 zirâ'	240 baha
İngiltere ta'rifesinde Çuka-İngiltere şâlî ve mâhût ve sâ'ir		
Çuka-i Londra	1kise	180 baha
İşbu iki madde İngiltere ve Nemçe ta'rifelerine nizam virilinceye dek mu'allak kalmıştır.		
Venedik sayesi	1 aded-55 zirâ'	1440 baha
Nemçe ta'rifesinde sâye-i Venedik ve bir kıt'a çuka 2 kise		
Paris çukası	1 --	600 baha
Leh çukası	1 --	270 baha
Abâ-i Rusya	1 top-60 zirâ'	20 baha
Diyâr-ı İslâmiye i'mâl olunan aba	1 top-20 kıyye	9 baha
Fransız ve Flemenk ve Londra çukaları	1---	850 baha
Nim Fransız çukası	1---	425 baha
Rusyadan gelen çukalardan bunlara kıyas ile gümrük alına		
Çuka kenarı	1 kantar	170 baha
Sultânî harme	1 kantar	48 baha
Ve sakız sandalı	1 kıyye	180 baha
Sandal-ı Frengi	1 zirâ'	7 baha

Altunbaş ve bayağı tiryak	1 kıyye	36 baha
Tire ---	1 kantar	150 baha
Çilen midye	1 çift	3 baha
Kimyon	1 kantar	40 baha
Tiftik	1 kıyye	4 baha
Müdevver bileği taşı	1 aded	2 baha
Ağaç kav	1 kıyye	5 baha
Mantar kavı	1 kıyye	2 baha
Sirke	1 kantar	9 baha
Peştamal-i Burusa ve Asitâne	1 çift	18 baha
Peştamal-i Mısır ve çarşeb	1 kıyye	7 baha
Peştamal-i Selânik	1 çift	20 baha
Hurma	1 kantar	20 baha
Efrensi enli birincik	2 top	121 baha
Efrensi ensiz birincik	2 top	72 baha
Helva-i bekmez	1 kantar	60 baha
Telli hatayî Efrensi	1 zirâ'	14 baha
Sade hatayî Efrensi	1 zirâ'	7 baha
At kuyruğı	1 kıyye	5 baha
Koçanlı at kuyruğı	1 kıyye	2 baha
Kete kete	1 kıyye	24 baha
Berbutla	1 top	30 baha
Rusya'nın enli bezi	1 top	27 baha

Rusya'nın ensiz bezi	1 top	14 baha
küçük	1 aded	1.5 baha
küçük dilkü hurdası	1 kıyye	21 baha
Yerbut-1 Rusya	1 kantar	30 baha
Çay	1 kıyye	27 baha
Jenkar	1 kantar	600 baha
Ham girişik çivit	100 aded	12 baha
Harîr kaliçe	1 deste	160 baha
A'lâ beyaz ve elvan mağrib şâlî	1 tonlık	80 baha
Beyaz mağrib şâlî	1 aded	12 baha
Elvan mağrib şâlî	1 aded	24 baha
Mısır şâlî	1 aded	9 baha
za'ferân	1 kıyye	45 baha
Envâ'î harîr-i ham	1 kıyye	45 baha
İbrişim ve şerit ve kaytan ve ---	1 kıyye	80 baha
Elvan harîr	1 kıyye	60 baha
Kamçı başı	1 kantar	30 baha
Yapağı	1 kantar	24 baha
--- hindrîz	1 kıyye	5 baha
Bulgarî felatin-i sagîr	1 çift	12 baha
Ardıç tohumu	1 kantar	45 baha
Ham kehribar	1 kıyye	300 baha
Post-1 keçi	1 aded	2 baha

Elvan ince harir şerit-i Efrenci	1 top	5 baha
İngiltere pirdesi	-	-
İngiltere ta'rifesine vaz' olunmamıştır, işbu madde İngiliz ta'rifesine nizâm virilince ali hale kalmıştır.		
Beyaz ve elvan astar	1 top	9 baha
Terbiye olunmuş sincab	1 deste-10 top	10 baha
Terbiye olunmuş siyah sincab	1 deste-10 top	20 baha
Balık yumurtası	1 kıyye	9 baha
Revganlı hırdavat	1 aded	2 baha
Şehate teli	1 kıyye	20 baha
Hamr-ı Bahr-i Sefid	100 kıyye	20 baha
Envâ'i hamr-ı Avrupa	1 şişe	266 baha
Freñçe rakısı	1 kıyye	2 baha
Memâlik-i Mahrûse rakısı	1 kıyye	1 baha
Kırım kaliçesi	1 aded	5 baha
Mismar-ı Avrupa kebir	1 kantar	
Mismar-ı Avrupa vasat	1 kantar	
Mismar-ı Avrupa sagîr	1 kantar	
Nemçelü ta'rifesinde mismar Flemenk 1 kantar 120 baha		
Mismar-ı omcak Avrupa	1 kantar	
İşbu dört madde düvel-i sâ'ire veyâhud Nederland'a ta'rifelerinde nizâm virilinceye dek mu'allak kalmıştır Nemçelü ta'rifesinde mismar-ı Frengi Tiriyyeste 1 kantar-90 baha		
Teymur sac Rusya	1 Kantar	40 baha
İstanbulkârî entere kenârı dülbend	1 aded	6 baha

üstlük		
İstanbulkârî filidafli üstlük	1 aded	30 baha
Gül Bala kuşağı	1 aded	1 baha
Huma kuşağı	1 aded	22 baha
Keçi derisi ham	1 kantar	40 baha
Hata	1 kantar	18 baha
Basma çukadan Flemenk kaliçesi	1 aded	300 baha
Basma çukadan Nemçe kaliçesi	1 aded	150 baha
Prinç revak	1 aded	2 baha
Çerkes bıçağı	10 aded	15 baha
Kıbrıs yorgan yüzü	1 aded	10 baha
Çakmak	100 aded	6 baha
Teymür top	1 kantar	30 baha
İstanbulkârî filidanlı enli kuşak kolanı	1 aded	12 baha
İstanbulkârî filidanlı ensiz kuşak kolanı	1 aded	8 baha
İstanbulkârî sade mahalli kuşak kolanı	1 aded	8 baha
İstanbulkârî sade ensiz kuşak kolanı	1 aded	6 baha
Karacalu kuşağı envâ'i	1 aded	4 baha
Hilâli Diyarbekir alacası	1 top-16 zira'	36 baha
Penbeden Diyarbekir alacası	1 top	10 baha
Beledi yasdık	1 aded	10 baha
Hilâli peşkir kenar alacası	1 top	15 baha

Kotan kayışı	1 top	5 baha
Alaca kebîr Kırım kaliçesi	1 aded	9 baha
Sagîri	1 aded	3 baha
Şekerleme şurub	100 şişe	135 baha
Evâni-i sim	1 dürüm	1.5 baha
Avrupadan gelen pirinç	1 keyl	10 baha
Rayicinden yüzde yigirmi tenzil ile yüzde üç hesâbıyla gümrük alın		
Ketan ve kendir tohumı	1 keyl-20 kıyye	6 baha
Kenevir tohumı	1 keyl-20 kıyye	6 baha
Kanarya yemi	1 keyl-20 kıyye	6 baha
Frenk şalisinden ve İstanbul şalisinden ve Şam alacasından duhan kisesi	1 aded	2 baha
Yaldızlı lüle	100 aded	45 baha
Çarh işi lüle sade	1000 aded	50 baha
Sade lüle	1000 aded	30 baha
İstanbulkârî kalebdânlı abdest futası	1 aded	50 baha
Hamâkârî kalebdânlı abdest futası	1 aded	22.5 baha
Burusakârî abdest futası	1 aded	30 baha
Alaca koçan	1 aded	1.5 baha
Haleb çitârisi	1 top	36 baha
Flortin ve Frençenin canfesi	1 zira'	7.5 baha
Rusya'nın makrute ve şa'riyesi	1 kıyye	1 baha
Lenger teymürü	1 kantar	30 baha

(BOA. YAABD,105/1: 167-170/1070).

27 Ekim 1801 tarihli bu belge; Yedi Ada Cumhuriyeti'ne gelecek olan ve de Cumhuriyet'in ihraç ettiği malları fiyatları ile ortaya koymuştur. Yine bu belgede Yedi Ada Cumhuriyeti'ne uygulanan gümrüğün yüzde üç olduğunu, Osmanlı Devleti ile Hollanda, İngiltere, Avusturya gibi devletlerin aralarındaki gümrük anlaşmalarında adı geçmeyen malların ne şekilde ticarete katılacağına belirsiz olduğu da belirtilmiştir.

Tabloda Yedi Ada Cumhuriyeti'nin ticaret yaptığı ülkelerin başında Rusya'yı görmekteyiz. Rusya'nın Cumhuriyet'e sattığı mallar arasında; demir sac, çakı, makas, keten, tavşan postu, kaliçe (küçük halı), pamuklu bez, çeşitli kumaşlar bulunmaktadır. Rusya dışında Yedi Ada Cumhuriyeti'nin ticaret yelpazesi oldukça geniştir. Örnek verecek olursak, Osmanlı Devleti Şehirlerinden: İstanbul'dan; çeşitli kumaşlar, rakı, Ankara'dan; keçi postu ve yün, Kıbrıs'tan; demir ve yorgan yüzü, Tunus'tan; fes, Bilecik'ten; yastık Bursa'dan; çeşitli kumaşlar, Selânik'ten; küçük halı ve peştamal, Konya'dan; kuş üzümü, Yemen'den; kahve, Mısır'dan; keten, Tokat'tan; basma, yorgan yüzü ve çit, Tire ve Hotin'den; iplik, Mora'dan; iplik ve kuş üzümü gibi malların ticareti yapılırken Avrupa'dan ise: Fransa'dan; rakı, zeytin, zeytin yağı, Venedik'ten; çeşitli ebatlarda cam, kumaş, sakız, Avrupa'dan; prinç, çeşitli kumaşlar, çivi, gibi mamüller ile, Mısır'dan Rusya'ya, İngiltere'den İran'a kadar uzanan geniş bir alan içerisinde ticaret yapma imkanı bulmuşlardır.

7-3 Cumhuriyet'in Dış İlişkileri

7-3-1 Cumhuriyet'in Rusya İle İlişkileri

Rusya özellikle I. Petro'dan (1682-1725) itibaren sergilediği sıcak denizlere inme siyasetinde, Osmanlı Devleti'ne bağlı olarak kurulan Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti sayesinde önemli bir yol kat etmiştir. Rusya bölgede söz sahibi olmak için Adalardaki varlığını devam ettirmek istemiş ve bunun için de her

türlü fırsatı kullanmıştır. Şöyle ki; 1798 yılında imzalanan Osmanlı-Rus muahedesi ve 21 Mart 1800 tarihindeki Yedi Ada Cumhuriyeti'nin kurulduğu antlaşmaların şartları gereğince ele geçirilen adalarda kurulan Cumhuriyet'in iç nizâmı kurulana kadar Rus askeri bulundurulacaktı. Bunu bahane eden Rus gemileri; Adalara asker yollanması, orada bulunan askerlerin ihtiyaçlarının karşılanması gibi nedenler ile İstanbul ve Çanakkale boğazlarını rahatça kullanabilecekti. Ancak 1774 yılında imzalanan Küçük Kaynarca Antlaşması'ndaki Rusların Ortodokslar üzerindeki hamiliği maddesi Osmanlı Devleti'ni şüphelendiriyordu. Kendisine karşı sürekli olarak bir tehdit olarak gördüğü Rusya'ya hiçbir zaman güvenmeyen Osmanlı Devleti her ne kadar 1798 yılında Rusya ile yapmış olduğu ittifak anlaşmasını 24 Eylül 1805 tarihinde uzatmış olsa da aralarındaki gerginlik had safhada idi. Osmanlı Devleti ile Rusya'nın bu dönemde aralarında çıkan önemli anlaşmazlıklardan birisi de Yedi Ada Cumhuriyeti yüzünden idi.

Rusya, Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti'nin uzun süreden beri iç nizâmının oluşturulmamış olmasını fırsat olarak değerlendirmiş ve adalar üzerinde üç bin asker bulundurma hakkını elde etmiştir (BOA, HAT. H: 7671). Ayrıca sözü edilen iç nizamın üç ay içerisinde düzenlenmesi ve bu tarihten sonra Rus askerlerinin cumhuriyeti terk edecekleri bu zamana kadar adada kalacak Rus askerlerinin ihtiyaçlarının da Yedi Ada Cumhuriyeti, dolayısıyla da Osmanlı Devleti tarafından karşılanmasının kararlaştırıldığını Başbakanlık Osmanlı Arşivi'ndeki belgelerden öğrenmekteyiz (BOA, HAT. H: 7666). Bu ihtiyaçların giderilmesi ile ilgili bir belgede, Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti'nde bulunan Rus donanması askerleri için Saruhan, İzmir kazalarından 249.734 vukiyye nohutun İzmir ve Kuşadası iskelelerinden gönderildiği belirtilmektedir (BOA, C. Hr: 5094). Osmanlı

Devleti bu bağlamda Korfa başta olmak üzere adalarda bulunan Rus askerinin ihtiyaçları için, nohut, peksimet, rakı gibi ihtiyaç maddeleri göndermiştir (BOA, C. Hr: 1586; BOA, C. Hr: 1379; BOA, C. Hr: 2442). Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde bulunan belgeler Osmanlı Devleti'nin Yedi Ada Cumhuriyeti'nde bulunan Rus askerlerinin için yapılan iaşe temininin 1805 yılına kadar sürdüğünü göstermektedir (BOA, C. Hr: 4246; BOA, C. Hr: 2621; BOA, C. Hr: 272).

Rusya, aslında Yedi Ada Cumhuriyeti'nin kurulmasında gösterdiği çabaların karşılığını Boğazlardan savaş gemileri de dahil olmak üzere kendilerine ait gemileri geçirme hakkını elde ederek almıştı. Osmanlı Devleti'nin o sırada düşmanı olan Fransa'nın hareketlerini engellemek için bu faaliyetlerde bulunduğunu söylemesi Rusya'nın boğazları kullanmasını daha da kolaylaştırıyordu. 1804 yılında Rusya Başbakanı tarafından İstanbul'da bulunan Rus elçisine gönderilen bir tahrir, Rusya'nın bu emellerini açıkça gözler önüne sermektedir:

France cumhûrının icrâ-yı makâsid-i fâsidesini men' için Devlet-i Aliyye esbâb-ı lâzime-i ihtiyât tedârikinde ikdâm üzre olduğundan... müşârün-ileyh cenâbları dahi makâsid-i mezbûre-i ma'lûmenin vehâmet netîcesini mütâla'a ve bâdî-i emrde mahzar-ı hücum olacak Memâlik-i Osmâniye'ye nazaran Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhûrî min-cihetü'l-mevkî' mertebe-i lâzımü'l-dikkat bir sedd-i sūfûr idüğünü mülâhaza birle Korfa cânibinde mevcûd Rusya askeri bölüğü tekmîl olunmasını müşârün-ileyh ehemmi gördüğünde tekmîlleri için iktizâ iden neferât Bahr-i Siyah'da vâkî' Rusya iskelelerinden dört beş kıt'a nâkil gemilerine irkâb ve ma'iyetlerine bir kıt'a firkateyn sefînesi ile irsâl olunmak üzre oldukları Vükelâ-yı Saltanat-ı

Seniyye'ye tarafınızdan ifâdeye mübâderet kılınub (BOA, HAT. H: 7229-B).

Görüldüğü üzere Rusya, Fransa'nın Yedi Ada Cumhuriyeti üzerindeki emellerinin buraları işgal etmek olduğunu söyleyerek hem Korfa'da mevcut askerlerinin sayısını arttırmış ve hem de Boğazlarda başkaca bir devletin sahip olmadığı haklara sahip olmuştur. Osmanlı Devleti Rusya Devleti'ne mecburen güvenmek zorunda kalmıştı. Korfa Nazırı Mustafa Efendi'ye yazılan bir takrirde; Yedi Ada Cumhuriyeti her ne kadar Osmanlı Devleti'nin tabiiyetinde olsa da sonuç itibariyle müstakil bir Cumhuriyet olmasından dolayı iç nizamlarına karışmanın pek de caiz olmadığı belirtilmiştir. Ancak, asıl dikkati çeken Osmanlı Devleti'nin bu iç nizama karışmaması gerektiği belirtilirken, Rusya'nın, oranın işlerini rabıtaya almak için memur tayin ettiği Mocinko'ya Korfa Nazırı Mustafa Efendi'nin karışmaması istenmektedir (BOA, HAT. H: 5115).

Bu sırada Fransızlar da boş durmamakta ve Rusya'nın Yedi Ada Cumhuriyeti'ni ele geçirmek istediğini iddia ederek Osmanlı Devleti'ni kendi tarafına çekmek istemektedirler. Fransa Başbakanı 1804 yılında, o sırada Fransa'da bulunan Osmanlı Devleti Elçisi Halet Efendi'ye yazdığı bir tezkerede şu iddiaları dile getirmekteydi:

Cezâyir-i Seb'a'nın zabt ve tasarruflarına dâ'ir Rusyalu tarafından ihtiyâd olunan mülk Der-i Aliyye'nin bu bâbda basîretini ve esbâb-ı hazm ve ihtiyat teşebbüsünü icâb ider müte'addid ve hakikate makrûn ihbâr ve âsâr-ı rev-nümâ olduğu taraf-ı eşreflerine ifâdeye cenâb-ı haşmet-nisâb-ı İmparatorîden me'mûrîn devlet-i mezkûrenin şimdiye dek ol tarafda kuvvet-i mütevâfinesi mevcûddur zikr olunan mikdâr-

ı askeriyesinin günden güne tezâyüdü der-kâr olmağla dâhil ve hâric bir nev'î muhâtaradan ihtirâzları olmayan mevâkî'-i mezkûrenin muhâfazasını ol asâkirin irsâline illet ittihâz ve tahmîn iylemek muhal idüğü aşikârdır Rusya me'mûrlarının Rum İli semtinde vâkî' etvâr ve harekâtı ve ashâb-ı dîne ba'zı irsâl ve ta'yîni ve ol semtlerin sekenesine telkîni mültezim olan hâlâtdan Der-i Aliyye'nin hakk-ı hükümdârî ve tasarrufuna muhâlif ve mugâyir niyât ve makâsi Rusya der-kâr idüğüne iştibâh câ'iz degildir işbu ihbâr ve keyfiyâtı taraf-ı eşreflerine ifade ile bir an akdem ve tarîk-i sahîh üzre devletleri tarafına takdîm ve îsâllerine himmetleri ricâyâ müsâra'atım zât-ı me'âlî-i sıhhâtlerinin dâ'imâ mürâ'ât ve ihtirâmında olduğımı nev be nev isbât ve ityân vesîle olmuştır (BOA, HAT. H: 5732).

Belgeden de anlaşılacağı üzere Rusya Devleti, Yedi Ada Cumhuriyeti üzerinde bulunan askerlerinin sayısını her fırsatta arttırmaya ve burada bulunan memurlarıyla Adalar halkını kışkırtmaya çalıştığı, Fransa tarafından ifade edilmektedir.

Başbakanlık Osmanlı Arşivi, Hatt-ı Hümayûn tasnifindeki bir belge bize, Yedi Ada Cumhuriyeti üzerindeki Rus nüfuzunun nasıl etkili olduğunu açıkça göstermektedir. Osmanlı Devleti, Yedi Ada Cumhuriyeti'ni oluşturan adaları ele geçirdikten sonra, bu adaların savunmaları için Arnavut askerlerinden oluşan birlikleri burada bırakmışlardı. Ancak, Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti elçisi Osmanlı Devleti'ne ilettiği bir taktirde, burada bulunan Arnavut askerlerinden şikayet etmekte ve onların yerine adalara 600 Rus askerinin tayin edilmesini istemektedir(BOA, HAT. H: 7666-A).

Rusya, Yedi Ada Cumhuriyeti üzerindeki kefâletini özellikle bölgede asker bulundurmak ve boğazlardan geçiş konularında kullanmıştır. 30 Temmuz 1804 tarihli bir belgede şu bilgiler verilmektedir:

Rusyalu'nun Cezâyir-i Seb'a muhâfazası husûsunda der-kâr olan kefâleti muktezâsınca Cezâyir-i mezkûrenin muhâfazasında olan askerinin noksanını tekmîl için bundan mukaddemce birkaç kıt'a tüccar sefinesiyle beş altı yüz mikdârı asker Karadeniz'den imrâr itmiş olub mu'ahharan dahi birkaç kıt'a sefine asker imrâr ideceğini ihbâr eylediğine binâ'en (BOA, HAT. H: 5763-A)

Bu belgeden de anlaşılacağı üzere Rusya sürekli surette rakiplerine karşı bir nevi; bölgede askeri unsurları ile var olduğunu göstermek istiyordu. Bunun içinde III. Selim'den itibaren denge politikası izlemeye başlayan Osmanlı Devleti'nin zayıf durumundan olabildiğince faydalanıyordu. Hatta Osmanlı Devleti'nin aralarındaki ticari anlaşmalara aykırı davrandığını belirterek şikayette bile bulunuyordu. Bunlardan birinde Rus Elçisi şikayetlerini şöyle dile getirmekte idi:

Bu def'a fi 16 C 221 tarihiyle Rusya elçisi dostumuzun takdîm eylediği bir kıt'a takrîrinde Devlet-i Aliyye tarafından güyâ mugâyir-i resm-i hulûs ve ittifak ba'zı etvâr ve mu'amelât zuhûriyle Rusyalunun ticâretleri umûrına ve tanzîm olunan ta'rife defterine ri'âyet olunmadığı ve Yanya sancağı mutasarrıfı vezîr-i mükerrem Ali Paşa hazretleri Putrin kazâsından askerini ihrâc itmediği ve Cezâyir-i Seb'a hakkında vâkî' olan şurûta mugâyir hareket olındığı (BOA, HAT. H: 12563).

Rusya görüleceği üzere sürekli olarak Osmanlı Devleti üzerinde bir baskı unsuru oluşturmaya çalışmakta ve olur olmaz iddialarda bulunarak Osmanlı Devleti'nden yeni tavizler kopartmaya çalışmakta idi.

Yedi Ada Cumhuriyeti'nin kuruluş anlaşması olan 21 Mart 1800 tarihli antlaşmaya göre Rusya, Yedi Ada Cumhuriyeti'nde bulunan üç bin askerini üç ay içerisinde geri çekecekti. Rusya ise bu askerleri geri çekmek bir yana, Korfa Adası başta olmak üzere adalara daha fazla asker sevk etmekte idi ki buda Rusya'nın Yedi Ada Cumhuriyeti'ni terk etme niyetinde olmadığını açık bir göstergesi idi(Karal,V, 1994: 98-99).

Bu dönemde Osmanlı Devleti'nin, Rusya'nın o zaman savaş içerisinde olduğu Napolyon Fransa'sını tanıma kararı alması Rusya'yı çok etkilemiş ve Rus elçisi yazdığı bir mektupta şu ifadeler ile Osmanlı Devleti'nin Rusya'ya ihanet ettiğini ima etmiştir:

Rusya Devleti ile Devlet-i Osmâniye beyninde akd olunan musâlahanın târihinden berü Rusya Devleti uhûd ve şurût-ı mün'akideyi kemâl-i dikkat ile vikâye ve ri'âyet idüb Françelüler diyâr-ı Mısır istilâ eyledikde ve sâbika Venedik cumhûrının Venedik Körfezi'nde ve Arnavud diyârı sâhilinde mutasarrıf olduğu bilâdı ve Cezâyir-i Seb'a'yı Françelü zabt ve teshîr itdiği esnâda Devlet-i Aliyye'nin bulunduğu eşkâl ve teşviş hâlini Rusya Devleti kesb-i intifâ'idecek vakt-i fırsat ittihâz itmediğinden başka Devlet-i Aliyye ile akd-i ittifâk itmege rağbet ve Memâlik-i Osmâniye'nin kurb ve civârında Françelüleri def' ve teb'îd için Devlet-i Aliyye'yi sefâyin ve

asâkir ile imdâd ve zikr olınan bilâd ve cezâyîrin feth ve temellükünü istihsâl (BOA, HAT. H: 6413-B).

Yaşanan tüm bu gelişmeler nihayetinde Osmanlı Devleti, Rusya arasında devam eden zoraki müttefikliğe bir son verecek ve sonucunda 1806-1812 Osmanlı-Rus Savaşı patlak verecektir.

7-3-2 Cumhuriyet'in Fransa İle İlişkileri

Fransa'nın 1797 yılında Avusturya ile imzalanan Kampo Formiyo Antlaşması ile ele geçirdiği Adalar, hemen iki yıl sonra Osmanlı Devleti ile Rusya'nın müttefikliğindeki bir donanma tarafından ele geçirilmişti. Oluşan bu yeni duruma engel olamayan Fransa 1802 yılında da Osmanlı-Rus donanmasının ele geçirdiği adalar ile oluşturulan Yedi Ada Cumhuriyeti'ni tanımak zorunda kalmıştı. Ancak Fransa adalara büyük önem vermekte idi. Bunu Fransız Komutanı Napolyon'un şu ifadesi çok iyi dile getirmektedir. "Korfa, Zanta ve Kefalonya adaları bütün İtalya'dan çok daha önemlidir" (<http://home.um.edu.mt/medinst/mmhn/chessell.pdf>).

Yine Napolyon, Rusya ile yapılan Tilsit antlaşmasından sonra Osmanlı Devleti ile yaptığı bir yazışmasında şu ifadeleri kullanmıştı: "Venedik benim mülkümdü Cezâyir-i Seb'a dahi mülhakâtından olmağla zabt eyledim" (BOA, HAT. H: 13181-B).

Bu düşüncelerden hareketle Fransızlar Yedi Ada Cumhuriyeti üzerinde sürekli bir nüfuz alanı kurmak istemişlerdir. 1802 yılına ait Başbakanlık Osmanlı Arşivi Hatt-ı Hümayûn tasnifinde bulunan bir belgede Fransa'nın Yedi Ada Cumhuriyeti'nin mevcut olan Osmanlı Devleti'ne tabîyetini kabul eden nizamın değiştirilmesini istediği Rus elçisi tarafından bildirilmektedir. Fransa'nın bu hareketini ise Rusya ve

İngiltere askerinin Yedi Ada Cumhuriyeti'nden çıkmasından sonra yapacağı aynı belgede de ifade edilmektedir(BOA, HAT. H: 7119).

Fransa'nın Yedi Ada Cumhuriyeti üzerindeki Osmanlı Devleti egemenliğini sona erdirmek istediği hakkında Rusya, Osmanlı Devleti'ni sürekli uyarmıştır. Elimizde bulunan konu ile ilgili bir belgede; Rusya Murahhası Konte Markof'a Fransa Dışişleri Bakanı Talleyrand tarafından Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Cumhuriyeti'nin metbû'iyet şeklinin feshedilip değiştirilmesiyle Osmanlı Devleti'nden bağımsız müstakil bir Cumhuriyet olması veyahut başka bir devlete verilmesi yani Osmanlı Devleti'nden ayrılması gerektiğinin belirtildiğini göstermektedir (BOA, HAT. H: 6290). Konu ile ilgili bir diğer belge de 29 Eylül 1804 tarihli olup Paris'te bulunan Rus Maslahatgüzarı; Napolyon'un Yedi Ada Cumhuriyeti'ni ele geçirmek istediğini şu cümlelerle ifade etmektedir:

ve zîr-i himâye-i Saltanat-ı Seniyye'de olan Cezâyir-i Seb'a'yı zabt ile ya Fransa'ya ilhâk yâhud kendinin zîr-i idâresinde olarak başka krallık sûretine rabt ve Efrenc itmek kaziyesi idügi bî-iştibâh olub (BOA, HAT. H: 7293).

21 Haziran 1803 tarihli bir belgede ise; Hâlet Efendi ile Rus Elçisi Markof'un görüşmelerinde Osmanlı Devleti ile Rusya'nın Yedi Ada Cumhuriyeti üzerindeki himayelerinin devam edeceği belirtildikten sonra Fransa Tercümanı Frankini ile yapılan görüşmede Fransa'nın Cumhuriyet üzerindeki emelleri şu ifadelerle dile getirilmektedir:

Hayır Fransalunun Mora'ya kasdı yokdur. Eger Mora'ya kasdı olsa bahren gitmege ne hâcet bizim Nemçe'miz var oradan gideriz lakin Cezâyir-i Seb'a'nın nizâmı husûsunda muahharan virilen sûrete

Fransalunun rızâsı yokdur deyu aynıyla bu ibâre ile ifâde eyledikde çâkerleri dahi Cezâyir-i Seb‘a başlı başına bir cumhûrdır. Ancak Devlet-i Aliyye ile Rusya Devleti müştereken himâye iderler benim bildiğim sûret budur. Muahharan virilen sûreti bilmiyorum didigimde mersûm Frankini sonradan virilen sûret şudur budur demiyorum heman evvelki ibâreyi i‘âde ile sonraki nizâmı Fransalu kabûl itmez deyüb gayr-ı aher sohbet etmeksizin kalkub gitti bu sözden Fransalunun Cezâyir-i Seb‘a’ya müdâhele itmek fikrinde olduğu hasen olduğundan (BOA, HAT. H: 5766).

Bu belgeden de görüleceği üzere Yedi Ada Cumhuriyeti, Osmanlı Devleti, Rusya, Fransa ve hatta İngiltere devletleri arasında bir mücadele sahası olmuştur.

Fransa bu fikirlerini ifade ederken Marsilya’da bulunan Firavun isimli birini Yedi Ada Cumhuriyeti’nin işlerini görmesi için senelik 1.000 kuruş maaş ile konsolos tayin edip Yedi Ada Cumhuriyeti’ne teklif etmişlerdir. Ancak Yedi Ada Cumhuriyeti senatosu; bizim işlerimizi hem Rusya konsolosu görür hem de bizim Firavun’a verecek o kadar paramız yoktur, dolayısıyla bizim konsolosa ihtiyacımız yoktur cevabını vermişlerdir. Ancak Fransa bu kesin cevaba rağmen Firavun’u konsolosluktan azletmeyip Cezâyir-i Seb‘a Konsolosu unvanıyla yerinde bırakmışlardı (BOA, HAT. H: 5766). Aslında Boğdan Voyvodası 17 Şubat 1805 tarihinde yazdığı bir yazıda Fransa’nın Yedi Ada Cumhuriyeti’ni almak istediğini ve Rus askerlerini burada istemediklerini belirten bir yazı ile durumu İstanbul’a bildirmiştir (BOA, HAT. H: 5395).

Görüldüğü üzere Fransa, Rusya’nın kendine Korfa Adası başta olarak kendisine bölgede bir nüfuz alanı oluşturmasına karşı çıkararak Yedi Ada Cumhuriyeti

üzerindeki Rusya'nın himâyesini dolayısıyla da buranın Osmanlı Devleti'ne bağıllığını ortadan kaldırmak istemiştir.

Fransa Yedi Ada üzerindeki emellerinde ve bölgede yaptığı faaliyetlerde sürekli bir tehdit olarak gördüğü Rusya'nın hareketlerini öne sürmekte idi. Sicilya'da bulunan Fransız generali bölgede aslında herhangi bir askeri hareket için bulunmadığını, fakat Rusya'ya Sicilya adalarının teslimi ihtimali olması yüzünden bölgede bulunduğunu belirterek eğer Rusya, Korfa Adası'nda rahat durursa kendisinin bulunduğu yerlere bir askeri harekatta bulunmayacağını açıkça ifade etmiştir (BOA, HAT. H: 5395).

8- ADALARIN TEKRAR FRANSA'NIN ELİNE GEÇMESİ

Fransa'da ihtilal sonrası ortaya çıkan fikir akımları ve siyasi gelişmeler, bir müddet sonra başta sınır komşuları olmak üzere Avrupa devletlerinin telaşa düşmesine neden olmuştu. Bu devletlerden Avusturya ve Prusya gerek yönetim şekli ve gerekse kozmopolit yapısı ile en çok kaygılanan devletlerin başında gelmekte ve kendilerini korumak için Fransa'nın iç işlerine karışma arzusunda idiler. Avusturya İmparatoru ve Prusya Kralı 1791 yılında Pillnitz'de buluşarak Fransa'da Monarşi yönetiminin yeniden kurulması için işbirliği yapmayı kararlaştırınca, Fransa buna 20 Nisan 1792 tarihinde Avusturya'ya savaş ilan ederek cevap verdi ve böylece Osmanlı Devletini'de etkileyecek olan Koalisyon Savaşları başlamış oldu (Uçarol, 1995: 20).

1798-1802 yılları arasında meydana gelen ikinci koalisyon savaşlarında Fransız ordusu Avusturya'yı mağlub etti. Avusturya'nın bu yenilgi üzerine Fransa ile barış görüşmeleri yaptığı sıralarda Rusya'da müttefikleri aleyhinde Fransa'ya yaklaşmaya başladı (Uçarol, 1995: 22).

Osmanlı Devleti, bu esnada XIX. yüzyıl boyunca takip ettiği “Denge Politikası”na binaen Napolyon’un 2 Aralık 1804 tarihinde ilan ettiği imparatorluğunu İngiltere ve Rusya’nın baskıları nedeniyle hemen kabul etmemiş bulunmaktaydı. Ancak, Napolyon’un 2 Aralık 1805’te Austerlitz’te Avusturya-Rusya ittifak ordularını yenmesi ile Osmanlı Devleti bundan güç alarak Napolyon’un imparatorluk unvanını tanıyarak Ahmet Muhip Efendi’yi fevkalade elçi olarak Napolyon’un yanına yolladı (Karal,V, 1994: 49-50).

Fransa’da General Sebastiyani’yi İstanbul’a yolladı. Bundan sonraki gelişmeler, Rus yanlısı olan Eflak ve Boğdan beyleri Moruzi ile İpsilanti’nin azledilerek yerine Sutzu ve Kalimaki’nin tayini ile Boğazlar’ın Rus gemilerine kapatılması oldu. Rusya bu gelişmelerden oldukça rahatsız olmuş ve bu rahatsızlığını İstanbul’a bir yazı ile bildirmişti. Yazıda Osmanlı Padişahı III.Selim suçlanmamakla beraber Osmanlı Devleti bünyesinde bulunan ve devlet içerisinde sözü geçen bazı kesimlerin Fransa İmparatoru Napolyon Bonapart’ın taraftarı olması sebebiyle III. Selim’e Rusya’nın telkinleri zerre kadar olsun fayda vermediği belirtilmektedir (BOA, HAT. H: 6413-B).

Bu gelişmeler üzerine Rusya bir ulti matom ile Osmanlı Devleti’ni uyardı İngiltere de Rusya’nın tarafında yer aldı. Ancak, Rusya daha Osmanlı Devleti’nin cevabını beklemeden 1806 Ekim’inde Osmanlı Devleti’ne savaş ilan etmeden yapmadan Eflak ve Boğdan’ı istila etti ve böylece 24 Aralık 1806’da Osmanlı Devleti’nin Rusya’ya savaş ilan etmesi ile 1806-1812 Osmanlı Rus savaşı başlamış oldu (Karal,V, 1994: 50-51).

Savaşın çıkması ile birlikte Osmanlı Devleti 3 Ocak 1807 tarihinde Avrupa devletlerine verdiği notalarla, Rusya’ya harp ilan ettiğini bildirerek aslında kendisine

tabi olan Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Rusya Devleti tarafından himayesini kabul etmediğini ifade ile teorikte de olsa Yedi Ada üzerindeki kontrolünü tekrar kuruyordu (Armaoğlu, 2003: 91).

Bu esnada Osmanlı Devleti içerisinde karışıklıklar baş göstermişti. III. Selim 29 Mayıs 1807 tarihinde çıkan Kabakçı Mustafa İsyanı ile tahttan indirilmiş ve yerine IV. Mustafa getirilmişti (Eren, 1988: 456). Osmanlı Devleti'nde bu gelişmeler yaşanırken, Fransız orduları 14 Haziran 1807 tarihinde Freidland'da Rus ordularını yenmiş ve Rus Çarı I. Aleksandr, barış istemek zorunda kalmıştı(Armaoğlu, 2003: 66). Niemen nehri üzerinde bulunan Tilsit'te 9 Temmuz 1807 tarihinde yapılan barış antlaşmasının gizli maddelerinin ikincisi Yedi Ada Cumhuriyeti'nin mülkiyetinin ve bağımsızlığının Napolyon İmparatorluğu tarafından sağlanacağını belirtmekteydi (http://www.napoleon-series.org/research/government/diplomatic/c_tilsit.html).

Böylece Napolyon, Lehistan krallığını yeniden kurmak düşüncesinden vazgeçecek bunun karşılığında da Rusya, Yedi Ada Cumhuriyeti, Dalmaçya ve Cattaro üzerindeki Fransa hakimiyetini kabul edecekti (Armaoğlu, 2003: 66-67; Karal,V, 1994: 98-99).

Bu haber Es-Seyyid Abdurrahim Mehmed Efendi tarafından Osmanlı Devleti'ne şu ifâdelerle bildirilmiştir:

İşbu mâh-ı Cumâde'l-ûlâ'nın üçüncü gicesi Rusyalu ile musâlaha akd olındı ve şimdicek İmparator imza eyledi deyu hafiye taraf-ı kullarına ihbâr olunmağla irtesi gün kulları Başvekil Talleyrand cenâblarının hânesine vardığımda icâleten İmparator tarafına celb olındığı ifâde olındıkda ahşam yine mûmâ-ileyhin hânesine varulub hâne-i mezkûr süferâ ve --- ile mâlâ-mâl olub her ne hâl ise sizinle mülâkât ideceğim

deyu lede'l-ifâde yarın sa'at sekizde size intizâr iderim deyu cevâb eylediğine binâ'en irtesi gün vakt-i merkûmede yine hânesine varulub ma'lûm-ı devletleri olan dotaryo meclisde hâzır olarak lede'l-mülâkât söze başlayub ma'lûmınız olsunki Rusyalu ile musâlaha eyledik ve Devlet-i Aliyye'ye dâ'ir akd olınan şurût bunlardır Devleteyn-i Mu'ahedeteyn, Devlet-i Aliyye'nin emniyetiçün ahd-i hü mâ birbirlerine müte'ahhiddürler ve Korfa'da olan Rusyalu bir müddetden sonra Cezâyir-i Seb'a'yı tahliye idecekler ve ba'dehu Cezâyir-imezkûre Devlet-i Aliyye hükûmetini tahtına idhâl olınacaktır (BOA, HAT. H: 5946).

Böylece Fransa, Adriyatik kıyılarından Rusya'yı çıkartarak hem bölgede söz sahibi olmak isteyen güçlü bir rakipten kurtulmuş, hem de Osmanlı-Rus ittifak donanmalarının ele geçirdiği adaları tekrar bünyesine kazandırmış bulunuyordu.

Osmanlı Devleti, Fransa ve Rusya arasında imzâlanan Tilsit antlaşmasını kabul ettiğini belirten bir yazıda:

Devlet-i Aliyye ile Fransız Devleti beyninde der-kâr olan hulûs ve sükûta binâ'en bu def'a Tilsit'de mün'akid olan mu'âhedeyi Devlet-i Aliyye kabûl birle (BOA, HAT. H: 13181-B).

İfâdelerini kullanmakta ve zaten o esnada savaş içerisinde olduğu Rusya'dan başka Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Fransa Devleti idâresine verilmesine karşı çıkıp, Fransa'yı da karşısına almak istememekteydi.

Bu şekilde Fransa, Yedi Ada Cumhuriyeti üzerinde 21 Mart 1800 tarihinde Osmanlı Devleti ve Rusya arasında yapılan anlaşma gereğince Rusya'nın Yedi Ada Cumhuriyeti üzerindeki haklarını kendi üzerine almıştı. Cumhuriyet üzerindeki

Osmanlı Devleti'nin kağıt üzerinde de olsa hakimiyeti ise devam etmekteydi. 12 Ekim 1807 tarihli Kefalonya'lı iki kaptana verilen izn-i sefîne verilmesi ile ilgili belgeyle (BOA, C. Hr: 1082), 03 Kasım 1807 tarihinde Korfa şebenderi tarafından Divân-ı Hümâyûn tercümânına gelen bir tahriratta Cezâyir-i Seb'a'nın üç senede bir verdiği cizyede indirime gidilmesi isteği (BOA, HAT. H: 14628) Yedi Ada Cumhuriyeti'nin hâlâ Osmanlı Devleti'nin idaresinde bulunduğunu göstermektedir.

9- YEDİ ADA CUMHURİYETİ İNGİLTERE İDARESİNDE

İngiltere'nin Yedi Ada Cumhuriyeti'nin egemenlik haklarını elde etmesi konusuna geçmeden önce bu devletin dünyada coğrafi keşifler ile ticaret yollarının değişmesi, Sanayi İnkılabı gibi nedenler ile ortaya çıkan sömürgecilik hareketinden bahsetmek gerekmektedir. Bu hareketin temelini ise Endüstri Devrimi oluşturmaktadır. Dünya, ilk sömürgecilik faaliyetlerine ve kurulan sömürge imparatorluklarına rağmen Avrupa'nın her alanda etkili olduğu bir birim haline gelmemişti. XIX. yüzyıl Avrupa'nın bu egemenliğinin kurulduğu dönem olarak karşımıza çıkmaktadır ve bunu sağlayan da endüstrileşme ve onun getirisi olan emperyalizmdir (Sander, 1989:152). Avrupa Devletleri tüm bu gelişmeler sonrasında varlıklarından haberdar oldukları fakat ulaşamadıkları zenginlikleri elde etmek için büyük bir fetih hareketine başladılar. Bu devletler arasında İngiltere, Kuzey Amerika'da bulunan kolonilere bağımsızlık vermek zorunda kalsa da, rakiplerini geride bırakarak, çok geniş bir alana yayılan bir sömürge imparatorluğu kurdu (Uçarol, 1995: 287).

Bu sömürge faaliyetleri çerçevesinde İngiltere, Yedi Ada Cumhuriyeti üzerindeki XIX. yüzyılın başlarında yaşanan bu çekişmelere müdahil olmuştur. Cumhuriyet'in coğrafi ve stratejik konumu göz önüne alınacak olursa İngiltere'nin doğu Akdeniz'deki hakimiyeti açısından Korfa başta olmak üzere diğer adaların

Fransa veya Rusya gibi güçlü, yayılmacı ve aynı zamanda İngiltere'nin politikalarına karşı durabilecek devletlerin elinde olması işine gelmemkteydi. Belki de İngiltere, Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti idaresine geçmesine bu nedenle herhangi bir itirazda bulunmamıştı.

Zaten İngiltere'nin söz konusu Cumhuriyet ile ilişkileri yok değildi. Burada karşımıza Spiridion Foresti ismi çıkmaktadır. 1752-1822 yılları arasında yaşamış olan bu devlet adamı Zanta'lıdır. İngiltere'nin Yedi Ada konsolosu olan Foresti, Mart 1799-Eylül 1799 tarihleri arasında Zanta'da konsolosluk ve Eylül 1799-Ağustos 1807 tarihleri arasında ise Korfa'da bakan olarak görev yapmıştır (<http://home.um.edu.mt/medinst/mmhn/chessell.pdf>). Foresti, görev yaptığı süre içerisinde İngiltere'nin bölgede ve adalardaki çıkarlarını sağlama konusunda çalışmıştır.

Osmanlı Devleti, Fransa ile Rusya arasında imzalanan Tilsit Antlaşması'ndan önce Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti idâresinden çıkarılması hakkında sözü geçen iki devletin anlaşmasının farkına varmış ve bu duruma karşı kendisine yeni bir müttefik aramaya başlamıştır. Osmanlı Devleti, müttefik olarak Adriyatik ve Akdeniz'de güçlü bir Rusya veyahut Fransa istemeyen İngiltere'yi buldu. 4 Haziran 1807 tarihinde İngiltere Elçisi ile yapılan bir görüşmede:

Şöyleki keyfiyet bundan akdem savb-ı müşîrîlerine tafsîl ve iş'âr olındığı üzere Der-sa'âdet'te İngitere ilçisiyle Cezâyir-i Seb'a ve Parga maddelerine dâ'ir güzerân iden müzâkerâtın netîcesi Cezâyir-i Seb'a'nın İngiltere himâyesine idhâli husûsının taraf-ı Devlet-i Aliyye'den kabûl ve tasdîki maddesi fi'l-asl Memâlik-i Saltanat-ı Seniyye'den... (BOA, C. Hr: 742).

Bu ifâde ile Osmanlı Devleti daimi düşmanı Rusya ve kendisini arkadan vuran Fransa'ya karşı İngiltere'ye yanaşmıştır. Bundan sonra İngiltere, Yedi Ada Cumhuriyeti'ni oluşturan adaları donanması ile kuşatmaktan geri durmamıştır. Başbakanlık Osmanlı Arşivi Hatt-ı Hümâyûn tasnifinde bulunan 07 Aralık 1809 tarihli bir belgede bu durum belirtilmekte idi:

Bu günlerde İngiltere donanması France Devleti zabtında olan Cezâyir-i Seb'a'dan olan Çuka ve Kefalonya ve Zanta adalarını teshîr eyleyüb sâ'ir adaların keyfiyeti ne vechle karargîr olacağı ma'lûm olmayub (BOA, HAT. H: 46429-E).

Bu gelişmeler bize Yedi Ada Cumhuriyeti üzerinde özellikle de 1808-1809 yılları arasında çok fazla siyasi hareketlerin yaşandığını göstermektedir. Nitekim Muhib Efendi, İstanbul'a yazdığı bir takrîrde Korfa merkezli olarak Yedi Ada Cumhuriyeti hakkındaki belirsizliği şu ifâdeler ile dile getirmiştir:

Şimdi Korfa'ya asker nakl ve zabt itmişler ve Preveze ve Parga ve sâ'ir bunlara müte'allik Rum İli yakasında olan yerleri zabt itmek murâd eylediklerini söylüyorlar Korfa ve Dubrovnik tarafları ne vechle olacakdur Hüdâ bilür (BOA, HAT. H: 13181-H).

Osmanlı Devleti takip ettiği denge siyaseti çerçevesinde Adaların Fransızların eline geçmesi ile İngiltere'ye yanaşmış ve devletlerarası ilişkilerinde İngiltere'yi gücendirecek hareketlerden kaçınmıştır. Bu konu ile ilgili bir örnek, 2 Şubat 1811 tarihli bir hatt-ı hümayun olup, Korfa'da bulunan Fransızların Arnavutluk taraflarından zahire satın almak istemeleridir. Osmanlı Devleti bu isteği, o esnada uygulamakta olduğu tarafsızlık ilkesine aykırı bularak reddetmiştir(BOA, HAT. H: 46903-M). 7 Mart 1811 tarihli diğer bir hatt-ı hümayunda da aynı konudan bahisle; Korfa'da

bulunan Fransız askerine ve memurlarına yiyecek ve içecek maddeler gönderilmesi hususunda Fransa'dan gelen talebe ne şekilde cevap verileceği şu ifâdelerle dile getirilmektedir:

Şimdi Devlet-i Aliyye'de İngiltere elçisi tarafından savb-ı hâlisânemize kağıd me'âlinde Fransalının Ali Paşa hakkında vâkî' olan iştikâ ve Korfa'ya zâhire i'tâsı husûsına ruhsat virilmesi bâbında zuhûra gelen iddiası ilç-i mûmâ-ileyhin ma'lûm-ı Devlet-i Aliyye'nin ihtiyâr iylediği bî-teraflik usûlüne nazaran bu bâbda müsâ'ade olunmayacağı meczûmı ise de Korfa'yı şimdi İngiltere donanması muhâsara etmiş olduğundan cezîre-yi mezkûreye zâhire i'tâsı vâkî' olur ise bî-teraflik usûlünü nakz ideceği (BOA, HAT. H: 46898).

Görüldüğü üzere Osmanlı Devleti XIX. yüzyılın başlarında Avrupa devletlerinin birbirleri ile yaptıkları savaşlar ve kuvvet mücadelelerinde zarara uğramamak için tarafsızlık ilkesini benimsemiştir.

9-1 Viyana Kongresi'nde Yedi Ada Cumhuriyeti

1814 yılına gelindiğinde Cezâyir-i Seb'a-i Müctemi'a Devleti'nin yönetim durumu tam olarak belli değildi. Avrupa'nın o dönem için büyük devletleri olan Rusya ve Avusturya imparatorları ile, İngiltere ve Prusya kralları Yedi Ada Cumhuriyeti'nin büyük devletlerden birisinin himayesine verilmesi husûsunda 1814 senesi Mayıs'ının otuzunda Paris'de imzalanan antlaşmanın şartlarında Çuka, Zanta, Kefalonya, Santa Mavra (Ayamavra), İtaki ve Pakso adalarının İngiltere askerinin istilâsında olduğu bildirilmiştir. Ayrıca, İngiltere tarafından yayınlanan ilannamelerin içeriğine uygun bir anlaşma ile adı geçen adalara ait olan her türlü işlerinin

belirlenerek sözü edilen antlaşmayı 9 Haziran 1815 tarihinde, yedi büyük devlet olan İngiltere, Avusturya, Rusya, Prusya, Fransa, İsveç ve Portekiz Viyana Kongresi Kararları olarak bilinen belgeyi imzalamışlardı (Uçarol, 1995: 37).

Viyana Kongresi'nde Yedi Ada Cumhuriyeti hakkında alınan kararlar ise şu maddelerden oluşmaktaydı:

1- Korfa ve Kefalonya ve Santa Mavra ve İtiki ve Çuka ve Pakso adaları 21 Mart 1800 tarihinde Osmanlı Devleti ile Rusya Devleti arasında imzalanmış olan ahidnâmede açıklanan yerler ile birlikte Cezâyir-i Seb'a Cumhuriyeti'nin eyâlât-ı müctemi'âsı şöhretiyle meşhûr olarak müstakil ve serbest bir hükûmet olacaktır.

2- Yedi Ada Cumhuriyeti'ne bağlı olan adalar ile karada bulunan mahaller İngiltere kralının himâyesinde olup antlaşmayı imzalayan diğer devletler imzaladıkları bu ahitname ile Yedi Ada Cumhuriyeti üzerindeki İngiltere hakimiyetini kabul edecekler.

3- İngiltere Kralı, Yedi Ada Cumhuriyeti'nin hamisi olması sebebiyle Cumhuriyet'in düzenlenecek olan iç işlerini dikkatli bir şekilde takip edebilmek için buraya bir nazır tayin edecektir.

4- İkinci ve üçüncü maddelerde belirtilen şartların bir an önce işleme konulması için buraya İngiltere'nin yollayacağı nazır Yedi Ada Cumhuriyeti halkı içerisinde seçilen bir meclis kuracaktır. Bu mecliste yeni bir kanunname hazırlanacak olup bu yeni kanunname hazırlanana kadar Cumhuriyet'in eski kanunları ile işler yürütülecek ve bu kanunnameye aykırı hareketlere İngiltere Devleti tarafından asla izin verilmeyecektir.

5- Yedi Ada Cumhuriyeti'nde İngiliz askerleri bulundurulacak, ayrıca burada bulunan yerli askerlerde İngiliz askerinin idaresi altında bulunacaktır.

6- Yedi Ada Cumhuriyeti'nde bulunan gerek İngiltere ve gerekse yerli halktan oluşan askerlerin ücretleri İngiltere Devleti tarafından ödenecektir.

7- Yedi Ada Cumhuriyeti gemilerinin kullanacakları bayrağın renginin İngiltere Devleti'nin istediği şekilde olması kararlaştırılmıştır. Ayrıca Cezâyir-i Seb'a ile Avusturya arasında düzenlenecek ticaret işleri İngiltere ile Cezâyir-i Seb'a arasında olan düzenlemeler gibi olacaktır.

8- Paris ahitnamesi ve Viyana'da imzalanan genel antlaşmayı imzalayan devletlerden başka Osmanlı Devleti ve Sicilyateyn Devleti bu antlaşmayı imzalamaları için devet edileceklerdir.

9- Bu antlaşmanın tasdiki ve tasdiknamelerinin devletler arasında değiştirilmesi iki ay içerisinde yapılacaktır (BOA, HAT. H: 7694).

9 Haziran 1815 tarihinde Viyana Kongresi'nin kararlarından Cezâyir-i Seb'a Cumhuriyeti'ni ilgilendiren bu maddelerle birlikte, Cumhuriyet, İngiltere himayesine girmiştir.

Osmanlı Devleti ise, böyle bir oldu bittiden hoşnut olmadığını bir hatt-ı hümayunda şu ifadelerle belirtmiştir:

Devlet-i Aliyye Cezâyir-i Seb'a'ya dâ'ir re'y ve irâdesini düvel-i müttefikeden birine veyâhud murahhaslarına tefvîz eylemiş değil iken Devlet-i Aliyye'nin irâdesi bilinmeyerek Cezâyir-i Seb'a hakkında virilen nizâm-ı usûl düvel ve hukûk-ı milele münâfi olmak iktizâ ider (BOA, HAT. H: 22545).

Ayrıca Osmanlı Devleti'nin adaların İngiltere'ye bırakılması ile ilgili bazı şüpheleri de vardı. Üzerinde tarih bulunmayan, ancak takriben 1815-1816 yıllarında yazılmış olan bir hatt-ı hümayunda Sultan II. Mahmud Yedi Ada Cumhuriyeti'nin

Viyana Kongresi'nde alınan karar gereğince İngiltere Devleti himayesine verilmesi karşısında şu ifadeleri kullanmıştır:

Benim vezirim işte bunu bayağı İngilterelü almış Cezâyir-i Seb'a tesmiye itmeyüb eyâlât-ı seb'a ta'biriyile mu'âhededinden tahrîr itmişler bu Devlet-i Aliyye'ye gâyet muzır bir şeydir. Amma def'a dahi çare yokdur. Buna Cezâyir-i Seb'a dimeyüb eyâlât ta'bîr itmelerinden acaba sevâhilde ba'zı mahal dahi buna dâhildir diyerek ba'zı iddi'a mı idecekler deyu hatırıma gelür (BOA, HAT. H: 46535).

Yine aynı tarihlerde yazılan başka bir hatt-ı hümayunda Cezâyir-i Seb'a adalarından Zanta ve Kefalonya adalarının İngiltere tarafından alınmasından sonra Mora ve Arnavutluk taraflarında Cezâyir-i Seb'a bayrağı ile seyahat etmelerini istememiş ve İngiltere bayrağı takmalarını istemiştir (BOA, HAT. H: 46445).

Osmanlı Devleti, İngiltere'nin Yedi Ada Cumhuriyeti'ni himayesi altına almasını, 24 Nisan 1819 tarihinde İngiltere ile yaptığı bir antlaşma ile kabul etmiştir. Bu antlaşmada Osmanlı Devleti, Yedi Ada Cumhuriyeti'nin İngiltere Devleti himayesine girdiğini kabul etmiştir. Bu adaların halkına bundan sonra İngiltere vatandaşlarına uygulanan usuller uygulanacaktır. Ayrıca Yedi Ada Cumhuriyeti halkından İstanbul'da kalanların ve emlak sahibi olanların isterlerse Osmanlı Devleti tabiiyetini kabul edebilecekleri yok istemezler ise bir sene içerisinde sahip oldukları mülklerini satıp Yedi Ada Cumhuriyeti'ne dönmeleri karara bağlanmıştır (Erim, 1953: 257-258). Böylece Yedi Ada Cumhuriyeti'nde 1864 yılına kadar sürecek İngiltere himâyesi devri başlamış oldu.

Yedi Ada Cumhuriyeti'nin İngiltere eline geçmesinden sonra İngiltere Kraliçesi, Cumhuriyet'in işlerini düzenlemek için buraya gelen Larford adında bir İngiliz asilzadesi ile Korfa'ya gelmiştir (BOA, HAT. H: 52634).

Osmanlı Devleti ise adaları kaybettikten sonra bura ile ilgili ilişkilerini Korfa'da bir şehbender ile sağlamıştır (A. MKT. MHM: 1/85).

10- İNGİLTERE YÖNETİMİNDEKİ ADALARIN YUNANİSTAN'A BIRAKILMASI

1829 yılında imzalanan Edirne Antlaşması ile Yunanistan, Osmanlı Devleti içerisinde bağımsızlığını kazanan ilk devlet olarak tarih sahnesine çıkıyordu.

Coğrafi olarak Mora Yarımadası'nın batısı boyunca uzanan bu adalarda oturan halk Yunanlılardan oluşmakta idi. Bu nedenle yeni kurulan Yunanistan Devleti ile İngiltere idaresinde bulunan adalar arasında yakın bir bağ vardır. 21 Mart 1800 tarihinde kurulan Yedi Ada Cumhuriyeti'nin 1453 yılında Fatih Sultan Mehmed'in İstanbul'u fethetmesi ile yıkılan Bizans İmparatorluğu'ndan sonra, yarı otonomda olsa kurulan ilk Yunan Devleti olduğu kabul ediliyordu (<http://users.otenet.ge/~psailasn/indeks6.htm>).

Yunanistan Devleti kurulduktan sonra hakimiyet sahasını genişletme çalışmalarına girişmişti. Bu bölgelerden birisi de kendisine coğrafi ve içerisinde barındırdığı Rum halkı ile çok yakın olan Yedi Ada Cumhuriyeti idi. Yunanistan bu isteğine 1864 yılında kavuştu.

1863 yılı Ekim ayında 1832 yılından beri Yunan Kralı olan Otto'nun yerine Danimarka Krallığı Hanedanından William George Yunanistan tahtına, 13 Temmuz 1863 tarihinde Danimarka, İngiltere, Fransa ve Rusya ile yapılan antlaşmadan sonra çıktı (Erim, 1953: 278). Bu yönde bir değişiklik 1815 yılındaki Viyana Kongresi

kararlarında değişmesi anlamına geliyordu. Bu nedenle ilgili devletler 29 Mart 1864 tarihinde Londra’da imzaladıkları bir antlaşma ile söz konusu değişikliği tanımışlardır. Osmanlı Devleti de mevcut durumu 8 Nisan 1865’te İstanbul’da imzalanan bir antlaşma ile onaylamıştır(Erim, 1953: 279). Yedi Ada Cumhuriyeti’nin Yunanistan’a bırakılmasından sonra burada bulunan halkın Osmanlı Devleti ile ilgili işlerinde Yunan Konsoloslarının sorumlu olduğu İstanbul’a gönderilen bir yazı ile bildirilmiştir (A.MKT.MHM: 761/69).

Böylece 21 Mart 1800 tarihinde Osmanlı Devleti’ne bağlı ve Rusya’nın kefâletinde kurulan Yedi Ada Cumhuriyeti’nin bir diğer adıyla Cezâyir-i Seb’a-i Müctemi’a Cumhûrî’nin, 13 Temmuz 1863 tarihinde Yunanistan’a verilmesi kararlaştırılmış ve 29 Mart 1864’te Londra’da imzalanan bir antlaşma ile bu değişiklik Viyana Kongresi’ni imzalayan devletlerce de kabul edilmiştir(Armaoğlu, 2003: 279). Söz konusu adalar halen Yunanistan sınırları içerisinde yer almaktadır.

11- BULGULAR

Çalışmamızın sonucunda elde ettiğimiz bulgulara bakacak olursak; 1800 yılında Fransızlar’ın elinden alınan Yedi Ada Cumhuriyeti’nin Osmanlı Devleti’ne tabi bir Cumhuriyet olması aslında kağıt üzerindeki antlaşmadan ileri gitmemektedir. Dahası Yedi Ada Cumhuriyeti’nin 1803 tarihli anayasasında, kurulan bu Cumhuriyet’in Osmanlı Devleti’ne bağlılığına dair bir ifade yer almamaktaydı. Osmanlı Devleti bu Cumhuriyet’in hamisi gözükrken Devlet üzerinde asıl söz sahibi olan ülke ise Rusya olarak karşımıza çıkmaktadır. Rusya, güçlü bir Fransa’nın sıcak denizlere inme yolunda önemli bir merkez olan Cezâyir-i Seb’a Cumhuriyeti’ni elinde bulundurmasını arzu etmemektedir. Bu nedenle, Fransa’nın Mısır’ı işgalini fırsat bilerek Osmanlı Devleti’ne yanaşmış ve Osmanlı donanması ile birlikte Cumhuriyet’i

oluşturan adalar'ı ele geçirmişlerdir. Buraları diğer Avrupa Devletleri'nin kendi himayesinde kalmasına razı olmayacağını düşünen Rusya, kurulacak olan Cumhuriyet'in Fransa'dan daha güçsüz olan Osmanlı Devleti'ne bağlı olarak kalmasını yeğlemiştir. Nitekim 21 Mart 1800 tarihli antlaşma ile Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti'ne bağlanmasını kabul etmiştir.

Napolyon Savaşları nedeniyle bu duruma itiraz edemeyen Fransa durumu kabullenmiştir. Dönemin bir diğer önemli gücü İngiltere'de bu adaların kendisine rakip olabilecek Fransa veya Rusya yerine söz geçirebileceği Osmanlı Devleti'nin yanında yer almış ve Cumhuriyet'in Osmanlı Devleti idaresinde kalmasını kabul etmiştir.

Ancak, Cezâyir-i Seb'a'da Osmanlı Devleti'nden çok Rusya'nın etkileri görülüyordu. Yedi Ada Cumhuriyeti topraklarında Rus askerleri kalmakta, Rus donanmaları Yedi Ada Cumhuriyeti'ni bahane ederek serbestçe Boğazları kullanmaktaydı. Cumhuriyet'in en çok ticaret yaptığı devletlerin başında da Rusya gelmekte idi. 9 Temmuz 1807 tarihine geldiğimizde ise iki düşman devlet olan Rusya ve Fransa'nın Tilsit'te yaptıkları görüşme ile Osmanlı Devleti'ni paylaşım antlaşması yaptıklarını görmekteyiz. Yapılan bu antlaşma ile Rusya, askerlerini Korfa Adası başta olmak üzere Yedi Ada Cumhuriyeti'nden çekecek ve Fransa buraya yerleşecekti. O dönemde zaten Rusya ile ilişkileri her geçen gün bozulan Osmanlı Devleti ise duruma itiraz etmişse de bir sonuç elde edememiştir.

Burada devreye İngiltere girmiş ve Cumhuriyet'in Fransa'nın eline geçmesinden memnun olmayarak 1809 yılından itibaren adalara taarruza başlamış ve 1815 Viyana Konferansı ile de Yedi Ada Cumhuriyeti, İngiltere'nin kontrolüne bırakılmıştır.

İngiltere bu himayeciliği 1864 yılına kadar sürdürecektir olup, 1863 yılında Cumhuriyeti oluşturan adaların 1829 yılında Osmanlı Devleti'nden ayrılarak bağımsızlığını kazanan Yunanistan Devleti'ne bırakılması kararlaştırılmış ve 29 Temmuz 1864 tarihinde imzalanan bir anlaşma ile de Adaların Yunanistan'a devri kesinleşmiştir.

12- SONUÇ VE ÖNERİLER

Tarih sahnesinde MÖ. 5 binli yıllardan beri var olan Adalar, zamanla önemli bir yerleşim merkezi haline gelmiştir. Adaların Venediklilerin eline geçmesi ile, deniz ticaretinde usta olan bu Devletin önemli birer ticaret limanı halini almışlardır.

Coğrafi konumu itibarıyla Adriyatik Denizi'nden Akdeniz'e geçişte bir kapı niteliğinde olan bu adalar, Akdeniz'e hakim olmak isteyen güçler arasında her zaman mücadele sahası olmuştur. XV. yüzyıldan itibaren adalarla ilgilenmeye başlayan Osmanlı İmparatorluğu değişik dönemlerde geçici olarak bu adalarda hakimiyet kurmuştur.

XVIII. yüzyılın son çeyreğinde Akdeniz, 1792-1815 yılları arasında sürecektir olan Napolyon Savaşları'nın önemli bir sahnesi olarak karşımıza çıkmaktadır (<http://home.um.edu.mt/medinst/mmh/n/chessell.pdf>).

Fransa İmparatoru Napolyon'un izlediği yayılcı politikardan Osmanlı Devleti de nasibini almıştı. Napolyon ordularının 25 Temmuz 1798 tarihinde Kahire'yi zabtetmeleri üzerine (Karal,V, 1994: 27) Osmanlı Devleti bu duruma karşılık olarak Rusya'ya yanaşmış ve Rus deniz kuvvetleri ile beraber bahsi geçen Yedi Adayı zapt etmiştir. Osmanlı Devleti'nin Yedi Ada Cumhuriyeti üzerindeki hakimiyetinin III. Selim devrinden itibaren uygulanmaya başlanan "Denge Politikası'nın" bir sonucu olduğunu söylemek mümkündür. Çünkü Rusya ve İngiltere, Fransa'nın Mısır'ı

işgal etmesini sadece kendi çıkarlarına ters düştüğü için karşı çıkmıştır. Yine Rusya, Osmanlı Devleti ile beraber donanması ile Fransız hakimiyetinde olan adalara saldırması ve burada kurulan Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Osmanlı Devleti himayesine bırakmayı kabul etmesi yalnızca burada güçlü bir Fransa yerine, istediği zaman sözünü geçirebileceği güçsüz bir devletin bulunması isteğinden kaynaklanmaktadır. Rusya aynı zamanda adalar halkının da Ortadoks olmasından istifade etmek istemiştir.

Kurulan Yedi Ada Cumhuriyeti, yabancı kaynaklarda da yarı bağımsız bir Yunan Devleti olarak belirtilmektedir.

Osmanlı Devleti'ne cizye vermekle yükümlü olan Yedi Ada Cumhuriyeti aslında daha çok Rusya'nın kontrolü altında bulunmaktaydı. Ruslar, Korfa başta olmak üzere bu adaları Akdeniz'de söz sahibi olmak için kullanmışlardır. Ancak, devletler arası ilişkilerin değişkenliği 1807 yılına gelindiğinde birbirine düşman olan Fransa ve Rusya'nın anlaşarak Osmanlı Devleti'ni paylaşma planları yapmasına yol açıyordu. Tilsit görüşmelerinde Fransa, Osmanlı Devleti'nin idaresinde bulunan Yedi Ada Cumhuriyeti'ni himayesi altına almayı yeni müttefiki Rusya'ya kabul ettirmişti.

Yedi Ada Cumhuriyeti üzerindeki bu Fransız hakimiyeti ise çok uzun sürmedi. Dönemin en güçlü deniz kuvvetlerine sahip olan İngiltere de bölgede mutlak söz sahibi olmak istemekteydi. İngiltere 1809 yılından itibaren Yedi Ada Cumhuriyeti'ni ele geçirmek için buralara saldırılarda bulunmuş ve nihayetinde buraları ele geçirmiştir. İngiltere mevcut durumu 1815 yılında yapılan Viyana Kongresi'nde de teyit ettirmiştir. Böylece, Yedi Ada Cumhuriyeti'nde 1864 yılına kadar sürecek olan İngiltere himayesi dönemi başlamış oluyordu.

Yedi Ada Cumhuriyeti'nin vatandaşlarını oluşturan Yunan halkı, 1829 Edirne Antlaşması ile bağımsızlığını kazanan Yunanistan'a katılma arzusunda idi. Zaten bağımsız Yunanistan'ın ilk devlet başkanı 1803 yılında Yedi Ada Cumhuriyeti'nin anayasasını hazırlayan Korfa'lı John Capodistria idi. Buradan da Yedi Ada Cumhuriyeti'nin Yunan bağımsızlığı için uğraşmasının ve Osmanlı Devleti'ne bağlı olduğu esnada çıkarttığı isyanların nedenini göstermekteydi.

Sonunda 1864 yılında Adalar İngiltere tarafından Yunanistan'a bırakılmış ve Yunanistan topraklarına kattığı adalar ile sınırlarını daha da genişletmiştir. Tezimzin konusunu oluşturan adalar halen Yunanistan'ın idaresinde bulunmaktadır.

KAYNAKLAR

- Ahmed Rıfat Efendi (1299), *Lugat-ı Tarihiye ve Coğrafiye*, I-II, İstanbul.
- Armaoğlu, F. (2003), 19. *Yüzyıl Siyasi Tarihi (1789-1914)*, 3. baskı, Türk Tarih Kurumu Yayını, Ankara.
- Başbakanlık Osmanlı Arşivi Cevdet Hariciye Tasnifi Nr: 272, 292, 367, 699, 742, 1052, 1082, 1277, 1313, 1379, 1571, 1586, 1781, 2050, 2111, 2145, 2155, 2442, 2621, 2994, 3480, 4246, 4410, 4691, 4836, 5016,5094, 7666, 7671,8278.
- Başbakanlık Osmanlı Arşivi Hatt-ı Hümayûn Tasnifi Nr: 2050, 5115, 5395, 5732, 5763-A, 5766, 5946, 6033, 6290, 6413-B, 6922, 7119, 7293, 7599, 7600, 7601-A, 7601, 7662, 7655, 7671, 7671-A, 7677,7678, 7694, 7711, 7713, 7716, 7229-B, 7666-A, 12563, 13181-B, 13181-H, 14628, 22545, 46429-E, 46445, 46535, 46898, 46903-M, 52634.
- Başbakanlık Osmanlı Arşivi Sadaret Mektubî Kalemi Mühime Kalemi Tasnifi, Nr: 1/85, 761/69.
- Başbakanlık Osmanlı Arşivi Yedi Ada Ahkam ve Berat Defteri, 105/1.
- Bostan, İ. (2006), *Beylikten İmparatorluğa Osmanlı Denizciliği*, 1. baskı, Kitap Yayınevi, İstanbul.
- Cecil, R. (1964) “The Cession Of The Ionian Islands” History Today, 14 (9).
- Chessel, C. I , “Britain’s Ionian Consul: Spiridion Foresti and Inteligence Collection (1793-1805),” (<http://home.um.edu.mt/medinst/mmhn/chessel>).
- Costituzione Della Repubblica Settinsulare (1803), <http://www.politicaonline.net/costituzioni/italia/settinsulare.htm>

Cythera, http://encyclopedia.jrank.org/CRE_DAH/CYTHERA_mod_Cerigo_but_still_of.html

Danişmend, İ. H. (1971), *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, II, Yeni Türkiye Yayını, İstanbul.

Documents upon the Peace of Tilsit, http://www.napoleon-series.org/research/government/diplomatic/c_tilsit.html.

Duran, T. (1971), “Yunanistan’ı Adalar Siyasetine İten İlk Uygulama: İngiltere’nin Armağanı Yedi Ada”, *Belgelerle Türk Tarihi Dergisi*, 40: 3-15.

Encarta Reference Library Premium, 2005.

Eren, A. C. (1988), “Selim III”, *İslam Ansiklopedisi*, X, Milli Eğitim Bakanlığı Yayını, İstanbul.

Erim, N. (1953), *Devletlerarası Hukuku ve Siyasi Tarih Metinleri*, Türk Tarih Kurumu Yayını, Ankara.

Evliya Çelebi, (2003), *Evliya Çelebi Seyahatnamesi*, VIII, (Yayına Hazırlayanlar, Seyit Ali Kahraman-Yücel Dağlı-Robert Dankoff), 1. baskı, Yapı Kredi Yayını, İstanbul.

History of Corfu, <http://www.newadvent.org/cathen/08091a.htm>.

Ionian Islands, http://www.reference.com/browse/wiki/Ionian_Islands.

Ithaca, http://encyclopedia.jrank.org/INV_JED/ITHACA_IeaK77_.html.

Jervis, H. ve Jervis, W. (1970), *History Of The Island Of Corfu And Of The Republic Of The Ionian Islands*, Amsterdam.

Karal, E. Z. (1994), *Osmanlı Tarihi*, V, 6. baskı, Türk Tarih Kurumu Yayını, Ankara.

- Köse, M.Z. (1997), *XVI. Yüzyılda Osmanlı-Dubrovnik Münasebetleri*, yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, İstanbul.
- Mansel, A. M. (1999), *Ege ve Yunan Tarihi*, 7. baskı, Türk Tarih Kurumu Yayını, Ankara.
- Pakalın, M. Z (1993), *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü,I-III*, Milli Eğitim Bakanlığı Yayını, İstanbul.
- Peçevî İbrahim Efendi, (1999), *Peçevî Tarihi*, I, (Yayına hazırlayan; Bekir Sıtkı Baykal), 3. baskı, Kültür Bakanlığı Yayını, Ankara.
- Sander, O. (1989), *Siyasi Tarih İlkçağlardan 1918'e*, 2. baskı, İmge Kitabevi Yayını, Ankara.
- Soysal, İ. (1987), *Fransız İhtilâli ve Türk-Fransız Diplomasi Münâsebetleri (1789-1802)*, 2. baskı, Türk Tarih Kurumu Yayını, Ankara.
- The History Of Kefalonia, <http://www.rooms-to-let.com.gr/kefalonia/historyUK.htm>.
- The Treaty Of Amiens , http://www.napoleonseries.org/research/government/diplomati c/c_amiens.html.
- The Treaty Of Campo Formio, http://www.napoleon-series.org/research/government/diplomatic/c_campoformio1.html.
- Uçarol, R. (1995), *Siyasi Tarih (1789-1994)*, 4. baskı, Filiz Kitabevi Yayını, İstanbul.
- Uzunçarşılı, İ.H. (1998), *Osmanlı Tarihi*, I, 6. baskı, Türk Tarih Kurumu Yayını, Ankara.
- Uzunçarşılı, İ.H. (1998), *Osmanlı Tarihi*, II, 6. baskı, Türk Tarih Kurumu Yayını, Ankara.

Uzunçarşılıoğlu, İ. H. (1937), “Arşiv Vesikalarına Göre Yedi Ada Cumhuriyeti”,
Bellekten, I/3-4: 627-647.

EKLER**Ek-1**

Yedi Ada Cumhuriyeti, <http://www.greeka.com/ionian/ionian-maps.htm>.

Ek-2

Korfa Adası: (<http://.davidrumsey.com> / BrowserInsight / Browser Insight ? cmd = image - print. & i r= 2.)

Ek-3

Kefalonya Adasi: ([http://.davidrumsey.com/BrowserInsight/BrowserInsight?cmd](http://.davidrumsey.com/BrowserInsight/BrowserInsight?cmd=image-print&i=2)
 = image – print & i r= 2.)

Ek-4

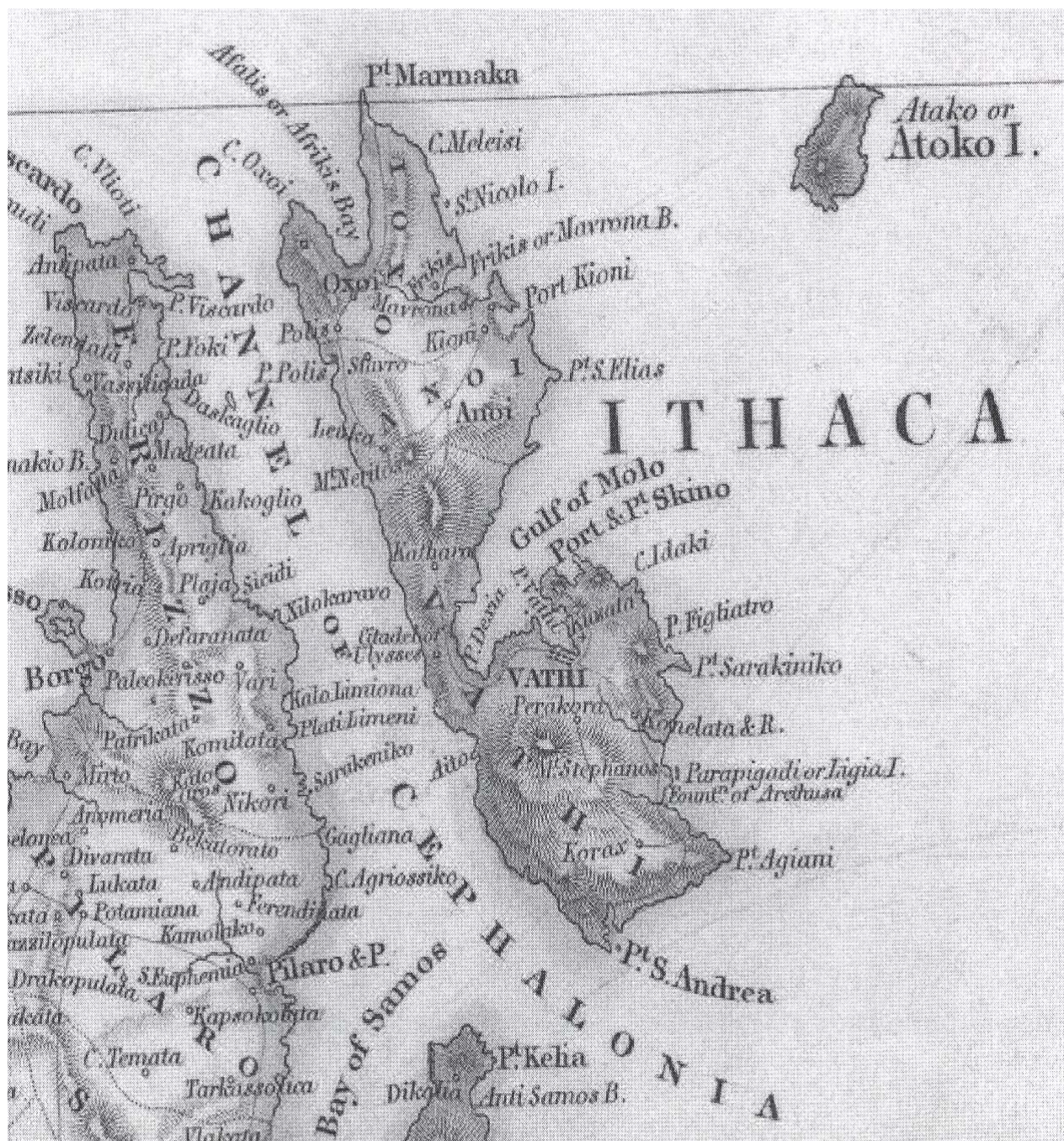
Ayamavra Adası: (<http://.davidrumsey.com> / BrowserInsight / Browser Insight ? cmd
= image – print & i r= 2.)

Ek-5

Zanta Adası: (<http://.davidrumsey.com> / BrowserInsight / Browser Insight ? cmd = image – print & i r= 2.)

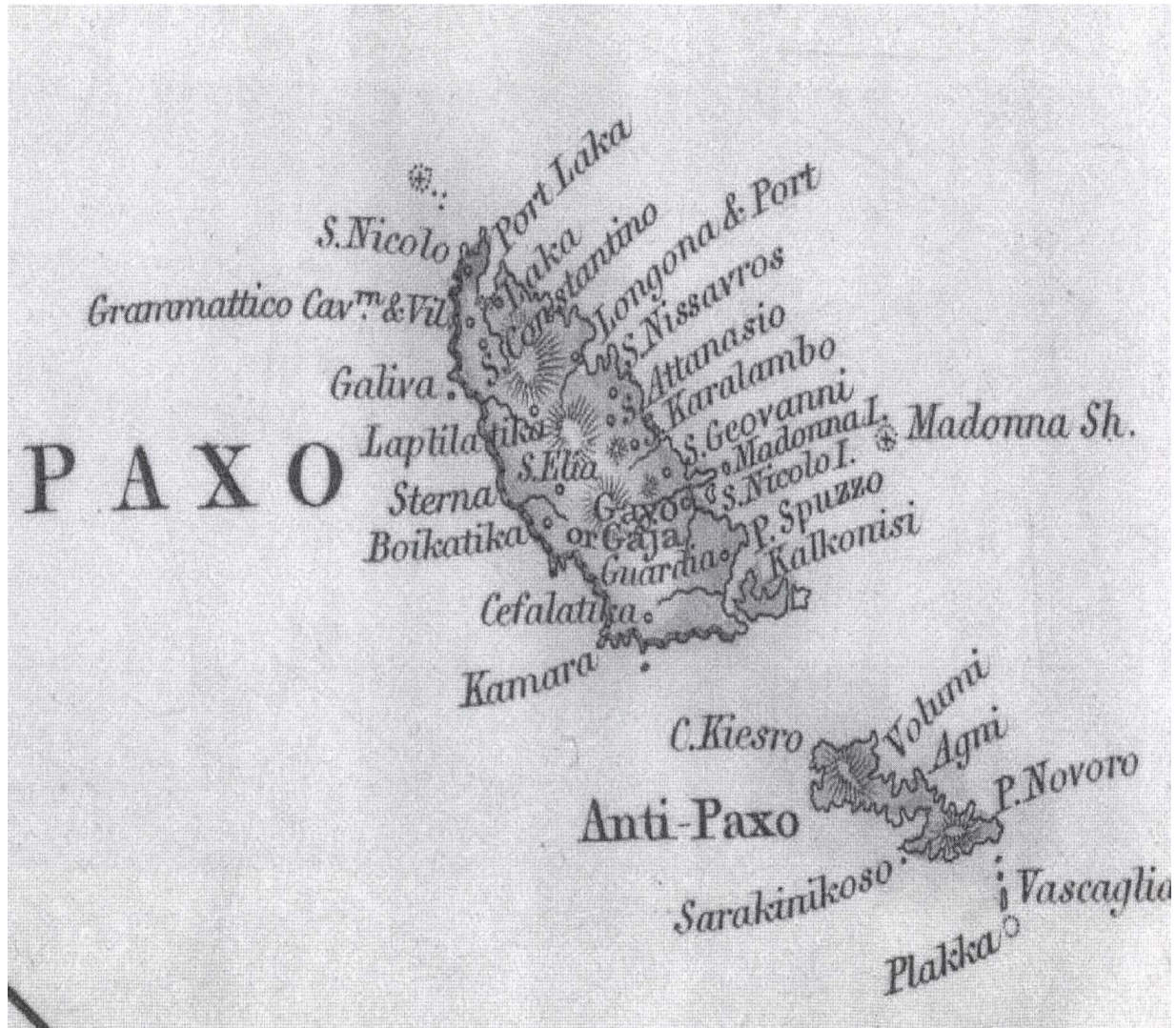
Ek- 6

Itaki Adasi: (<http://.davidrumsey.com> / BrowserInsight / Browser Insight ? cmd = image – print & i r= 2.)

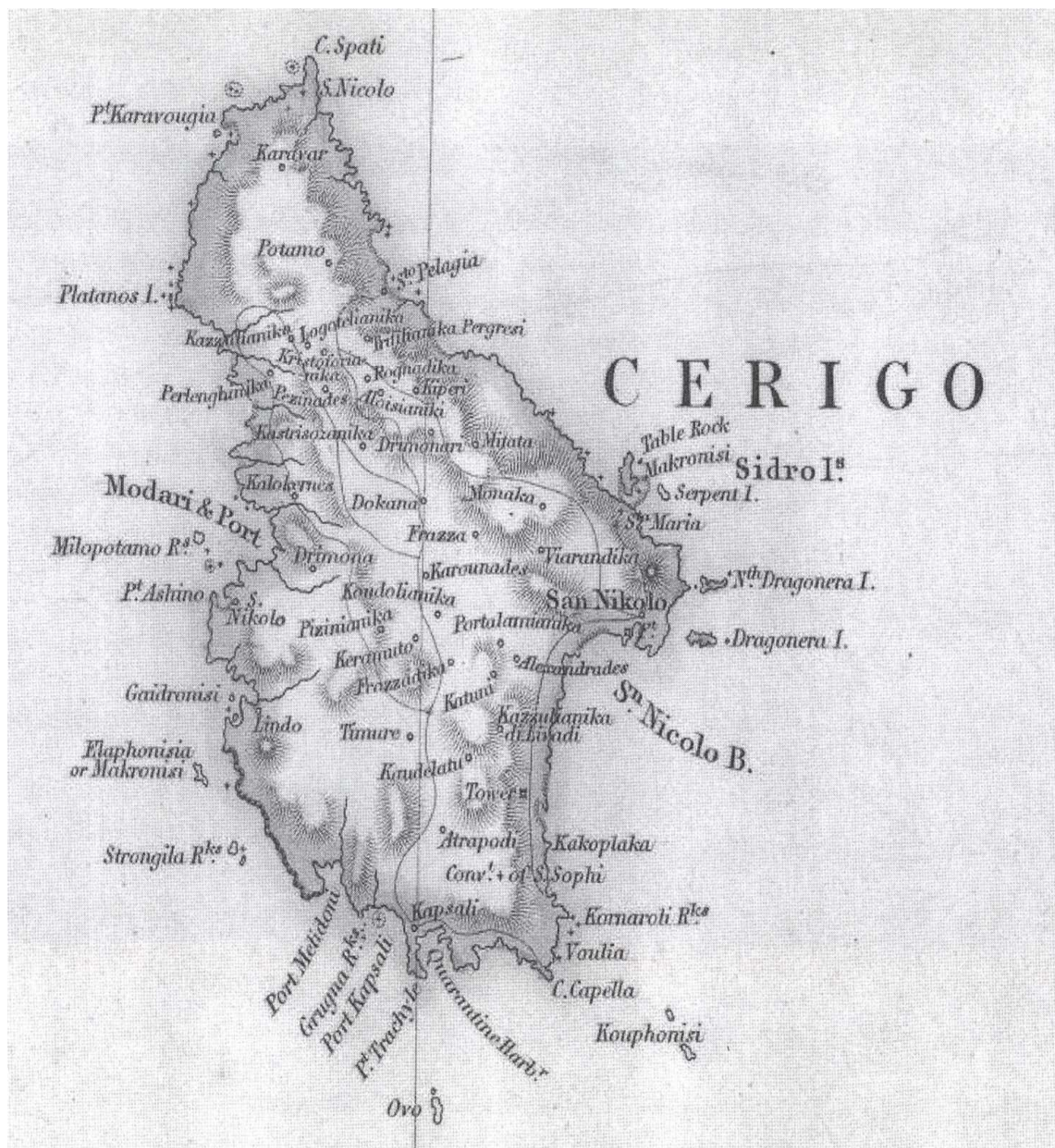

Ek- 7

Pakso Adası: (<http://.davidrumsey.com> / BrowserInsight / Browser Insight ? cmd = image – print & i r= 2.

Ek- 8

Çuka Adası: (<http://.davidrumsey.com> / BrowserInsight / Browser Insight ? cmd = image – print & i r= 2.)

Ek- 9

Tepedelenli Ali Paşa: (<http://www.arnavutum.com/modules.php?name=Content&pa = showpage& pid = 22>).

Ek- 10

John Capodistria: Yedi Ada Cumhuriyeti Anayasası'nın Hazırlayıcısı

([http://www.en.wikipedia.org/wiki/Image:Ioannis_Kapodistrias_%281776-](http://www.en.wikipedia.org/wiki/Image:Ioannis_Kapodistrias_%281776-1831%29..JPG)

[1831%29..JPG](http://www.en.wikipedia.org/wiki/Image:Ioannis_Kapodistrias_%281776-1831%29..JPG)).

Ek- 11

جزایر سیبیه جمنه نکه چکنکا ادارہ لرینہ داز دول اوبیہ شفقہ جہازیکہ بردقہ اشقاد پیر ارتکد معاشقہ نکه زجرہ سید

دوسرہ دستریا ایمراطہ درجہ انگلہ وروسیا ذلالی جزایر سیبیه نکه چکنکا اعلیٰ نظیم جزایر مذکورہ فی اوردیانتک اعظم دولہانہ برینکہ نریضاع عامہ سنہ اچا
 ایدہ کنہ سنک سربت واستفادہ لہجی ورفاہ مالاجی تاپیر وکلم فتنہ برنہ اقمہج شہرینہ شفقہ اولود عمومی مجتہ فرادکہ اولیب رفت اخرہ شلیق خضاد برکا وایز
 مذکورانی تکبر وچکید انکھ خڑھننے اولولہ جہازیکہ کوز اود دولہ سنہ عیسویکی ماہ سنک اورتونک یارسہ عقداظہر معاشقہ نکه شہرینہ ووجوہہ وزانہ کفایہ
 رسانہ ماورد ونااد ویاخو جہزہ لرینک انگلہ عاکوزا عید استیاد لرینک انگلہ دولہ طرقتہ شراظہر اعدانامہ لرینک مقبوضہ مطایبہ بر معاشقہ سفردہ اچا
 مذکورہ بہ عاز اولود ہومان کویقنہ ووجہہ نظر وصدون ککوتی تحت نظامہ دولہ ایدرکے ساھتہ مذکورہ فی بیلک کوز اود بشق سنہ عیسویکی جہازیکہ لغزینک
 یجہ عقداظہر عمومی عہدنامہ بہ منہ مالک انکھ اوردہ دولہ سولایم بردقہ برینکے عہد جہاز اشقاد اولیب اعلیٰ بیج شیبہ اظہر سفردہ بریرہ کاتب خضاد
 ردی ایبارکہ ذکی اقی ساری نریب اشقاد

انکھ مادہ خردنہ کفایہ سنہ رسانہ ماورد ونااد ووجوہہ ویاخو جہزہ لرینک بیلک کوز سنہ عیسویکی ماہ سنک اورتونک بیلک بیجی کوزنہ دولہ عیدہ ایدہ دوسرہ دولہ
 بیجہ عقداظہر ارتکد عہدنامہ بہ منہج عقداظہر کفایہ سا جزایر سیبیه نکه ایادون جمنہ سی شہرینہ مشقہ اولود مستقل وشریت برکوت اولہ
 اچکی مادہ ایادون جمنہ مذکورہ معشا وفضلہ انگلہ ذلالک وامنہج وامنہج نریب جہازیکہ جزایر سیبیه اولوب دولہ عہد سنہ ایما بہریندہ مان ہر دولہ اشقاد
 وادعائز کتید اچہ اشید عہدنامہ بہ منہج شوقلک ویاخو سنہ سرجا شامہ وشمع اولولہ اچکی مادہ ایادون مذکورہ جمنہ نکه نظامہ
 وادعائز واضیہ لرینک عابدی انکھ دولہ انعام رای درمنا سبہ ایما اولودہ دولہ نظامات مذکورہ نکه شفقہ ویاقہی وصدون اشید عہد نامہ انگلہ
 ایادون مذکورہ بہ نریب اولودہ جہزہ و نظامات کتید بہ خاصہ صرف ایما دولہ پرلہ انگلہ وکلاوسنہ بیجی ناظر نقیب وفتیبہ ایوب ایادون کفایہ
 اقامت واطریق ایما کوزنہ تمام ایمرہ ناظر مذکورہ دولہ طرقتہ اشقاد ایدہ وشفقہ عریبہ دوری مادہ اچکی واریجی مادہ لرہ
 منہج اظہر شراظک بر اول اچکی اسباب اشصال ایادون جمنہ نکه نظامات وادارہ کتیدی ہواہل تحت واطریق اشقال اشید عہد نامہ انگلہ
 طرقتہ اقامت اولودہ ناظر جہزہ اشالیہ عیامت بریکسی نریب ایوب مجتہ مذکورہ جہزہ برقاظہر نامہ نظیم اولودہ شفقہ کفایہ نظامہ مذکورہ انگلہ
 ذلی طرقتہ وکی نظیرتہ اوبیہ ورسہ
 ذوقنہ جہاز درلبہ و نظامات مذکورہ بہ برکوز تبدیل اشقاد ایدر لرینک انگلہ ذلی طرقتہ وکلاوسنہ بالاسنقارہ بر اولوب مقبوضہ ایما اوبیہ
 بشقی مادہ انگلہ ذلی ایادون جمنہ نکه اشقال اولود ذلی عابدی نایب و اشید عہد نامہ بہ حاصل اولود اشقادان و اشقال
 تاپیر ایمرہ ایادون مذکورہ وہ کاتہ فدولک جہد سنہ سختفظ عکس فیہ و اقامہ اشید بلوب ایادون جمنہ نکه بیرو عکسی ذلی انگلہ دولہ طرفت
 نقیب اولود جہزہ سرکردہ نریب ورسہ ارادہ سنہ اولہ اچکی مادہ ایادون مذکورہ نکه عازات وادارہ کورہ ذلیج مقبوضہ نکه جہزہ نریبہ انگلہ
 عاکرتیکہ خلوفہ لرینک وصدانہ خانہ داز نقضی ارتکد بالذک ووقت مضردہ انگلہ دولہ طرقتہ اقامہ اولودہ جہزہ کتید مقبوضہ نریبہ
 مقبوضہ انگلہ دولہ ایادون جمنہ بیجہ عقداظہر اوردہ انگلہ ذلی ورضی اولوب عاکر مذکورہ ایدہ ایادون جمنہ بیجہ ویاقہی لوزہ اولودہ معاملون
 کزلک شروطنامہ مذکورہ وہ نجیبہ وفضیح اولودہ بیجی مادہ ایادون جمنہ نکه جہاز بیجی سبت مستقل بر اولودہ بیجی کھی مری اولوب بیلک کوز
 بری سنہ عیسویکی ماہ سنک اول اول براد مذکورکے مرکب اولوبیہ وکلاورہ وناامردہ بشفقہ انگلہ ذلی جہزہ حمایتی اشقاد اشید عہد نامہ سرجی ککلی ذکراظہر
 بیانک اوست طرقتہ ضم والصدانہ ایدہ وقرال معالیہ ایادون جمنہ عقداظہر حمایتی ناکب وناایدہ شفقہ انگلہ بیانک مری طرقتہ اشقاد سرجیہ جہزہ
 کزلک ایادون مذکورہ بیانک مری اولودہ ہر سببہ ایدہ ایادون جمنہ بیانک مری انگلہ دولہ کوزنہ نریبہ ارادہ سنہ اولوبیہ ظاہر اولہ وایادون
 مذکورہ ایدہ اوست با ماکی بیجہ واقع اولودہ معاملون جہازہ انگلہ دولہ ایادون مذکورہ ایدہ اولودہ جہزہ معاملون شلالہ جمع منافع وقرانہ وادودہ وہ
 مساوی اولہ کزکی مادہ یارس عہدنامہ فی وجہہ شفقہ اولودہ عمومی عہدنامہ فی ایضا وفتیبہ اشقاد اولوب جمع اولودہ شفقہ دولہ عیدہ
 طرقتہ بیجی مادہ اشید معاشقہ نکه نصیبی وفتیبہ ایما
 وشیانہ دولہ مری اشید معاشقہ فی تبدیل وایضا انکھ اوردہ رغوف اولودہ
 مبارککے نہایت اچکای ظرفہ حاصل کلا

بیلک کوز اود بیجی سنہ عیسویکی ماہ شہرہ اولولہ اود کزنہ یارس شہرینہ معاشقہ مذکورہ نریب اولودہ ورفضہ طرقتہ ایضا وفتیبہ وفتیبہ
 اولودہ و دیو کوز

سرپرہ ہدیولہ ہادونہرہ قاپو سرنیا وازو ککی منیلک ولیقون قاسنارنج
 کل امضای وفضاحت

Viyana Kongresi'nde Yedi Ada Cumhuriyeti ile ilgili alınan kararlar: (BOA, HAT. H: 7694).

EK-13**ANAYASA****KISIM I****CUMHURİYETİN ŞEKLİ DOĞASI VE TEMELLERİ**

Madde 1. Yedi Ada Cumhuriyeti birdir ve soyludur.

Madde 2. Hükmetmenin siyasi hakkı, anayasal soyluluk topluluğuna aittir.

Madde 3- Cumhuriyet, büyük ve küçük, oturulan ya da oturulmayan eskiden Venedik Devleti'ne ait olan Mora (Mistra) ve Arnavutluk kıyılarına yakın olan adalardan oluşmaktadır. Korfa, Kefalonya, Zanta, Ayamavra, Çuka, İtaki ve Pakso başlıca adalardır ve anayasal soyluluğa hakları vardır. Geri kalan adalar manevî ve medenî olarak yasanın belirlediği gibi adalara aittirler.

Madde 4- Yunan Ortodoks dini devletin baş dinidir.

Katolik Romen dini de önde gelir ve korunur.

Tüm diğer dinlere hoşgörü mevcuttur.

Cumhuriyet topraklarında bulunan Yunan ve Romen papaz sınıfını oluşturan “Organik Yasa” anayasanın bir parçası olarak görülür.

Devlette bulunan Yahudilerin imtiyazlarını yasa belirler.

Madde 5- 1803 yılının Temmuz ayına kadar her adanın soyluluğunu oluşturan bireylerin ve ailelerin unvanları aynı kişiler ve mirasçıları tarafından muhafaza edilir. Ancak Yedi Ada'da doğmamış ve soyunu belirtenlerin dışındakiler, anayasal soyluluğa hiç bir hak teşkil etmez. Özel sicil defteri o soyluların listesini muhafaza etmekte ve yerli olmayanların unvanını onaylamaktadır.

Madde 6- Ait oldukları adanın sicil defterinde bulunan ya da bulunmak üzere olanlar ve aşağıdaki kıstasları dolduranlar, doldurmak üzere olanlar ya da muhafaza etmiş olanlar

kendileri ve meşru döl döşleri, bekâr ya da evli, aynı ailenin bireyleri ile evlenmiş ya da evlenmemiş olanlar için ard arda ve sınır olmaksızın aktif ve anayasaya uygun olabilmektedir:

- 1) Soylarının Yedi Ada'dan olması.
- 2) Meşru bir evlilikten doğmuş olması, ya da sonradan meşrulaştırılmış olması, Hıristiyan bir babadan doğmuş ve kendisinin de Hıristiyan dinine mensup olması.
- 3) Gayrimenkul, yıllık gelirini, getirim, gerçek sigortalanmış bir sanayiden gelme, ya da varlıklı bir esnaf evinden gelen bir gelirin sahibi olması, gelirin her adanın aktif soyluları için aşağıdaki ölçülerde olmak üzere ölçümü hâlihazırdaki duka paramızın değeri ile altı lirediktir:
Korfa için 1.800 duka, Kefalonya için 675 duka, Zanta için bin üç yüz elli duka, Ayamavra için 540 duka, Çuka için 225 duka, İtaki için 315 duka, Pakso için 540 dukadır.
- 4) Şahsen hiç bir sanat ya da mekanik meslekte çalışmamak.
- 5) Şahsen hiç bir dükkânı açık tutmamak.
- 6) Her zaman medeni bir hayat sürdürmüş olmak ve hükümet tarafından kullanılan dillerden birinde yazıp okumayı bilmek
- 7) Küçük düşürücü ve yüz kızartıcı cezalar ile cezalandırılan hiç bir suçtan suçlu bulunmamış olmak.
- 8) Hiç hileli iflas etmiş ya da iflas etmiş olanın mirasını bedavaya sahip olmamış olmak
- 9) Kamuya hiç borçlu olmamak

Bu anayasanın bir parçası olarak bilinen, uygun şekilde teklif edilmiş ve onaylanmış olan organik bir yasa, bu kıstasları ayrı ayrı tanımak için kuralları belirlemiştir ve siyasi hakkı sağlayan, temin eden, geri alan, ya da askıya alan yöntemler hakkında düzenleme yapmıştır.

Madde 7- Avrupa'nın ilk akademilerine üye olmak, gelir kıstasına eşdeğerdir, çünkü üyeliği evrensel saygınlığı kazandırmaktadır ve edebi ya da sanatsal kabiliyetlerinin meyveleriyle rahat bir yaşam sürdürülmektedir.

Madde 8- Soylu bir aileye mensup olup ve ayrılan şahıs, birleşmeden dolayı eğer yasal gelir sahibi değilse, ya da madde 7 de ifade edilen eşdeğer kıstasa sahip değilse, kendisine verilen siyasi hakkı kaybeder.

Madde 9- Anayasa hâlihazırda sahip olunan feodal gayrimenkullerin unvanlarını ve doğalarını onaylamaktadır ancak yargılama hakkı sağlamamaktadır.

Sırf feodal unvanlar ya da mal varlıklar soyluluk vermemektedir.

Feodal rantlar siyasi hakkı elde etmekte diğer rantlarla eşdeğerdir.

Yasa feodal insanların önceliklerini ve devlete karşı görevlerini belirler.

Madde 10- Bir adaya ait olan bir soylu başka bir adada siyasi hakkını kullanabilmektedir, o adada bir yıl boyunca sürekli ikamet ettikten sonra o ada için belirlenmiş gelir kıstasına ya da madde 7'de belirlenmiş eşdeğer kıstasına sahip ise, onun sicil defterine yazılabilir.

Madde 11- Bir kaç sicil defterine yazılmış bir soylu, sadece doğduğu adada ya da denetim kurulunda bulunmak istediğini beyan ettiği adada siyasi hakkını kullanır.

Madde 12- Yabancılar vatandaşlığı alırlar ve yerellerle aynı şartlarda aktif soyluluğu aşağıdaki ek şartlar ile elde edebilirler:

- 1) Cumhuriyet topraklarında on yıl sürekli ikamet etmiş olmak

- 2) Devlete verilmiş büyük bir hizmeti olmak
- 3) Yararlı ya da mekanik bir sanatın girişini sağlamış olmak
- 4) Çok önemli bir sanayiye ya da esnaf kuruluşunu sağlamış olmak

Madde 13- Yabancılar madde 12'deki gibi Cumhuriyet topraklarında on yıl sürekli ikamet ettikten sonra aşağıdaki ek şartlar ile vatandaşlık hakkını kazanırlar:

- 1) Yasa tarafından belirlenmiş Adalarda çok önemli gayrimenkul sahibi olmak
- 2) Bilim ve sanatta olağanüstü bir yeteneğe sahip olmak
- 3) Yedi Ada sakini ile evli olmak

Madde 14- Yasama birliği 12 ve 13. maddelerde gösterilen kıstasları, Cumhuriyet, denetim kurulunun teklifini takiben üçte iki oy çokluğu ile tanımaktadır.

Bu yasama belgesi olmadan, söz konusu kıstaslar vatandaşlığa dönüşemezler.

Madde 15- Medeni sicil defteri, yani her adada bulunan soyluların listesi, her adada tutulmaktadır.

Yerel denetimciler onun aslına uygun kopyasına sahiptirler.

Yedi Ada soylularının genel sicil defteri senato tarafından tutulmaktadır ve Cumhuriyet denetimcilerinde aslına uygun kopyası mevcuttur.

Sadece adları bu sicil defterlerinde geçen vatandaşlar, soyluların toplantılarına katılabilirler ve anayasal görevlere seçilebilirler.

Yasa bu sicil defterlerinin oluşumunu düzenlemektedir.

Madde 16- Her adanın yerel denetim kurulu madde 6'da belirlenen organik yasaya uygun olarak, anayasal soyluluğun kabulü için gerekli kıstasları tanımaktadır, onların muhafazası için denetimdedir, kıstastan düşüşleri belirler ve her genel toplantının olağan açılışında görüşlerini iletir.

Toplantıya karar verir ve yönetim sicil defterine uygun yazıları ekler.

Madde 17- Toplantı karar konusu olan şahıs Cumhuriyet genel denetimcilerinin aracılığıyla yasama birliğinin kesin kararını isteyebilir.

KISIM II

SOYLULARIN GENEL TOPLANTILARI

Madde 18- Her adanın anayasal soylularının genel toplantıları “Sinklit” olarak adlandırılır ve kararlarını oylama ile alırlar.

Madde 19- Sinklitler iki yılda bir Ocağın 15’inde tam olarak gerçekleşirler ve on beş gün boyunca faaliyette bulunurlar.

Madde 20- Sekiz gün önceden yayınlanan ilan ile anayasanın belirlediği vakalarda, cumhuriyet denetimcilerinin ve yerel yönetimlerin başkanları tarafından senato emriyle olağanüstü olarak belirli bir konu ve süre için toplanabilirler.

Madde 21- Bu iki şeklin dışında, tüm diğer çağrılar anayasaya karşı girişimdir.

Madde 22- Aynı zamanda anayasa ya da yasa tarafından düzenlenmemiş olan tüm hatırlı kişilerin Sinklit girişimi de anayasaya aykırı görülür. İki hatırlı kişi ile Sinklitin arasında olan herhangi bir karşılıklı yetkilendirme, yazı yollanması ya da alımı da anayasaya aykırıdır.

Her adada sadece anayasal medeni sicil defterine yazılmış olan, yirmi beş yaşını doldurmuş, evli, dul, ya da bekar kişilerden oluşan aile reisi olan soylular hatırlı kişi “Sinklit” üyesi olabilir.

1816 senesinden sonra evli olmayan aile reisleri, hatırlı kişiler Sinklitinde altmış yaşını doldurmadıkça müdahale edemezler. Ancak her aktif soylu yirmi beş yaşını doldurduktan sonra, yasalara uygun olarak kamu görevlerine seçilebilir.

Madde 23- Yerel yönetim ve yerel denetimci kurulları bu soyluların listesini oluşturur ve hatırlı kişiler Sinklitinin olağan iki yılda bir toplantılarından bir ay önce yayınlarlar.

Bu listenin geçerliliği iki yıldır.

O listede sadece denenmiş ve onaylanmış soyluluktan düşmeler kayıt edilir, hatırlı kişiler Sinklitin olağan iki yılda bir toplantılarından bir ay önce yenilenir ve her seferinde tekrar yayınlanır.

Listede ihmal edilmiş ancak kabul edilmeye hakkı olduğunu düşünen herkes kendi yerel yönetimine ve yerel denetimcilere yazılı olarak hatırlı kişiler Sinklitinin açılışından sekiz gün evvel süreye kadar talepte bulunur, o gün liste resmi olarak kapatılır.

Eğer talep kabul görmezse, dışlanmış şahıs talebinin yerel yönetim tarafından hatırlı kişiler Sinklitinin açılışında karara bırakılmasına teklif edebilir. Hatırlı kişiler Sinklitinin kararı geçicidir ve Cumhuriyet denetimcilerinin aracılığıyla herkes yasama birliğinin kesin kararına temyiz için başvurabilir.

Madde 25- Listede adı gecen soyluların çoğunluğu katılmazlarsa çağrı ya da hatırlı kişiler Sinkliti geçerli olmaz.

Hiç kimse hiç bir şekilde silahlı olarak müdahale edemez.

Madde 26- Her hatırlı kişiler Sinklitinin ilk anayasal toplantısı geçici olarak yerel yönetim tarafından yürütülecektir. Ancak kısa süre içinde hatırlı kişiler sinkliti kendi bünyesinden bir başkan seçer ve ona “Probulo” unvanını verir.

Madde 27- Probulo, o zaman her hatırlı kişiler Sinklitinin olağan ve olağan dışı tüm çağrılarında yerel yönetim başkanının yanına oturur ve onunla beraber oy secim sonuçlarını denetler. Fiziki ya da manevi bir nedenden dolayı yokluğunda, katılımcıların en yaşlısı Probul’un görevini yerine getirir. Hatırlı kişiler sinklitinin bünyesinden seçilmiş olan iki sekreter, masanın iki yanına oturarak toplantının tutanağını tutarlar. Bu tutanak yerel yönetim başkanı, Probul ve sekreterler tarafından imzalanır ve hatırlı

kişiler Sinklitinin bir sonraki çağrısında mevcut olur. En son çağrıda tutanak o sırada düzenlenir ve onaylanır.

Madde 28- Yerel denetimciler kurulu ayrı bir mahkemede oturumların düzenini ve yasaların tam uygulanmasını denetler. Eğer yasalar ihlâl edilirse, kurulun, başkanlığı uyarması ve onu yola sokması görevidir. Eğer ihlâl devam edilirse, kurul, toplantının işlevini askıya alamaz, ancak Cumhuriyet denetimcilerinin kuruluna anayasa ihlali hakkında suç duyurusunda bulunmaya hakkı mevcuttur ve başkanlık sorumlu tutulur. Genel denetimciler kurulu, onu yasama birliğine şikâyet eder ve yasama birliği hatırlı kişiler Sinklitinin davranışlarının geçerliliği ya da geçersizliği konusunda kesin kararı vermeye tek yetkilidir.

Madde 29- Uygulanması istenen şiddet durumu, Probul'un, yerel yönetim başkanının, denetim kurulu başkanının ya da en az aralarından iki kişinin yazılı ve imzalı emri hariç hiçkimse hatırlı kişiler Sinklitinin oturum odasına giremez.

Madde 30- Hatırlı kişiler, Sinklitlerinin olağan çağrılarının her toplantı gününde, yasa yapılması gereken seçimlerin sayısını ve niteliğini belirler.

Madde 31- Bu madde (30) ve hatırlı kişiler sinklitinin yetkisi olan diğer konular her gün yazılır ve Probul, yerel yönetim başkanı, yerel denetim kurulu başkanı ve sekreterler tarafından imzalanan bir gündeme kayıt edilir. Bu gündem oturum odasında bir gün önceden ilan edilir ve daha sonraki toplantıların açılışında katılmış olan soyluların adlarını saydıktan ve bir önceki oturumun tutanağının okunuşunu takiben gündem de okunur. Gündem içinde bulunan konuların dışında olan herhangi başka bir konu anayasaya aykırıdır ve geçersizdir.

Madde 32- Sinklitin hatırlı kişileri aşağıdakileri seçerler:

2) Her adanın aşağıda belirtilen oranlarla yasama birliğinin temsilcilerini ve uygulama gücünün üyelerini, yani senato üyelerini seçerler:

	Yasama birliği	Senato
Korfa	Kişi 10	Kişi 4
Kefalonya	Kişi 10	Kişi 4
Zanta	Kişi 10	Kişi 4
Ayamavra	Kişi 4	Kişi 2
Çuka	Kişi 2	Kişi 1
İtaki	Kişi 2	Kişi 1
Pakso	Kişi 2	Kişi 1
Temsilciler	Kişi 40	Senatörler 17

İki grubun bu üyeleri kendilerini her adanın ayrı olarak temsilcisi ya da milletvekili gibi değil de tüm ulusun temsilcisi ya da milletvekili olarak görürler.

- 2) Yerel denetimciler kurulunun üç üyesi ve sekreteri
- 3) Yedi üst yargıcın secimi için liste oluşturması gereken iki isim, o yedi üst yargıçlar yedi hatırlı kişi sinklitleri tarafından yasama birliğine yollanır ve yasama birliği yedi listeden o secimi yapar.
- 4) Yukarıdaki şekildeki gibi yasama birliğine verilen temyiz mahkemesinin yedi üyesinin seçimi için liste oluşturması gereken iki isim.
- 5) Yasa tarafından belirlenen ve yargıçlarda üç sayıyı aşmayacak şekilde yerel yönetimlerin, yargıçların ve yerel mahkemelerin üyeleri.
- 6) Yasa tarafından belirlenen sayıda şehirli hâkimler
- 7) Her adanın vergi avukatları
- 8) Jüri üyeler kurullarının müdürleri

9) Bakanlıkların ve cezai mahkemelerin üyeleri

Madde 33- Yasama birliğinin üyeleri devletin her genel bürosuna seçilebilirler, ancak hiç bir özel büroya ya da yargılama görevine ait oldukları yasama iki yıllık süre boyunca seçilemezler. Seçilmiş olanların yerleri kısa süre içinde hatırlı kişiler sinklitini tarafından yenileri ile doldurulmaktadır. senatonun üyeleri yerel yönetim başkanları tarafından boş bırakılan yerlere seçilebilirler.

Madde 34- Hiç bir memur istifa ve işten kovulmanın dışında görevinden alınmaz.

Madde 35- Hatırlı kişiler Sinklitini seçen tüm memurlar, devletin tüm diğer memurları (senatonun başlıca bakanları, dış devletlerdeki elçiler, konsoloslar ve yasanın surelerini belirlemediği deniz ya da kara askerleri hariç) sadece iki yıllık süreler için seçilirler ve bu süre bitişinde uzatılamaz. Ancak iki yıl süre bitince tekrar seçilip başka bir göreve atanabilirler. Sadece yerel yargıçlar süresi belirsiz şekilde tekrar seçilebilirler. Vefat etmiş, istifa etmiş ya da kovulmuş bir memurun yerinin doldurulması sadece yeri doldurulmuş memurun kaldığı zamana kadar sürer. Hatırlı kişiler sinklitinin çağrısı olana kadar, yerel yönetim ve yerel yargıçlar o memurun yerini secim olana kadar doldururlar.

Madde 36- Dördüncü medeni aşamaya kadar akraba olanlar birkaç kişiden oluşan aynı mahkemede, yargıçlık yapamaz ya da birlikte seçilemezler. Hatırlı kişiler sinklitinin yetkisinde bulunan bir kamu görevine ya da herhangi başka bir birliğe seçilmiş bir kişinin dördüncü medeni aşamaya kadar akraba olup da aynı göreve seçilmiş olanlar aralarında oylama yapılması için başka odaya çekilirler.

Madde 37- 1810 senesinden itibaren, her adanın yerel yargıçlığına seçilmek için önceden başka bir yargıçlıkta ya da mahkemede seçilmiş olması gerekir. Yerel yönetici, üst yargıç listesinde, ya da temyiz mahkemesinde üye olmak için mutlaka hükümet

başkanı, yerel yönetim yardımcısı, yerel yönetici, yerel yargıçlık üyesi, ya da temyiz mahkeme üyesi görevlerinden birinde bulunması gerekir. Yasa yapıcı olarak seçilmek için mutlaka üst yargıç, yerel yönetici, ya da temyiz mahkeme üyesi olmuş olmak gerekir. Senatör olarak seçilmek için mutlaka yasa yapıcı, senatör, devlet bakanı, dış devletlerde bakan, Cumhuriyet denetimcisi, ya da yerel yönetim başı olmuş olmak gerekir. Bütün bu görevler için otuz yaşını doldurmuş olmak gereklidir. Dış devletlerden vatanına yeni dönmüş ve genel denetim tarafından seçilebilirliği tanınmış olan herhangi bir Yedi Ada soylusu devletin herhangi bir görevine sınır olmaksızın seçilebilir. Aynı zamanda seçilebilirliği belirlendikten sonra vatandaşlık hakkını almış olan yabancılarda sınır olmaksızın seçilebilirler ve genel olarak bir görevi yerine getirmiş olan kimse aynı görevde seçilebilir, ya da hâlihazırdaki geçici hükümet süresince 1810 yılına kadar o göreve hakkı olan kimse ona seçilebilir. Mahkemelere yirmi yaşını doldurmuş hatırlı kişiler sinklitinin içinden ya da dışından gelen soylular seçilebilir.

Madde 38- Hatırlı kişiler sinklitlerindeki seçimler mutlaka oy ile gerçekleşmelidir. Her secimde katılımcılar kadar oy sandığına beyaz oylar koyulur (oy kullananlar hâlihazırdaki geçici anayasal hükümetin süresince devlet memuru olmuş olanlardır) o beyaz oyların yedisi çıkartılıp yerlerine oy sandığına sarı oylar koyulur. Seçilme hakkı olan her üye yani tüm hâkimler, yargıçlar, denetimciler, senatörler, yasa yapıcılar, yerel yönetim başları, yerel yönetimcilerin yardımcıları ve önceki Probuller başkanlık masasına gidip secimi kuraya çekiyorlar. Onlar seçenlerdir. Dört kısımlı listeyi oluştururlar. Üst yargıç, probul ve yerel denetimciler dört kısımlı listeye bir isim eklemek için bir araya gelirler. Hatırlı kişiler sinkliti bu listeden secim yapar. Ofisten

ofise seçilmesi gereken seçenlerle de bu sistem uygulanır. İlk seçenler ikinci seçenler gibi listeyi gizli oy pusulası ile ve oy çokluğu ile oluştururlar.

Madde 39- Kefalonya'nın hatırlı kişiler sinklitini seçenler, adanın üç bölümüne göre, yani Fortezza, Argostoli ve Luxuriye olarak mümkün olduğunca eşit sayıda olmaları gerekir. Aynı şekilde her mahkemenin ve yargıçların üyeleri de eşit sayıda olmaları gerekir ve üstelik üst yargıçların ve temyiz mahkeme üyelerin çift listelerinden sırayla iki farklı bölümün iki soylunun isimleri çıkartılmalıdır.

Madde 40- Genel olarak hatırlı kişiler sinklitleri, yerel yönetimin olağan çağrılarında haberdar olduklarından, her adada mevcut yapıların daha iyi olması için projeler kurulması hakkında tartışılır. Yerel yönetim başkanı, onaylanmış projeleri senatoya teslim eder, o da yasama birliğine iletir, yasama birliği ise uygun görürse onaylar.

Madde 41- Yerel yönetim başkanları senatoya, Probuller Yasama birliğine ve denetim kurul başkanları Cumhuriyet genel denetimcilerine hatırlı kişiler sinklitlerinin olağan ve olağandışı toplantılarının tutanaklarını teslim etmeleri gerekir.

Madde 42- Kendi hatırlı kişiler sinklitinde denetimciler kurulu karşısında oy satın aldığından ya da sattığından, bir görevi satın almış ya da satmış olması kesinleşen her kimse hayatı boyunca aktif soyluluktan düşer.

KISIM III

YASAMA GÜCÜ

Madde 43- Yasama gücü, Yedi Ada'nın hatırlı kişiler sinklitleri tarafından kendilerinin iki yıl süre için seçtikleri halkın temsilciler toplantısına yetkilendirilir ve adı "Cumhuriyetin Yasama Birliği" olur.

Madde 44- Yasama birliği iki yılda bir tam olarak Korfa'da Nisan'ın ilk gününde bir araya gelir.

Madde 45- Oturumları iki ay sureyi aşamaz. İlk Yasama Birliği 1804 yılının şubat ayı boyunca sürecektir.

Madde 46- Halk temsilcilerinin dokunulmazlıkları vardır. Onlar aranamaz, suçlanamaz ve hiçbir zaman söyledikleri şeyler için, ya da yasa yapıcı olarak yazdıklarından dolayı yargılanamazlar. Ancak suçüstü ya da tutuklama emri ile yakalanabilirler, ancak onlara karşı yasama birliğinin, suçu kabul eden özel bir evrakı olmadan hiç bir işlem yapılamaz. Yasama birliği çağrılmadığı zaman, genel denetimin bu kabul hakkına sahiptir.

Madde 47- Temsilcilerden, yasama birliğinin tam çoğunluğunun kabul ettiği bariz ve karşı gelinemez bir engel olmadan, toplantının olağan döneminde (ya da yasama gücün başkanı tarafından olağandışı şekilde davet edildiği, Cumhuriyet'in menfaatleri bunu gerektirdiği, ya da anayasanın öngördüğü vakalarda genel denetimciler tarafından çağrı olduğu zamanlarda) Korfa'ya gitmeyenler devlet hazinesine maaşların üç katı bir para cezası ödemeye tabi tutulurlar.

Madde 48- Yukarıdaki engel olmaksızın oturuma katılmayan temsilciler her seferinde kırk dükalık bir para cezasına tabi tutulurlar.

Madde 49- Her yasamanın ilk çağrısı geçici olarak mevcut üyelerin en yaşlısı tarafından yürütülür. En genci ise geçici olarak sekreter görevini üstlenir.

Madde 50- Bu şekilde yürütülen yasama birliği temsilcileri meşrudurlar. Meşrulukları yerel yönetimin, yerel denetimin ve ait olduğu hatırlı kişiler sinklitinin probulunun sertifika evrakı tarafından ispatlanır.

Madde 51- Bunu takiben, yasama birliği resmi olarak başkan, iki sekreter ve iki danışmandan oluşmaktadır.

Madde 52- Bu tur seçimlerinin her biri için, bir oy sandığına mevcut olan üyeler kadar beyaz oylar koyulur, onlardan üç taneyi çıkartıp yerlerine sarı oylar koyulur. Her üye başkanlık mahkemesine gider ve oy sandığından bir tane çıkartır. Sarı oyu alanlar diğer üyelerin giremediği yan odaya hemen geçerler. Üç sarı oyu çıkartmış olanlar seçenlerdir. Onlar çift isimli liste oluştururlar ve yasama birliği oy çoğunluğu ile o listeden oy secimi yapar.

Madde 53- Başkan yasama birliğin başıdır. Tüm ofisleri yönetir. Yasama birliği tarafından okunmuş ve onaylanmış tüm evraklara imzasını atar. Konuşanlara söz hakkı verir, alır ve uygun gördüğünde kendisi konuşur. Söz hakkını aldığıında, nedenini açıklar ve konuşmacının talebi üzerine, birlik konuşmacının her konuda sadece bir kez söz hakkı olduğuna karar verir. Başkan tüm konuşulan konuları, yasama belgelerini ve konsolos tarafından tasarlanan yasa projelerini teklif eder. Eğer onları teklif etmezse, nedenini açıklar ve birlik kurulun talebini takiben karar alır. Kendisi temsilcilerin davranışını ve yasama birliğinin karar verdiği konuların uygulanmasını denetler.

Madde 54- Sekreterler yaş sırasıyla mahkemenin iki yanını işgal ederler. En yaşlı olanı yazı işlerini, yasama evraklarını, yasaların kayıt defterlerini ve oturumların tutanaklarını düzenler. Her yılın oturum kapanışında, tüm yasama birliğinin kâğıtlarını ve kayıt defterlerini toplarlar ve onları makbuz ile içişleri bakanına teslim eder. O bakan da bir örneğini genel denetime teslim eder. Yasama birliğinin en yaşlı sekreteri yasama kurulunun bakanıdır. En genç sekreterde yardımcılar kurulunun bakanıdır. Her kurula bağlı sekreterin kurul tarafından tasarlanan bir projeye destek olması için üç kez söz hakkı mevcuttur. Her kurulun sekreteri kurulun yetkisi altında olduğu evraklara ve yasa projelerindeki başkanın imzasını ve düzenleyen sekreterin imzasının üzerine onaylamak amacıyla imza atar.

Madde 55- Yasama birliğinin iki kurulu beşer üyeden oluşurlar. Onlar başkanın aracılığıyla yasamanın tartişmalarındaki her konuyu inceler, tartişır ve yenilerini teklif ederler. Aynı kişiler tarafından belirlenmiş organizasyona göre kendilerini düzenlerler. İlk kurulun adı Yasama Kurulu'dur. İlk yasamanın ilk yılında oluşum komisyon üyelerinden oluşur ve onun yetkilerinin dışında, maliyetle ilgili tüm konuları tartişma yetkisi mevcuttur. Her kurumun içinde üyelerin arasından seçilmiş bir sözcü vardır. Herkesten önce sözü alıp yasama birliğine, kurulun teklif ettiği yasa projeleriyle ilgili bilgi aktarır.

Madde 56- Başkan, sekreterler ve kurullar yasama birliğinin olağan oturumunun tüm süresi boyunca seçilirler.

Madde 57- Yasama birliği, hiç bir kurulun tartişmadığı ve endekse yani gündeme konulmamış olan bir konuyu işleyemez. Bu gündemin kopyası senatoya, denetime, konular ile ilgili olarak müfettişlerinin yapacağı yasama danışmanlığına teslim edilir. Yasa bu gündemin oluşumunu, tutanakların düzenlenmesini, onaylanmasını ve yayınlanmasını belirler.

Madde 58- Yasama birliğine teklif edilen tüm konular başkan acil durum olarak teklif edip, birlik te üçte iki oy çoğunluğuyla kabul etmedikçe bir sonraki oturuma ertelenirler. Kurulların çoğunluğunun talebi üzerine, konu ikinci ve üçüncü kez de ertelenebilir. Secimler ise ertelenemezler.

Madde 59- İlk olağan oturumda, yasama birliği aşağıdaki şekil ile uygulama gücünün başkanını seçer.

Bir oy sandığına ard arda ve ayrı olarak her adanın temsilcileri kadar beyaz oylar koyulur, birisi çıkartılır ve yerine sarı oy koyulur. Tüm temsilciler kura ekerler. Sarı oyu çıkartmış olan ayrı bir odaya girer. Her adada sarı oyu çıkartmış olanlar toplam yedi

kişi oluyorlar ve onlar iki soylunun isimden oluşan bir liste hazırlıyorlar, hangi adadan olursa olsun, yasama birliğinden gelmeyen, yeter ki ya senatodan ya da dışından, otuz yaşını doldurmuş 1810 yılından itibaren senatoda olan ya da senatoda bulunmuş olsunlar.

Çift liste damgalı olarak yasama birliğin başkanına teslim edilir. Aynı yöntemle ilk yedi seçenler ve iki küçük adanın temsilcileri hariç ayrı adalara ait ayrı beş üye daha sarı oyla çıkartılır. Yeni beş seçenler çekilirler ve kendilerinden öncekileri gibi, iki isimlik bir liste oluştururlar ve onula damgalı olarak teslim ederler. Son olarak üç büyük adalara ait başka üç üye ayrı ayrı sarı oyu çıkartırlar ve tek isim seçimini damgalı olarak sunarlar. O zaman yasama birliğin başkanı teker teker üç listeyi açar ve seçilmiş olanları ilan eder. Seçilmişlerin arasında yasama birliği uygulama gücünün başkanını seçer.

Seçilmiş prensin görevinin bitişinden dört yılı doldurana kadar uygulama gücünün başkanlığı için seçilebilirlik listeye, seçilmiş prensin geldiği adanın yönettiği soyluların adları koyulamaz.

Yasama birliği üç kısımlı bir listeden üç Cumhuriyet denetimcilerini ve sekreterlerini seçer. Liste kura ile çekilmiş beş sarı oy ile seçilmiş beş seçenler tarafından oluşturulur. Kalan denetimciler üç farklı adadan gelmelidir. Sekreter herhangi bir adadan gelebilir. Denetimcilerin otuz beş yaşını doldurmuş olmaları gerekir. 1810 yılından itibaren sadece bu kıstasları dolduranlar seçilebilir ve iki yıldan sonra tekrar seçilebilirler.

Uygulama gücünün başkanı, Cumhuriyet denetimcilerinden birinin ya da sekreterlerinin vefatı, istifası, ya da kovulması durumunda, yasama birliğin çağrılmadığı aylarda yerine senato secim yapar.

Bu secim yasama birliğinin çağrısına kadar sürer, yasama birliği de vefat etmiş, istifa etmiş ya da kovulmuş memurun yerine geri kalan süre için kesin şekilde birini seçer.

Aynı yol yasamaya ya da hatırlı kişiler sinklitine ait olan herhangi bir genel memurun yokluğunda, yasama ya da hatırlı kişiler sinkliti bir araya gelene kadar uygulanır.

Madde 61- Yasama birliği temsilcilerinin aracılığıyla hatırlı kişiler sinklitlerinden yollanmış yedi çift seçilebilirlik listelerinden Yedi Ada'nın yedi yerel yönetim başkanlarını seçer. Seçilmiş yedi isim senatonun sürekli açık oturumuna yollanır ve aynı zamanda bu kişiler yedi farklı adalara yollanılır tabi o kişiler gitmeleri gereken adada ikamet etmemiş ve de aktif bulunmamış olmaları şarttır.

Bu yöntem ikinci yasamanın başladığı 1806 yılında oluşacaktır, çünkü şu an anayasa o zamandan beri olmuş olan hâlihazırdaki yerel yönetim başkanlarını onaylamıştır ve onları yerel yönetim anayasal başları unvanıyla adlandırmıştır, ancak ilk yasamada, aralarından hiç biri bu yasamanın yetkisinde bulunan görevlerden birinde yer almamıştır. Bu durumda yasama birliği, seçilmiş olanın yerini senato tarafından yollanan çift listeden doldurur.

Madde 62- Yasama birliği yedi temyiz mahkeme üyelerini yedi hatırlı kişiler sinklitler tarafından yollanmış çift listeler üzerinden seçer. Her adadan iki isimden fazlası seçilemez. Bu yöntem 1806 yılında oluşacaktır. O zamandan önce, yani ilk yasama döneminde, yasama birliği senato tarafından yollanmış olan on dört isimden oluşan bir listeden seçim yapardı.

Madde 63- Yasama birliği denetimcilerinin sekreterinin seçildiği aynı yöntemle temyiz mahkemesine genel avukat seçer. 1810 yılından itibaren, bu göreve seçilmek için genel avukat, temyiz mahkemesi üyesi olmuş olması, ya da seçilebilirlik şartlarını doldurması gerekmektedir. Yasama birliği denetimcileri seçim yöntemiyle olağan toplantısının son oturumunda yasama danışmanlık üyelerini seçer.

Anayasa şu an o zamana kadar hâlihazırdaki senatonun geçici olarak seçilmiş beş üyesini onaylamaktadır. Danışmanlık üyelerinin görevleri, onları yasa yapıcı ya da senatör görevlerinin dışında görev yapmasına engel olmaz. Bu iki görevden birine seçildiklerinde, danışmanlık üyeliliğinden çıkarlar. Yasama birliğinin toplantıları ve danışmanlıkları durur ve sadece yasamanın olağan oturumlarında yenilenirler. Bunun dışında danışmanlık, toplu olarak hareket etmez ve devletin hiçbir makamıyla yazışmaz. 1810 yılından itibaren, sadece yasa yapıcıya seçilebilirlik şartlarını dolduranlar seçilebilirler.

Madde 64- Tüm bu secimler çoğunluğun sağlanması ile yapılır. Tüm diğer evraklar ve yasa projeleri üçte iki çoğunlukla kesinleşir. Yasama birliğin üyelerin üçte ikisinin katılımındaki işlemlerde başkan, ya da yokluğunda onun yerini dolduran en yaşlı üye katılmadıktan sonra yapılan hiç bir işlem yasal değildir.

Madde 65- Yasama birliğı ilk kez olarak uygulama gücünü kutsal bir tören ardından ulusal kiliseye gider ve yeni prens ile ve yeni denetimi yasanın belirlediğı şekilde yerleştirir.

Madde 66- Yasama birliğı, sadece senato tarafından tasarlanmış projelerden ya da sadece medeni ve cezai kanunlarla ilgili olarak yasama danışmanlığından yola çıkarak, bu projeler hakkında Cumhuriyet denetimcilerinin yazılı görüşünü ve kurullarından birinin raporunu aldıktan sonra yasa yapar. Ancak yasama birliğinin senatoyu ve danışmanlığı karşılıklı ilgilendiren konulara davet etmeye, bir konuyu işlemeye ve ilgili yasa tasarımlarını teklif etmeye hakkı mevcuttur. Eğer senato, ya da danışmanlık ikinci davette bunu geri çevirirlerse, Cumhuriyet denetimcileri hatırlı kişilerin sinklitleri olağan toplantılarında oy kullanmalarına davet etmelidir.

Madde 67- Eđer yasama birliği, senatonun ya da yasama danışmanlığının teklifi olmadan bir yasayı ilan etmek isterse, senatoya iptal etmek dűřer. O zaman iki girişimden biri, sonucu olmayan o yasa projesi uygulayıcı gűcűn başkanı tarafından, olağan toplantılar esnasında hatırlı kişilerin sinklitlerinin yargılanmalarına bırakılır.

Madde 68- Hatırlı kiřilerin sinklitleri, 66 ve 67 maddelerinde belirtilen iki durumda yargıladıktan sonra, Probul ve yerel yűnetim tarafından imzalanmıř ilgili evrakı kendileri tarafından sečilmiř olan yeni temsilcilere teslim ederler. Onlar, yeni yasamanın ilk toplantısında her hatırlı kiřiler sinklitlerinin oyunu bařkanlık mahkemesine kamuya ađık řekilde ilan ederler. Her oy her hatırlı kiřiler sinklitinin temsilcilerinin toplam sayısına eřdeđerdir. Bu toplumun dűrtte űc çođunluđu daveti ya da yasama birliđin projesini kabul eder ya da reddeder. Daveti kabul ederek, senato ya da danıřmanlık yirmi gűn içerisinde ilgili projeyi teklif etmelidir. O sűre geçtikten sonra, yasama birliđinin kurullarından biri o projeyi teklif edebilir. O birlik, o zaman onu ilan etmeye hak kazanmıř olur ve senatonun yasayı uygulatması gerekir.

Madde 69- Senato'nun ya da yasama danışmanlığının teklif ettikleri projeler kendileri tarafından tartışmanın her aşamasında geri çekilebilir ve değiştirilmiş şekilde tekrar sunulabilir.

Madde 70- Reddedilmiř bir yasa projesi, yasama oturumları sűresi boyunca bűtűnűyle tekrar sunulamaz. Ancak deđiřtirilmiř bazı kısımları teklif edilebilir. Medeni ve cezai kanunları tamamladıktan sonra, yasama danıřmanlıđı bir ۆnceki yasayı fesih eden ya da deđiřtiren yeni bir yasayı sunmadan evvel, genel denetimin yardımı ile arařtırıcı yasama evrakı dűzenlemesi ve yasama birliđinin dűrtte űc oy çokluđuyla onayını alması gerekir.

Madde 71- İlan edilen her yasanın girişinde projenin ertelenme tarihleri ve aciliyeti belirtilmelidir, bu koşul olmadan yasa geçerli olamaz.

Madde 72- Uygulama gücü yasaların tesliminden iki gün sonra onaylamalıdır ve aşağıdaki formül ile onları yayınlamalıdır;

« Yedi Ada Cumhuriyeti'nin adına. Senato, Cumhuriyetin damgasını taşıyan işbu (yasa) ya da (evrak) yayınlanmasını ve uygulanmasını emreder ».

Madde 73- Yasama birliği, yukarda adı geçen şekilleri ve girişimleri takiben şuna karar verir:

- 1) Kamu masraflarını ve ulusal katkılarını, şeklini, miktarını, oranlarını ve bunu teslim etme şeklini iki yılda bir belirlenmesi
- 2) Her adanın özel masrafları için gerekli fonların ve gelirin yüzde onunu geçmeyecek şekilde, geri kalanın devlet hazinesine girmesini sağlamak için yolların belirlenmesi.
- 3) Kara ve deniz silahlı kuvvetlerinin kurulması ve bakımı için gerekli fonlar.
- 4) Ulusal malların geri alınmasının yönetimi, gelişimi, devretmesi.
- 5) Kamu eğitiminin kurulması, bakımı ve gelişimi. Temelleri her adada kurulacak ilkokullardan oluşacaktır ve merkezi Kefalonya adasında kurulacak ulusal bilimler, edebiyat ve yüzme lisesi olacaktır.
- 6) Liberal ve mekanik sanatlar, tarım ve esnaflık ile kamu kuruluşlarının kuruluşu, ya da muhafazası ve gelişimi
- 7) Paraların unvanları, ağırlığı, damgası, değeri ve niteliği
- 8) Ve genel olarak tüm yasama evrakları, ya da medeni, cezai dini, ekonomik, idari, esnaf ve askeri kanunlarının adanın hatırlı kişilerinin sinkliti tarafından teklif edilen tüm genel yönetmelikler

Madde 74- Yasama birliği, hatırlı kişiler sinkliti tarafından yollanan her adanın nüfusunun katları arkasında her yirmi yılda bir her adanın tedarik etmesi gereken

yasama birliğinin ve senatonun üyelerinin sayısını belirler. Söz konusu süre içinde, hiç bir değişiklik yapılamaz.

Madde 75- Yasama birliği, denetimcilerin teklifini takiben, genel avukat aracılığıyla, devletin yüksek mahkemesinin önünde, birliğin, senatonun, yasama danışmanlığının üyelerini ve yerel yönetim başkanlarını, yüksek ihanet ve savurganlık suçlarıyla suç duyurusunda bulunur, önce sanıkların savunmaları dinlenir, ya da okunur, ya da onlar tarafından yetkilendirilmiş bir sözcü dinlenir. Eğer sanıklar devletin yüksek mahkemesinden beraat ederlerse, görevlerinin başına tekrar geçerler. Uygulama gücünün başkanı ile madde 102 de ilan edilen şekillere uygun biçimde hareket edilir.

Madde 76- Yasama birliği senatonun teklifini takiben, yukarıdaki gibi Cumhuriyet denetimcilerine suç duyurusunda bulunur, görevlerini askıya alır ve yargılamaya baslar.

Madde 77- Yasama birliğinin oturum yerlerinde polislik yapma hakkı mevcuttur.

Madde 78- Yasama birliğinin üyelerinin üzerine polislik hakkı mevcuttur, ancak onlara karşı tutanaktaki sansürden ve sekiz gün tutuklamadan büyük ceza veremez.

Madde 79- Yasama birliği hiç bir kamu törenine katılmaz ve yetkili gönderemez.

Genel Denetim

Madde 80- Genel denetim, Cumhuriyet denetimcileri olarak adlandırılan üç üyeden ve sekreterden oluşan bir kuruldur.

Madde 81- En yaşlısı kurul başkanıdır ve “Eforo” unvanı taşır.

Madde 82- Eforo, fiziki ya da manevi nedenlerden kaynaklanan yokluğunda, ondan sonraki denetimcilerin en yaşlısı kurulun ilgili evraklarını ya da kararlarını imzalar. Bu evraklar, sekreter tarafından onay imzası taşır. Eğer sekreter evrakın içeriğinden memnun değilse, imzayı attıktan sonra memnuniyetsizliğinin nedenlerini yazılı olarak

belirtmesi gerekir. Eforo'ya diğer oluşmuş makamların evrakları ve özel kişilerin imza kampanyaları yöneltir.

Madde 83- Denetim kurulunun tüm evraklarının ve kararlarının geçerli olmaları için mutlaka en az iki ye ve sekreterin katılmış olması, özel deftere kayıt edilmiş olması ve katılmış denetimciler ve sekreter tarafından imzalanmış olması gerekir. Sekreterin fiziki ya da manevi nedenlerden dolayı kaynaklanan yokluğunda, denetimcilerin en genci onun görevini doldurur, sorumluluğunu üstlenir ve kararı ayrı bir defterde kayıt eder. Bu durumda mutlaka diğer iki denetiminin de katılmaları şarttır.

Madde 84- İki denetiminin fiziki ya da manevi nedenlerden dolayı kaynaklanan yokluklarında, üçüncü denetiminin derhal senatoya haber vermesi gerekir ve senatonun geçici iki denetimci seçmesi gerekir,seçilen bu denetimciler görevlerini hâlihazırdaki denetimciler görevlerine dönene kadar sürdürürler.

Madde 85- Cumhuriyet denetimcilerinin 76 ve 120. maddelerdeki durumlar hariç dokunulmazlıkları mevcuttur.

Madde 86- Bu denetimcilerin oturumların yapıldığı devlet köşkünde korumaları mevcuttur, orda da oturabilirler ve onlara üst askeri törenler yapılır.

Madde 87- Onlar, her adanın yerel denetim kurulunu idare ederler, o kurullarda hep genel denetim aracılığıyla fikirlerini senatoya ve yasama birliğine iletirler.

Madde 88- Cumhuriyet denetimcilerinin kurulu, anayasanın ve yasaların uygulamasını denetler ve yasama birliğine ya da yasamanın bir araya gelmediği dönemlerde senatoya halkın temsilcilerini, uygulama gücünün ve yasama danışmanlığının üyelerini ve yerel başkanlar tarafından yapılmış anayasaya karşı tüm ihlalleri, tüm yasadışı olayları, yüksek ihanet suçlarını iletir.

Madde 89- Bu kurul oysuz ayrı mahkemede tüm yasama birliğinin oturumlarına eşlik eder. Şekle ve disipline tam uyulmasını sağlar ve yazılı olarak senatonun ya da yasama birliğinin herhangi bir projesi hakkında düşüncelerini belirtir. Eforo, ya da onun tarafından yetkilendirilmiş denetiminin yasama birliğinin yargılamasına sunulmuş her konu hakkında iki konuşma hakkı mevcuttur.

Madde 90- Senato (önceki yasa ve kararnamelerin idare ve uygulayıcı evrakları hariç) denetimcilere iletmeden ve onların görüşünü almadan hiç bir kararı ilan edemez ve uygulatamaz. Eğer anayasaya aykırı ise ya da yasadışı ise, denetimcilerin karşı çıkmaya hakkı vardır. Bu yüzden, onlar bakanlar tarafından tutulan bu kararların defterlerini isteyip inceleyebilirler.

Madde 91- Denetimcilerin karşı çıkmalarına rağmen senato, anayasaya karşı bir kararı ilan etmeye ya da uygulatmaya ısrar ederse, denetim kuruluna karşı çıkma ile ilgili rapor sunması gerekir. Kurul, o zaman durum acil ise derhal olağanüstü şekilde yasama birliğini çağırabilir, ya da yasamanın olağan toplantıları esnasında raporunu sunmayı bekleyebilir. Olağanüstü toplantının meşru olması için mutlaka temsilcilerin üçte ikisinden oluşması gerekir.

Madde 92- Yasama birliğinin araştırmaları üzerine ve acil durumda, denetimciler kurulu, yerel denetimcilerin aracılığıyla adaların hatırlı kişiler sinklitlerini çağırabilir. Hatırlı kişilerin sinklitlerinin bu tür olağanüstü toplantıları on beş günden fazla süremez ve konu çağrıldıkları konudan başka bir konu olamaz. Temsilciler aracılığıyla hatırlı kişiler sinklitleri yasama birliğine madde 68 de belirtildiği gibi oylarını verirler.

Madde 93- Yasama birliğinin olağan toplantısından iki ay önce, senato Cumhuriyet'in denetimci kuruluna hazırladıkları tüm yasa projelerini, Cumhuriyet'in tüm masraf ve gelir durumlarını teslim etmesi gerekir. Denetimcilerin bunları tespitleriyle yasama

birliğine teslim etmeleri gerekir ve yasama da bu yorumlar ve kurullarının tartışmasını takiben karar alır.

Madde 94- Cumhuriyet denetimcilerine, Cumhuriyet'in her önemli konusu için senato tarafından danışılmalıdır, bu yüzden Cumhuriyet Denetimcileri devlet danışmanlık unvanını da taşırlar.

KISIM IV

UYGULAYICI GÜÇ

Madde 95- Uygulayıcı güç, Korfa'da ikamet eden ve her adanın hatırlı kişiler sinklitleri tarafından seçilmiş milletvekillerin belirli sayısından oluşan bir senatoya verilir.

Madde 96- Senato her yılın Nisan ayının ilk gününde ilk turda en genç üyelerin yarısının çıkışıyla, sonra devlet memurluk süresi olan iki yılı doldurmuş olanların çıkışıyla yenilenir. En genç ve senatodan çıkmış üyelerin geldikleri adalar, onlardan sonra gelenleri tek oturumda Ocağın on beşinde seçerler.

Madde 97- Uygulayıcı gücün başkanı, yani senatonun başkanı, Prens unvanını taşır ve görevinde iki yıl kalır.

Madde 98- Eğer seçilmiş Prens senatonun birliğinden değilse, Prens geldiği adadan en genç senatör çıkar.

Madde 99- Görevini tamamlayan Prens derhal senatodan çıkar ve yerine Prens'in doğduğu adanın hatırlı kişiler sinklitinin seçtiği bir senatör geçer, ancak bu Prens görevin bitişinden iki yıl boyunca Cumhuriyet topraklarından çıkamaz.

Madde 100- Prens vefatı, fiziki ya da manevi nedenlerden kaynaklanan yokluğunda, her senatör sırayla aylık süreyle ve yaş sırasıyla senatonun yardımcı prens unvanıyla engel bitene kadar ya da 60. maddede Senatonun yenisini öngördüğü şekilde seçene kadar o görevi doldurur.

Madde 101- Prens senatoyu yürütür. Olağandışı toplantılara çağırır. senatonun tüm evraklarını imzalar, o evraklar da aynı zamanda bakanların biri tarafından da imzalanmış olmalası gerekir. Evrakı onaylamıyorsa, bakan imzalarken bunu belirtip nedenleri yazılı olarak belirtmelidir. Prens dış güçlerle muhatap olur, müzakereleri yürütür ve gerekli kararları, hep dış ilişkiler odasının raporu ve senatonun yargılamalarını takiben yapar. Dış ajanları dinler, onların raporlarını teslim alır ve söz konusu odanın üyelerinin huzurunda hükümetin cevaplarını verir. Konsolosların ve diğer dış ajanların izinlerini denetler ve onlara senatonun karar verdiği uygulama yetkisini verir. senatonun yargılama sonucu olarak ve onun adına denizcilerin belgelerini verir ve onlara gerekli talimatları verir. Dış ve iç makamların ve özel imza kampanyalarının hepsi kendisine yollanır. Yetkili bakan onları teslim alır ve ait oldukları senato odasına teslim eder. Prens senatonun onayına, her odanın görüşünü aldıktan sonra, senatonun bakanlarını seçer ve dış işler odasının görüşünü aldıktan sonra, diplomat bakanları, ajanları ve yurtdışında Cumhuriyetin konsoloslarını seçer, hükümetin kararlarını uygulayarak onlara gerekli izinleri, belgeleri ve talimatları verir. İsteğine göre her senato odasının oturumunu yürütür, Cumhuriyet'in silahlı gücünü harekete geçirir ve dağıtır, birliğin yargılamalarına uygun şekilde onlara emir verir, Korfa'nın eski kalesinde oturur, senatoyu oraya çağırır, devletin damgalarına sahiptir.

Madde 102- Prens dokunulmazlığı mevcuttur. Prens olarak söyledikleri ya da yazdıkları hakkında aşağıdaki prosedürler hariç hiçbir zaman aranamaz, suçlanamaz, ve de yargılanamaz.

Cumhuriyet denetimcileri neden göstererek kendileri tarafından olağanüstü şekilde toplanmış yasama birliğin karşısında onu suçlayabilirler.

Yasama birliği o zaman sanık prensu suç duyurusunu ve dayandığı kanıtları teslim eder. Sanık prens belirli süre içinde savunmasını vermek için çağırılır. Kendisi şahsen dinlenmez, kendisini, tarafından seçilmiş bir sözcü veyahut bir savunma metni aracılığıyla savunur.

Eğer prensin suçlu olduğu kanaati olursa, yasama birliği oy çoğunluklu ile görevden düşme kararı alır ve prens geçici olarak görevinden alınır.

Karar senatonun oybirliği ile onayı alınmadıkça kesin değildir. Prens senatonun karşısında belirtilen şekilde savunmasını yapar.

Senato görevden düşme kararını onayladığı zaman, yasama birliği yeni bir prensin seçimine başlar ve görevden düşmüş prens yasama birliği tarafından, suçun içerikliğine ve önemine göre, yasaya uygun olarak, sürgüne, para cezasına, ya da idam cezasına çarptırılır.

Sürgün kararı, yani Cumhuriyet topraklarından sürgün ediliği, yeni yasama birliği tarafından onaylanmadıkça sürekliliği yoktur.

Bu cezalar asla Prensın ailesine ya da malvarlıklarına yönelik olamaz, ancak sürgün cezasına belirlenen şahsi bir para cezası eklenebilir.

Eğer sonra, senato, yasama birliğinin görüşünü paylaşmıyorsa, denetimciler kurulu olağanüstü şekilde hatırlı kişiler sinklitlerini toplantıya çağırır. Yasama birliğine verilen oyların sayısının toplamı dörtte üç olduktan sonra, 68. maddede öngörülen şekilde karar alınır ve görevden düşürme kararı onaylanır ya da iptal edilir.

İptal edildiği takdirde, Prens görev başına döner ve suç duyurusu önemli uygun evraklara dayanmadığında, sanık prensin savunucuları tarafından sonradan imha edilmişse bile, denetimciler yasama birliği tarafından sürgüne mahkûm edilirler (sürgün onaylanabilir, iki yılda bir her yeni yasama ile iptal edilebilir).

Madde 103- Her yeni prens seçiminde, denetimcilerin ihbarı üzerine, yasamadan iki yıldan çıkmış prene karşı sürgün kararı verilebilir. Ancak senatonun onayı gerekir. O onay olmaksızın hatırlı kişiler sinklitinin görüşlerine ve önceki maddeye uygun biçimde gelişen yargılarına başvurulur. Sürgün kararı ilan edildiğinde, çıkmış olan prensin yaptığı suçların niteliğine uygun biçimde yasa tarafından belirlenen cezaların uygulanması için devletin yüksek mahkemesine teslim edilir.

Madde 104- Senato, yasama birliğinin onayına, yasama danışmanlığına düşen medeni ve cezai olanların dışındaki tüm yasaları sunar, bunların uygulanması için gerekli düzenlemeleri ve ilanları gerçekleştirir, yasama danışmanlığının isteği üzerine de yasama birliği tarafından kabul görenler için de aynı yol geçerlidir.

Madde 105- Senato, devlet huzurunun korunması için gerekli olan her şeyi tedarik eder ve kamu güvenliğine kimsenin saldırmaması için denetimde olur.

Madde 106- Eğer senato, devlete karşı bir komplonun düzenlendiğini, her haliklarda bir devlet memurun suistimal, ahlak bozukluğu, sahte evrak düzenleme, ya da başka kamu suç işlediğini duyarsa, suçlulara karşı gözaltına alma emri çıkartabilir. Ancak iki gün içinde onları serbest bırakması gerekir, bu durumda yasaya göre suçlayan senato tarafından cezalandırılmalıdır ya da yasaya göre yargılanmaları için yetkili hâkime teslim edilmelidirler, yoksa sekreter keyfi tutuklama suç duyurusunu imzalar. Bu durumda denetimciler kurulu itirazda bulunmaya ve karşı çıkmaya hakkı olur.

Madde 107- Senato aşağıdaki şahıslar hakkında suç duyurusunda bulunabilir:

- 1) Prens dışında, kendi üyeleri, onlar hakkında devlet yüksek mahkemesi karşısında suç duyurusunda bulunmak.
- 2) Yasama birliğinden karşısında, birliğin toplanmadığı dönemlerde ise devlet yüksek mahkemesi karşısında Cumhuriyet denetimcilerini suçlayabilir.

- 3) Cumhuriyet denetimcilerinin suç duyurusunu takiben, olağan mahkemeler ya da devlet yüksek mahkemesi karşısında herhangi bir devlet memuru suçlayabilir. Hakkında suç duyurusu olan her devlet memuru görevinden uzaklaştırılır, ancak suçlamadan beraat edilirse, görevin başına döner.

Madde 108- Prens aracılığıyla senato Cumhuriyetin silahlı kuvvetini denetler ve yönetir, ancak hiç bir üyesi ona emir veremez

Madde 109- Senato yasalara uygun olarak tüm rütbelere atamaları yapar, gerekli düzenlemeleri yapar ve yasaya uygun olarak askeri yerleri belirler.

Madde 110- Senato, yasanın çıkartılmasını emrettiği paraların üretimini denetler.

Madde 111- Senato, devletin en üst yönetimini sağlamaktadır. Bu konumda emrinde olan her yerel yönetimin yasalarının uygulamasını denetlemektedir.

Madde 112- Senato, her yasanın düzenlemelerini takiben aşağıdaki koşullar altında devletin masraflarını ve gelirlerini yönetir.

- 1) Mali Odanın aracılığıyla gelirlerin toplanmasını sağlar, fonların ve ödemelerin hareketini emreder.
- 2) Belirli bir masrafa yönelik olan bu ödemeler senatonun kararnamesi, Mali oda başkanı ve bu bölümün bakanı tarafından imzalanmış olan bir yetki belgesi olmadan bir yasanın sayesinde geçerli değildir.
- 3) Devletin gelirlerinin ve masraflarının ayrıntılı hesapları Mali oda başkanı ve bu bölümün bakanı tarafından imzalanmış ve onaylanmış olarak her yıl yayınlanır.
- 4) Bu hesaplar, yasama birliğinin toplantısından iki ay evvel Cumhuriyet denetimciler kuruluna teslim edilir. Kurul onları gözden geçirir ve yasama birliğine teslim eder.

- 5) Gizli masraflar yayınlanmaz, ancak Cumhuriyet denetimciler kuruluna iletilir. Eğer denetimciler onlara itiraz ederlerse, sadece bu durumda senato onları Yasama birliğinin karşısında yasama birliğiyle karar verilecek tedbirler ile hesabını verir.
- 6) Cumhuriyetin geçici hükümeti süresince kullanılan muhasebe yöntemleri ve yazıları kaldırılmaktadır ve yerine basit ve açık bir yöntem geçmektedir.

Madde 113- Din, eğitim, sanatların, edebiyatın, bilimlerin yararlı kurumları, esnaf ve denizcilik doğrudan senatonun koruması ve yetkisi altındadır.

Madde 114- Senato yetkisi altındaki konuları tartışmak için üç odaya ayrılır, her oda Prens tarafından seçilmiş ve senato tarafından onaylanmış bir senatörden oluşur, her odanın da bir bakanı mevcuttur.

İlk oda dışişleri içindir. Yurtdışındaki Cumhuriyet'in esnaf ajanları, bakanları, devletin içindeki bakanlar, esnaf ajanları, dış siyasi ilişkiler, müzakereler, düzenlemeler, esnaf ve başka konularla ilgili anlaşmalar, esnaflık amaçlı denizcilik, aktif ve pasif esnaflık ile ilgili olarak inceleme, tartışma yapıp onları senatonun kararına sunar.

İkinci oda içişleri içindir. Eğitim, yararlı kurumlar, din, ulusal mülkler, devlet polisi, sağlık ve genel olarak devletin yedi yerel yönetiminin idaresiyle ilgili olan her konuyu tartışır ve yukarıdaki gibi sunar.

Üçüncü oda mali ve silahlı kuvvetler içindir. Devlet hazinesi, sınır askeri ve Cumhuriyet ulusal koruması ile ilgili olarak tüm konuları tartışır ve yukarıdaki gibi sunar. Bu odanın, bölümüne ayrılmış olan bakanın dışında, odanın üç kere seciminin üzerine senato tarafından seçilmiş genel haznedarı mevcuttur. Bu genel haznedarın sadık idaresi için ancak yasa tarafından belirlenen bir para miktarı karşılığında görevini doldurabilir.

Madde 115- Senato, prensin seçimi üzerine her üç odaya bağlı olan üç sekreteri seçer ve bağlı olduğu odanın nedenlere dayanan raporu ve oybirliği üzerine senato sekreterini görevinden alabilir.

Madde 116- Dışişleri bakanı, doğrudan Senato adına işler yürütür, yurtdışındaki Cumhuriyet'in ajanları ve bakanları ile ve dış ajanlar ve bakanlar ile senatonun kararlarını uygular. İçişleri bakanı, silahlı kuvvetler ve mali bakanı yukarıdaki gibi devlet tarafından oluşturulan tüm yetkiler ile işlerini yürütürler. Üç bakanın da senatoda danışmanlık oyları mevcuttur ve senatonun oturumları esnasında her biri ayrı olarak kendi bölümü ile ilgili konuların tutanağını tutar. Bir bakan iki odayı yönetemez. Ancak dışişleri odasında odanın bir üyesi bakan görevini üstlenebilir, bu durumda ve sadece bu görevlerle ilgili senatörün dokunulmazlığı kalkar.

Madde 117- Söz konusu bakanlar, senatonun sunduğu yasa tasarımını destekleme konusu olduğu her seferde yasama birliğine katılıp iki konuşma yapma hakları mevcuttur. senato bunu gerekli gördüğü takdirde söz konusu olan konu için her birine bir sözcü unvanı ile bir senato üyesini ekler. Yasama birliğinin başkanı, ya da sekreteri, ya da sözcüsü o konuşmacının sözünü kesebilir.

Madde 118- Senatörlerin dokunulmazlığı mevcuttur. Onlar hiç bir zaman görevleri esnasında söyledikleri ve yazdıkları şeyler ile ilgili aranamaz, suçlanamaz ve yargılanamazlar. Ancak suçüstü yakalandıklarında tutuklanabilirler, ancak sadece senatonun bir kararnamesi ya da yasama birliğin bir evrakına takiben sanık konumuna düşebilirler.

Madde 119- Bakanlar aşağıdakilerden sorumlular:

- 1) Nedenleri açıklanmamış bir itiraz yokluğunda kendileri tarafından imzalanmış her senatonun evrakı

- 2) Yasaların ve kamu idare yönetmeliklerin uygulanmaması
- 3) Kendilerinin yasaya, anayasaya ve senatonun kararnamelerine karşı verdikleri emirler. Suçüstü yakalandıklarında, senatörlerin önceliklerine sahiptirler.

Madde 120- Diplomat bakanlar, görevlerine bağlı konulardan dolayı sadece bir senatonun kararnamesini takiben yargılanabilirler.

KISIM V

YEDİ ADANIN ÖZEL YÖNETİMİ

Madde 121- Her Ada'nın özel yönetimi, bir yerel yönetime ve yasa tarafından belirlenmiş sayı ve görevleri olan yargıçlara devredilir.

Madde 122- Yerel yönetim ve yargıçlık üyeleri hiçbir yasanın ya da senatonun kararnamesinin uygulanmasını askıya alamaz ve hukuki konulara karışamaz.

Madde 123- Senato, nedenlerini açıklayarak odaların raporlarını takiben yasalara, hükümetin kararlarına, ondan gelen emirlere karşı gelen yerel yönetimlerin ve yargıçların evraklarını iptal ettirebilir. İtaatsizlik durumunda, senato nedenlerini açıklayarak herhangi bir üyeyi görevinden alıp yargılayabilir.

Madde 124- Yerel yönetimler, yargıçlara ya da üyelerine göre aynı haklara sahiptirler. Ancak yerel yönetimin oybirliğiyle iptal ya da askıya alınmasına karar verilebilir. Bu ise geçicidir, kesin değildir, senatonun onayı olmadan hukuki işlemlere başlama yetkisi vermez.

Madde 125- Ne senato, ne de yerel yönetimleri yerel denetimciler kurulunun üzerine iptal ya da askıya alma hakları yoktur. Bu hak sadece Cumhuriyet denetimciler kuruluna aittir ve senatonun yazılı talebi üzerine, yerel denetimcileri dinledikten sonra uygulayabilir.

Madde 126- Yerel yönetim, her adada söz konusu adada doğmamış ve orda ikamet etmemiş Pritano olarak adlandırılan bir lider ve yerel yönetici olarak adlandırılan iki yerel üyeden oluşur. Korfa'da aynı zamanda aynı adanın prensi ve Pritano'su bulunamaz.

Madde 127- Pritano'nun sadece yargılama yetkisi mevcuttur. Yerel yöneticilerin danışmanlık yetkisi mevcuttur ancak keyfi tutuklamadan suçlanmamak için iki gün içinde şehir yargıcına iletilmesi mutlakdır. senatonun belirli bir emrin uygulayıcısı olan, gözaltı emrini ya da kamu huzura karşı bir suç ile ilgili bir tutuklama emrini içeren ve onların Pritanonun evrakların dışında, Pritanonun tüm diğer evrakları yetkili yerel yöneticinin danışmanlık görüşü alınmadan geçerli değildir.

Madde 128- Yerel yönetimlerin olağan toplantıları haftada iki gün yapılır. Olağanüstü toplantılar Pritano'nun gerekli gördüğü ya da yerel yöneticilerin gerekli gördüğü her seferde yapılır. Pritanonun sekreteri katılır, ya da oturumların tutanağını tutar. Bu tutanak her iki ayda bir senatoya içişleri odasının aracılığıyla yollanır.

Madde 129- Yerel yöneticilerin oy birliği, yerel yönetime Pritano tarafından yürürlüğe geçirilmemiş bir belgeyi askıya almasına hak verir ve bu konuda senatoyu bilgilendirir. Yürürlüğe geçilemezliğiyle ilgili bir yasa mevcuttur.

Madde 130- Her adanın silahlı kuvveti, o adanın Pritanosunun doğrudan emri altındadır. Pritano bu yetkiyi yargıçların ve mahkemelerin adli ve gerekçeli araştırmalarına uyum sağlattırmaktadır, ancak bunu hiç bir zaman yerel denetimciler için yapmaz. Bu Pritano silahlı birlikle ve senato tarafından emredilmiş dağılımlarla ilgili hiçbir değişiklik yapamaz, sadece bu konularda görüşünü bildirebilir.

Madde 131- Yargıçların ve yerel yönetimin tüm evrakları kendi adına yayınlanmaktadır.

Madde 132- Pritano, esnaf ajanlarının izinlerini denetleyip onları onaylama için senatoya yollar, bu onay olmadan o ajanlar resmi şekilde görevlerini dolduramazlar.

Madde 133- Pritano'nun aracılığıyla ve yasanın öngördüğü şekilde, esnaflık gemilerinin kaptanları ve denizciler izinlerini senatodan alırlar.

Madde 134- Özel kişilerin tüm yazıları, raporları ve imza kampanyaları ve oluşmuş makamların tüm evrakları Pritano'ya yönlendirilir.

Madde 135- Pritano sürekli senato ile ilişkidir.

Madde 136- Pritanolar kendi aralarında Cumhuriyet'in genel konular hakkında yazışamazlar.

Madde 137- Yerel yönetimin yetkisinde:

1) Din, usul, gösteriler, istatistik ve sağlık polisi, esnaf, denizcilik, güzel sanatlar, mekanik meslekler, yararlı kuruluşlar, kamu eğitim, dilenciler, sivil barındırmalar, askeri hastaneler ve genel olarak, adanın iç idaresiyle ilgili, iptal edilmemiş belediye yönetmeliklerin, senatonun kararların ve yasalarına uygulayıcı olmak.

2) Yerel denetimcilerin kurulları hariç, tüm yargıların yönetimi.

3) Kamu gelirlerin toplanması, yerel masraflar için yasa tarafından ayrılmış fonların kullanımı ve gerekli tutarın tam ve zamanında Cumhuriyet hazinesine ödenmesi.

4) Pritano'nun yada yerel yönetimin görevleriyle ilgili 20, 23, 24, 29, 31, 38, 41. maddelerin hatırlı kişiler sinklitleri ve medeni kütüğüne raporun kaydedilmesi

Madde 138- Yetkili kişi sırf Pritano olduğu bu konular hakkında tartışmanın gerçekleşmesi için, yerel yönetim üyelerinin her birine yerel yönetimin yetkisindeki bir ya da bir kaç konu hakkında bilgi ve inceleme yetkisi verir, bu konudaki tartışma yetkilendirilmiş her üyenin yerel yönetiminde gösterilmiş ilgili evraklar ve belgelere ve raporuna dayanır.

Madde 139- Pritano'nun özel olarak ve yerel yönetimin toplu olarak sekreterleri mevcuttur, sekreter senato tarafından yeni seçilmiş Pritano'nun tedarik ettiği üç isimli bir listeden seçilir. Bu sekreterin görevli olduğu adada doğmamış ve orda önceden ikamet etmemiş olması mutlakdır. Pritano tarafından imzalanmış tüm belgelerden sorumlu tutulur, o belgeler sekreter tarafından da imzalanmadıkça resmi değerleri yoktur. Eğer karşı ise, bunun nedenlerini imzayı atmadan evvel yazılı olarak açıklaması gerekir.

Madde 140- Pritanoların, yerel yönetimlerin, yerel tüm yargıçların ve mahkemelerin ikamet yerleri, her adanın hâlihazırdaki başkentlerinde olmalıdır. Kefalonya'da Argostoli şehrindeki sağlık yargıçlığına çok benzer olan Luxuri şehrinde ikamet eden üç üyeden oluşan sağlık yargıçlık mevcuttur. Bu iki yargıçlık diğer adalarda olduğu gibi Pritano ile başkent olan Argostolide buluşurlar ve sağlık kurumunu oluştururlar. Bu kurum, tüm sağlıkla ilgili iç yönetmelikleri düzenler. Kendisine bağlı olan yasal olarak kurulmuş sağlık birimleri Asso kalesinde ve yasanın adada belirlediği tüm diğer yerlerinde gerekli talimatları verir ve emirleri onaylar. Kefalonya'da üç bölümde öngörülen miktarlarda memur sayısı mevcuttur. Her adada denetimci kurulunu yerel denetimciler sekreterlikle oluşturup 16, 23, 28, 31, 41, 42. maddelerde öngörülen görevlerin dışında kamu usulüne, yerel yönetimin ve yargıçlarının huzurlarını, düzenlerini ve davranışlarını denetlerler. Yerel yönetimle ilgili olarak, eğer belgeleri yasadışı bulunursa, onlara uyarı verirler ve ihlalin devam ettiği takdirde, onu genel denetime ihbar ederler. Yargıçlarla ilgili olarak, özensizlik, yargılama süreçlerinde yavaş olma, dürüstsüzlük, bakanlardan haraç isteme durumunda, suçlular hakkında yerel yönetime suç duyurusunda bulunur ve gerekli olduğu takdirde, onları görevlerinden uzaklaştırır. bu görevden uzaklaştırma kesin değil, geçicidir, ta ki

sanıkların dinlemesini takiben, temyiz mahkemesi suç unsurunu kabul edip onu kendi adaların mahkemelerine ya da başka adanın mahkemelerine teslim eder.

Madde 142- Yerel denetimciler her adada yasaya uygun biçimde jüri listelerini oluştururlar.

KISIM VI

YARGILAMA GÜCÜ

Madde 143- Yetkili olmayan ve yasal olarak bu konuda görevlendirilmemiş olan kimse yargıçlık yapamaz. Vergi davaları da bu konuya dahildir.

Madde 144- Yargıçlık gücü hiçbir yasama görevini üstlenemez. Dolayısıyla hiçbir emir ya da yönetmelik çıkartamaz, uygulamasını askıya alamaz, hiç bir yasanın metnini genişletemez ya da değerlendiremez.

Madde 145- Yargıçlık gücünün asıl görevi, yasa metinlerinin medeni ve cezai kanunların uygulanmasından ortaya çıkan karmaşıklıklar, belirsizlikler, ya da defoların sonuçlarını yasama danışmanlığına sunmaktır, yasama danışmanlığı da kendi görevi çerçevesinde onları göz önünde bulundurur.

Madde 146- Mahkeme oturumları kamuya açıktır, edebe karşı olan bazı durumların duyulması mahkeme tarafından yasaklandığı zamanlar hariç. Yargıçlar kararlarını gizli bir şekilde alıyorlar. Yargılamalar nedenlere dayanır ve yüksek sesle duyurulur. Medeni kanun ilan edildiğinde, yargıçlar nedenini açıklayarak, yargılamalarının dayanağı olan yasa metnini belirtirler. Bu olana kadar, aldıkları kararı belirtilen nedenleri açıklarlar, ya da yürürlükteki yasayı gösterirler.

Madde 147- Hiç kimse yasal olarak hakkı olan mahkemede yargılanmaktan mahrum kalamaz.

Madde 148- Hiç kimse kavgalı olan tarafların serbestçe seçtikleri hakemler tarafından yargılanması hakkında engellenemez. Taraflar özellikle bunu belirtmedikçe bu hakemlerin aldıkları karara itiraz hakkı yoktur ve temyiz mahkemesine başvurulamaz.

Madde 149- Her adada yasanın her şehir, kasaba ya da köy için belirlediği sayıda ilçe müfettişleri mevcuttur. İlçeler tarafından verilen çift liste üzerine, yasanın belirlediği şekilde, yerel yönetim bu müfettişleri seçer. Şehirdeki müfettişler yerel yönetim tarafından jüri üyelerinin kurul yönetiminin sunduğu çift listeden seçilirler. Yerel yönetim uygun bulduğu zaman onları görevlerinden alır.

Madde 150- Aynı zamanda yasanın belirlediği sayıda her adada şehirli yargıçlar mevcuttur. Yasa ilçe müfettişlerinin ve şehirli yargıçların yetki konularını ve uygulama biçimlerini belirler.

Madde 151- Korfa, Ayamavra, Zanta ve Kefalonya adalarının her birinde denizcilik ve esnafçılık mahkemeleri mevcuttur. Küçük adalarda, yasanın belirlediği yetkileri olan makam esnaflık mahkeme görevini üstlenir.

Madde 152- Beklemede olan insanların arasında anlaşmazlık çıktığı durumda sağlık sulh yargıçları şehirli yargıç görevlerini üstlenirler.

Madde 153- Her adada adı “Dicastero” olan bir asliye mahkemesi mevcuttur. Yasa adalardaki şeklini, yol şeklini ve yetkilerini belirler. Kefalonya’da biri Argostoli’de ve diğeri Lixuri’de bulunan iki Dicastero mevcuttur. Bu Dicastero aynı zamanda sırf Lixuri bölgesindeki sakinlerle ilgili esnaf kararlar için esnaf mahkeme görevlerini üstlenir.

Madde 154- Korfa, Ayamavra, Kefalonya ve Zanta adalarında, itiraz mahkemeleri mevcuttur. Pakso, Çuka ve İtaki adalarında itiraz mahkemesi yoktur. Anayasa kuruluşunun onuncu yılında, yasama birliği bu küçük adaların birinde ya da bir kaçında itiraz mahkemelerin kurulmasının uygun olup olmadığına karar verecektir.

Madde 155- Korfa, Zanta, Kefalonya ve Ayamavra adalarının her birinin itiraz mahkemesi kesin mahkeme niteliğiyle, yasanın belirlediği durumlardaki diğer adaların itiraz mahkemelerinin kararlarını yargırlarlar.

Ceza ve cezai adalet

Madde 156- Hiç kimse Pritano'nun önüne getirilme amacı olmadan tutuklanamaz.

Madde 157- Pritano ilgili yasa çerçevesinde devlet memuru tarafından düzenlenmiş bir gözaltına alma emri, eşlik etme belgesi, 127. maddede belirtilen durumda, yasama birliğinin ya da senatonun gözaltına alma kararı olmaksızın, getirilmiş, gözaltına alınmış ya da kendi isteğiyle gelmiş olan kimseyi koruma altına alamaz ya da tutuklayamaz.

Madde 158- Gardiyan, Pritano tarafından damgalanmış olan bir tutuklama ya da gözaltına alma emri, kararı, ya da evrakı kendisine teslim edilmedikçe kimseyi hapse atamaz.

Madde 159- Her eşlik etme belgesinde tutuklama nedenleri belirtilmelidir, her tutuklama emrinin ya da kararının dayandığı yasa da belirtmelidir ve bunların bir nüshası tutuklanmış şahısa verilmelidir.

Madde 160- Gardiyan eşlik etme belgesini, gözaltına alma ya da tutuklama emrini hemen memura damgalatmalıdır, memur da damganın üzerine hapse giriş gününü ve saatini belirtmelidir.

Madde 161- Zaman kaybı olmadan ilgili kayıt defterine ilgili emir, karar ya da belge kayıt edilmelidir ve yargıç tarafından kaç kez olmuş olduğu, gözaltı ya da tutuklama yeri incelenir.

Madde 162- Her gözaltı işleminde, tutuklanmış kişi yirmi dört saat içinde işlem görmelidir. Eşlik belgesiyle hapse girmişse, otuz saat içinde işlem görmelidir.

Madde 163- Ancak gardiyan, yargıç bu konuda özel bir yasak getirmediğe, incelemeden sonra tutuklunun dışarıdaki kişilerle iletişimine engel olamaz.

Madde 164- Eşlik etmekte, tutuklamada ve uygulamada yasanın öngördüklerinden daha sert uygulama getiren kimse suç işlemiş olmaktadır.

Madde 165- Yasa tarafından izin verilmeyen, ya da yasanın öngördüğü durumların dışında, belgesiz, emirsiz, kararsız, ya da hükümetin öngördüğü yerlerin dışındaki bir yerde eşlik, tutuklama ya da gözaltına alma emri veren ya da uygulayan kimse keyfi tutulamaktan suçludur.

Ceza ve cezai adaletin düzenlemesi

Madde 166- Her şehirli yargıç, sorumlu olduğu bir teğmen seçer.

Madde 167- Şehirli yargıç, yasanın belirlediği gibi hafif suçları kesin biçimde yargılar.

Madde 168- Her adada onur düşürücü cezalar içermeyen suçları yargılayan bir ceza mahkemesi mevcuttur. Kefalonya adasında başkent Argostoli'deki ceza mahkemesinin dışında Lixuri şehrinde de bir tane mevcuttur.

Madde 169- Her adada jüri üyeleri kurul yönetimi mevcuttur ve hatırlı kişiler sinkliti tarafından seçilirler. Yasa bu yönetimin yetkilerini belirler.

Madde 170- Ceza mahkemesi şehirli yargıç, jüri üyelerinin listesinden alınmış iki memur ve bir vergi avukatından oluşur. Yasa şeklini belirler.

Madde 171- Yerel denetimciler, şehirli yargıç, jüri üyelerin kurul yönetimi ile birleşerek ceza mahkemesinin kâtibi yerel yönetim tarafından oluşmuş üç liste üzerinden seçerler.

Madde 172- Birden çok şehirli yargıç olduğu yerlerde, ceza mahkemesinde üç aylık sürelerle sırayla görevlerini doldururlar.

Madde 173- Onur kırıcı unsurlar içeren ya da üzücü cezalar ile ilgili olan tüm suçlamalar jüri üyelerinin aracılığıyla yargılanır.

Madde 174- İlk olarak jüri üyeler kurulu suçlamaya yer olup olmadığını inceler. İkinci bir jüri üyeler kurulu olayları tanımlar ve suçu tanzim eder.

Ceza mahkemesi yasanın düzenlemelerine uygun olarak uygulanacak cezayı tebliğ eder.

Madde 175- Jüri üyelerinin süreleri belirsiz şekilde yenilenebilir ve denetimciler kurulu tarafından görevlerinden alınabilirler.

Madde 176- Her adada üç yargıç ve avukatlar arasından alınmış iki memurdan oluşan ceza mahkemesi mevcuttur.

Sadece üç üye oturumda bulunur ve her zaman bir memur da mevcut olur. Eğer yasa bunu öngörüyorsa, oturumdan dışlanması gereken birileri olursa diğerleri yerlerine geçerler.

Madde 177- Her ceza mahkemesinde bir vergi avukatı mevcuttur.

Madde 178- Vergi avukatı prosedürü yönetir, suç duyurusuna destek olur ve yasa tarafından belirlenen cezaya neden gösterir.

Madde 179- Ceza mahkemesinin kararları yasanın belirlediği durumlarda ceza mahkemesinde temyiz edilebilir. Ceza mahkemesi, itiraz yargıç olarak, tüm üyeleri ile oturur.

Madde 180- Her durumda, bir ya da bir kaç üye mahkemede eksik olursa, bundan dolayı oturumun isleyişi geçersiz olursa, yerlerine her medeni yargıç geçebilir.

Yargıtay

Madde 181- Cumhuriyette bir Yargıtay mevcuttur. Yasama birliği tarafından seçilmiş yedi yargıçtan oluşur.

Madde 182- Adı gecen yargıtayın yanında, genel avukat da mevcuttur, o da yasama birliği tarafından seçilir.

Madde 183- Yedi yargıç kendi aralarında gizli oy secimi ile başkan seçerler ve birliklerin dışında da aynı zamanda sekreter seçerler.

Madde 184- Yargıtay sırayla iki yıl Zanta'da ve iki yıl Kefalonya'da ikamet eder, sıranın belirlenmesi için kura çekilir. 1814 yılında Ayamavra adası adı gecen iki ada ile sıraya alınmıştır.

Madde 185- Yargıtay medeni ya da ceza kanununa aykırı olduğunu ve gerçeksiz olduğunu kabul ettiği mahkemeler tarafından tebliğ edilmiş kararları iptal eder.

Madde 186- Yargıtay hiç bir durumda işleri göz önünde bulunduramaz. Sadece ceza ya da cezai kanunun yasa düzenlemelerine kesin ihlal olduğu durumda kararları iptal edebilir. Yasa yargıtayın hangi yöntemlerle medeni ve cezai davaları yetkili yargıca devretmesiyle ilgili belirleme yapar.

Yüksek Devlet mahkemesi

Madde 187- Yargıtay yüksek devlet mahkeme rolünü aşağıdaki durumlarda üstlenir.

- 1) Devlet suçu ya da yüksek ihanet söz konusu olduğunda
- 2) Bir yasa yapıcı, bir senatör, bir denetleyici, ya da yerel yönetim üyesi görevi esnasında onur kırıcı ya da üzücü ceza içeren bir suçtan suçlanırsa.
- 3) Devlet memurları hırsızlık, haraç alma, dolandırıcılık, ya da sahte evrak düzenlemekte suçlanırlarsa.

Madde 188- Devlet suçu ya da yüksek ihanet ile ilgili üç farklı suç duyurusu mevcuttur:

- 1) Yasama birliği tarafından çıkartılan suç duyurusu.
- 2) Senato tarafından, ya doğrudan, ya da Cumhuriyet denetimciler kurulunun aracılığıyla yerel denetimcilerin raporu üzerine çıkartılan suç duyurusu, bu

durumda suç duyurusu sadece sanığın ait olduğu ada ile ilgili suçlarla ilgili olmalıdır.

3) Cumhuriyet denetimcileri tarafından yasalara uygun olarak çıkartılan suç duyurusu

Madde 189- Alt düzeydeki memurların kötü idare, haraç alma, usulsüzlük, dolandırıcılık ve benzer konular söz konusu ise, jüri üyeleri aracılığı ile ceza mahkemeleri tarafından yargılanırlar.

Madde 190- Devlet yüksek mahkemesi olarak yargıtayın Cumhuriyet'in tüm medeni ve cezai mahkemelerinin denetlemesi ve devletin tüm noterlerini de denetim altında tutması görevidir.

Madde 191- Yüksek devlet mahkemesinin genel avukatı prosedürü yönetir suç duyurusuna destek olur ve cezaya neden gösterir. Evrakların yasal olmasından sorumludur, imzası olmadan geçerlilikleri yoktur. İmzasını reddedemez, ancak hemfikir değilse imzayı atarken bunu yazılı olarak belirtebilir.

Madde 192- Jüri üyelerin listesi aynı mahkemenin başkanı tarafından yapılır, sadece hayatlarında zaten yargıç veya devlet memur görevleniri üstlenmiş olan anayasal soylulardan oluşur.

KISIM VII

GENEL DÜZENLEMELER

Madde 193- Anayasa, mülkiyetin dokunulmazlığını temin eder.

Madde 194- Her şahsın hanesi gece vakti dokunulmaz sığınaktır, içeride oturanların talebi ya da oluşmuş makamların emri olmadıkça girilmez. Bazı ev ziyaretleri sadece ilgili devlet memuru tarafından imzalanmış yasal bir belge ile belirlenmiş konu ve kişi için yasa düzenlemesinin üstüne gerçekleşebilir.

Madde 195- Herkes herhangi kamu makamına özellikle yerel ve Cumhuriyet denetimcilerine, kamu makamlarına gerekli saygı ile düzenlenmiş olan ve sunucu tarafından imzalanmış şahsi imza kampanyaları sunmakta serbesttir. Hiçbir özel ya da şahsi birlik topluca bir imza kampanyası sunamaz.

Madde 196- Her silahlı kalabalık, hükümet konuları ile ilgili şüpheli toplantılar anayasaya ve genel güvenliğe karşı ihlaldir.

Madde 197- Birden fazla oluşmuş makam ve farklı yetkileri mevcut olanların beraber toplanıp tartışma yapmaları, yasanın öngördüğü durumlar hariç yasaktır.

Madde 198- 1810 yılında, Cumhuriyet'te yasalar ve temel eğitim yönetmelikleri homojen olacaktır.

Her adada özel belediye yönetmeliklerin ihtiyacı olduğu yerlerde vardır.

Madde 199- 1810 yılında aynı zamanda ölçüm ve ağırlıkların birimleri de homojen olacaktır.

Madde 200- Askeri kuvvetler özellikle emirlere itaat eder. Hiçbir silahlı birlik tartışma yapamaz.

Madde 201- Askeri suçlular, askeri kanunun belirlediği özel şekillerle yarganırlar.

Madde 202- Tüm diğer durumlarda suçlar şahıs ayırt etmeksizin aynı şekil ve cezalarla cezalandırılır.

Madde 203- Hiç kimse suçüstü yakalanmadıkça yasanın öngördüğü durumlar hariç davaya çağırılmaz, suçlanamaz, tutuklanamaz, ya da gözaltına alınamaz.

Madde 204- Kimse mahkemeye çıkıp dinlenmeden yargılanamaz.

Madde 205- Yasa, gerekli olmayan ve suça orantılı olmayan cezalar uygulamamalıdır.

Madde 206- Hiç bir yasanın retroaktif etkisi olamaz.

Madde 207- Senato, bariz ve kanıtlanmış nedenlere dayanan genel denetimin teklifini takiben, reddi veya vazgeçmeyi kabul etmediği durumlar hariç, her aktif soylu yasanın belirlediği bir para cezasına çarptırılmadan kamu bir görevini reddedebilir ya da bu görevden vazgeçebilir.

Madde 208- Tüm kamu makamları görevlerin uygulanması esnasında onları ayırt eden bir kıyafet giyerler.

Madde 209- Yasa, devlet memurlarının aylığını belirler, herkes o aylıktan vazgeçebilir.

Madde 210- Tüm devlet görevlileri para karşılığında alınmaz, mirasa tabi olmaz ve başkasını vekil olarak çalıştırılmaz.

Madde 211- 1810 yılından itibaren, modern yunan dilini okuma yazması olan herkes ilk kez devlet memuru seçilecektir. Bu dil 1820 yılından itibaren tek başına tüm devletin belgelerinde kullanılacaktır.

Madde 212- Anayasa, senatoya belirli bir yasanın belirlediği sınırlar, durumlar, şekiller ve konular içinde temyiz olmaksızın idam cezasına çarptırılmış krallara bağışlama hakkını veriyor.

KORFA 18-30 Kasım 1803 günlerde

Giovanni Veglianti, Başkan

Angiolo Calichiopulo, Anlatıcı

Cristodulo Doria Prossaleudi

Niccolo Politi

Dionisio Martinengo

Dionisio Roma

Teodoro Sicuro Sekreter

Düzenleyici sekreter

GF Zulatti

23 Kasım 1803-5 Aralık 1803 günlerinde

Yedi Ada Cumhuriyeti'nin oluşucu yasama birliğinin içerisinde

Yedi ada Cumhuriyeti'nin oluşucu yasama birliği.

Yukarıda yazılmış yedi kısımdan ve iki yüz on iki maddeden oluşan anayasal belgesi dinlenmiştir ve oluşucu komisyonun kabulüne sunulmuştur.

Teker teker her madde tartışılmış ve onaylanmıştır.

Yedi Ada Cumhuriyeti'nin adına yetkili olarak sunulmuş belgenin kabulü ilan edilmiştir.

Anayasa tamamlanmış, hiç kimse ona birşey ekleyip çıkartamaz.

Senato Pietroburg'da Cumhuriyet yetkilisi tarafından, bu konu için olağanüstü şekilde unvan sahibi olan, kabul edilmiş anayasayı tüm Rusyalıların yüce imparator majestelerine sunmaya, onu 21 Mart 1800 tarihli imparatorluğun anlaşmanın öngördüğü şekilde onu kabul edip Topkapı [Osmanlı Devleti] ile birlik içinde imzalamalarını rica etmeye davet edilmiştir.

Demetrio Petrizzopulo, Başkan

Düzenleyici sekreter GF Zulatti

Bugün aşağıdakiler denilmiştir:

Yukarıdaki belge Yedi Adalar'ın her temsilcisi tarafından şahsen imzalanarak onaylanmıştır ve aşağıdaki ek madde eklenmiştir:

1. Ve temel olmayan anayasanın disiplin maddelerinin düzenlemesinde, anayasanın ilk başlığındaki tüm maddelerinin harfi harfine Cumhuriyet'in temelini şeklini ve özünü muhafaza edilmiş, hatırlı kişiler sinklitlerinin yetkileri ve özlere muhafaza edilmiş, yasa

yapıcı, uygulayıcı ve yargılayıcı üç gücün ayrılımları, ayrı tutulmaları ve karşılıklı olarak birbirilerini denetlemeleri muhafaza edilmiştir.

senatonun, prensin, genel denetim yasamasının ve yerel yönetimlerin varlığı: vatandaşların medeni özgürlüğünü temin eden yargılama gücünün uygulanmasında düzenlemeler muhafaza edilmelidir, merkezi temel kamu eğitiminin kuruluşu muhafaza edilmelidir, Pritanoların idare ettikleri adalara yabancı olmaları ve tartışarak oy verilmesi, yargıtayın varlığı, ikamet yerleri, senato prensin ve Korfa'nın Pritano'su aynı adadan gelmemeleriyle ilgili prensip, yasama ve senatonun üyelerin belirli sayıda olmaları ve bunlar için gelecekte teklif edilmiş olanlar muhafaza edilmelidir, sadece 1806 yılının Nisan ayında toplanılacak Tek Yasama anayasanın tüm diğer maddeleri değiştirme hakkı mevcut olsun, yukarıdaki düzenlemeler hariç.

2. Bu anayasanın değişmesi sadece senatonun ya da yasama danışmanlığının nedenli teklifini takiben yetkilerindeki maddelerle ilgili olsun, bu teklifin genel denetimcilerin sonuçları ile desteklenmiş olması gerekir ve yasama birliğinin oylarının üçte ikisinin çoğunluğuyla onaylanmış olması lazım.

Demetrio Pettizzopulo, Ayamavra'dan, başkan

Giovanni Veglianiti, Pakso'nun oluşum komisyonu başkanı

Angiolo Calichiopulo, Pakso'nun oluşum komisyonu anlatıcısı

Cristodulo Doria Prossalendi, Korfa'nın oluşum komisyonu üyesi

Marco Calichiopulo, Ayamavra'nın oluşum komisyonu üyesi

Niccolo Politi, Korfa'nın oluşum komisyonu üyesi

Dionisio Mattinengo, Zanta'nın oluşum komisyonu üyesi

Io Francesco Zulati, Kefalonya'nın oluşum sekreteri

Teodoro Sicuro, Zanta'nın oluşum sekreteri

Antonio Agrapidach, Zanta'nın gözden geçirme ve yardım komisyonunun başkanı
Stelio Dr Viaffopuld, Korfa'nın gözden geçirme ve yardım komisyonunun anlatıcısı
Giacomo Dr Calichiopulo Manzaro, Korfa'nın gözden geçirme ve yardım komisyonunun üyesi
Marino Metaza Anzolato, Kefalonya'nın gözden geçirme ve yardım komisyonunun üyesi
Angelo Maria Gili, Ayamavra'nın gözden geçirme ve yardım komisyonunun üyesi
Giovanni Querini, Zanta'nın gözden geçirme ve yardım komisyonunun üyesi
Anastasio Flamburiani, Zanta'nın gözden geçirme sekreteri
Cosimo Valfamachi, Kefalonya'nın gözden geçirme sekreteri
Nadal Domeghini, Zanta temsilcisi
Stelio Chiariachi, Korfa temsilcisi
Ettor Ceccato, Korfa temsilcisi
Giovanni Grassan, Kefalonya temsilcisi
Niccolo Logotetti, Zanta temsilcisi
Gerasimo Cambici, Kefalonya temsilcisi
Vettor Gangadi, Korfa temsilcisi
Spiridion Giallinà, Korfa temsilcisi
Giovanni Liontarite, Zanta'dan
Giovanni Lazzaretti, Çuka temsilcisi
Giorgio Stae, Çuka temsilcisi
Giovanni Vitali, Zanta temsilcisi
Giovanni Marino, Ayamavra temsilcisi
Co. Gerasimo di Ciadan, Kefalonya temsilcisi.

Niccolo Vretto, İtali temsilcisi.

Stefano Teotochi, Korfa temsilcisi.

Kefalonya'nın diğer dört temsilcisi hastalık nedeniyle katılamadılar.

Kopya orijinale uygundur

Sekreter conf. G.F. Zulati

Bakan Co. Capodistria

1803 Tarihinde Yazılan Yedi Ada Cumhuriyeti Anayasa Metni,
<http://www.politicaonline.net/costituzioni/italia/settinsulare.htm>.

ÖZGEÇMİŞ

23.10.1977 tarihinde Tokat'ta doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Tokat'ta tamamladıktan sonra 1995-1997 yılları arası Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Turizm Meslek Yüksek Okulu'nda önlisans eğitimi aldı. 1999-2000 eğitim yılında Erzurum Atatürk Üniversitesi Tarih Bölümü'nü kazandı. Birinci sınıfın sonunda yatay geçiş ile geldiği Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tarih Bölümü'nü 2003 yılında bitirdi.

Halen aynı üniversitede Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Yakınçağ Tarihi Bilim Dalı'nda Tahsisli Araştırma Görevlisi olarak çalışmaktadır.